

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)
ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก

ภัทรภร ศรีโยธา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พฤศจิกายน 2564

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)
ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก

ภัทรภร ศรีโยธา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
พฤศจิกายน 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

A Development of English Reading Comprehension Ability
through Brain - Based Learning (BBL) and Task Based Learning
(TBL) for Grade 3 Students of Ban Huay Luek School

Pattaraporn Seeyota

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

November 2021

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงาน (TBL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก

ของ

ภัทรภร ศรีโยธา

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ แก้วนุช)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์กา ธรรมสิทธิ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำขาด)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จั่นจิ้น)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จั่นจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวินี สัตยาภรณ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก
ผู้วิจัย	ภัทรภร ศรีโยธา
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาบทเรียนสำหรับการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก จังหวัดอุดรธานี จำนวน 27 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาบทเรียนสำหรับการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 5 บท ได้แก่ Valentine's Day, Songkran Day, Halloween, Loy Krathong Day, Christmas Day ใช้เวลาเรียน 15 ชั่วโมง มีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับร้อยละ 80.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ, สมองเป็นฐาน, การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Abstract

Title	A Development of English Reading Comprehension Ability through Brain - Based Learning (BBL) and Task Based Learning (TBL) for Grade 3 Students of Ban Huay Luek School
Author	Pattaraporn Seeyota
Degree	Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
Advisor	Associate Professor Dr. Rapin Posrie
Co-Advisor	Associate Professor Dr. Nitaya Suwanasri

The purposes of this research were to create a lesson for learning management of English reading comprehension development, study English reading achievement, and investigate student satisfaction of learning management of English reading comprehension using brain-based learning and task-based learning for grade 3 students. The population was 27 grade 3 students of Ban Huay Luek School in Uttaradit province. The study sample included 22 students who were selected by the purposive sampling technique. The research instruments were an English reading comprehension lesson, an English learning management plan, an English proficiency test, and a student satisfaction questionnaire. The statistical devices employed for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and T-test.

The results showed that the development of a lesson for learning management of English reading comprehension using brain-based learning and task-based learning for grade 3 students of Ban Huay Luek School consisted of five units: Valentine's Day, Songkran Day, Halloween, Loy Krathong Day, and Christmas Day, which took 15 hours to study. The effectiveness of learning management was 80.56 percent, which was higher than the set criteria of 70 percent at the statistical significance level of 0.05, and the student satisfaction was at the highest level.

Keyword : A Development of English Reading Comprehension Ability Brain Based Learning (BBL) Task Based Learning (TBL)

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างสูง และคำแนะนำที่มีคุณค่าจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา สุวรรณศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ได้กรุณาสละเวลาในการ แก่ไข รวมทั้งให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะ ข้อคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผลงานเพื่อให้วิจัยฉบับนี้สมบูรณ์ ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือ ในการวิจัย และให้ ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน และคณะครูทุกท่านของโรงเรียน บ้านห้วยลึก ซึ่งได้กรุณาอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อน ๆ และนักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตร และการสอนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

คุณค่า และประโยชน์ของวิจัยฉบับนี้ หากจะพึงมีต่อการพัฒนาการศึกษาไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม ขอมอบแต่บิดามารดา และคณาจารย์ทุกท่าน ที่มีส่วนสนับสนุนทำให้เกิดแรงผลักดันให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จ

ภัทรภร ศรีโยธา

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	8
แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	11
การอ่านภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา.....	21
การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน.....	26
การเรียนรู้เน้นภาระงาน.....	48

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้เน้นภาระงาน	63
ความพึงพอใจ	63
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	65
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	70
แบบการวิจัย	70
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	70
ขั้นตอนดำเนินงานวิจัย	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72
การสร้าง และการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย	72
ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล	76
การวิเคราะห์ข้อมูล	77
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
ผลพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	78
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่าน	82
ผลการศึกษาความพึงพอใจ	82
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
สรุปผลการวิจัย	86
อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะ	92
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	98
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญ	99

ภาคผนวก ข	สำเนาหนังสือราชการ	101
ภาคผนวก ค	แสดงผลวิเคราะห์ค่าความยาก-ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)	108
ภาคผนวก ง	แสดงผลค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบวัดความพึงพอใจ และแสดงรายการ ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแบบวัดความพึงพอใจ	110
ภาคผนวก จ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของรูปแบบ.....	112
ภาคผนวก ฉ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของนวัตกรรม.....	116
ภาคผนวก ช	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	118
ภาคผนวก ซ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจ.....	121
ภาคผนวก ฌ	แบบวัดความพึงพอใจ.....	125
ภาคผนวก ฎ	แผนการจัดการเรียนรู้.....	129
ภาคผนวก ฏ	บทเรียนพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ.....	144
ประวัติย่อผู้วิจัย	167

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1	ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน..... 44
ตารางที่ 2	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 61
ตารางที่ 3	ออกแบบจุดประสงค์การเรียนรู้ TO, UO, SO..... 79
ตารางที่ 4	แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 82
ตารางที่ 5	แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก..... 83
ตารางที่ 6	แสดงการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก 84

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก การจัดการเรียนการสอนในยุคข้อมูลข่าวสารปัจจุบัน ถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีบทบาทสำคัญและจำเป็นอย่างมาก ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551, น.1)

“ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นานาชาติประเทศใช้ติดต่อสื่อสารถึงกันทั่วโลก” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุควิทยาการและสังคมแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการพัฒนา ทำให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ มีการเชื่อมโยงถึงกันเป็นเครือข่าย และส่งอิทธิพลถึงกันความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทียบเท่าระดับนานาชาติ จึงเป็นการยกระดับความสามารถด้านภาษา (Language proficiency) และเป็นพันธกิจที่สำคัญของการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพทั้งด้านทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Characteristic) และสมรรถนะ (Competency) ที่สำคัญต่อการเป็นประชากรโลก (Global Citizen) ในศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของนักเรียนไทยที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษา การแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก อันควรรนำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศอื่น ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น สถาบันภาษา. (2562)

จากการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านห้วยลึก ตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัด อุตรดิตถ์ในปีการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อรวบรวมประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่พบว่า ปีการศึกษา 2561 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3 ขึ้นไป มีจำนวน 10 คน จากนักเรียนทั้งหมด 25 คน และผลการ ประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร อยู่ในเกณฑ์ผ่าน คิดเป็นร้อยละ 29.41 ด้านความสามารถในการคิด อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 52.94 และด้านความสามารถใน การแก้ปัญหา อยู่ในเกณฑ์ผ่าน คิดเป็นร้อยละ 11.76 โรงเรียนบ้านห้วยลึก. (2561, น. 4-7) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นที่พอใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคะแนน จาก การประเมินต่าง ๆ เช่น การบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ของภาคเรียนที่ผ่านมา ผลการจัดการเรียนรู้ ระหว่างเรียน ผลการทดสอบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และผลการทดสอบกลางภาค การสอบปลายภาค เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา และสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ค่อนข้างต่ำ พบว่าการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่วนใหญ่ คือ ปัญหาด้านทักษะการอ่าน นักเรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ หรือประโยค ภาษาอังกฤษ ได้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่าเป็นวิชาที่ยาก ขาด ทักษะด้านการอ่าน อ่านไม่ได้ ไม่สามารถอธิบายรายละเอียด และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ได้ การสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ครอบคลุมทุก ทักษะ โดยผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน เขียน Johnson D. (1981, P.1) และด้วย เหตุผล ดังกล่าวจึงทำให้ผู้สอนภาษาต่างประเทศจำนวนมากได้ค้นหาแนวทางและพัฒนาแนวคิด เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีเครื่องมือในการเรียนรู้คือสมองที่ช่วยการ คิด การตัดสินใจการเรียนรู้ของสมองส่วนใหญ่จะดีขึ้น เมื่อผู้สอนเข้าใจแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐาน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ดังที่ Caine RN and Caine G. (1991) ให้แนวคิดของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กที่เกิด จากการจัดประสบการณ์และการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสอดคล้องกับองค์ความรู้ให้ผู้เรียนมี ทักษะการอ่าน การใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยการทำงานของสมองและอยู่บนพื้นฐานของการ ตื่นตัวอย่างผ่อนคลายการทำงานร่วมกันของประสบการณ์ที่ซับซ้อนและกระบวนการทำงานของ ประสบการณ์โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่ หลากหลายอย่างสนุกสนานและเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ดุษฎี อุปการ. (2560) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กที่เกิดจากการจัดประสบการณ์และ การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสอดคล้องกับองค์ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติการทำงานของสมองและ

อยู่บนพื้นฐานของการตื่นตัวอย่างผ่อนคลายการทำงานร่วมกันของประสบการณ์ที่ซับซ้อนและกระบวนการทำงานของประสบการณ์โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่หลากหลายอย่างสนุกสนานและไม่ถูกคุกคามเพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เน้นภาระงาน ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมมีความมั่นใจในการพูด และการสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น สนุกสนาน มีแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน และใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้ ดังที่ Branden N. (2005) ได้กล่าวถึง ภาระงานเป็นกิจกรรมที่ทุกคนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษาการใช้ภาษา ในที่นี้ คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่างเช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษาซึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์. (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะด้านภาษาของผู้เรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติภาระงานโดยผู้เรียนใช้ทักษะความรู้ทางภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในด้านการฟังพูดอ่านเขียนจนเกิดเป็นองค์ความรู้ทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษานั้น ๆ และสื่อสารภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรม

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน(Task Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

คำถามการวิจัย

1. บทเรียนสำหรับการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีองค์ประกอบและขั้นตอนอย่างไร
2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับใด
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอปากท่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 27 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอปากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการเก็บข้อมูลในการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้

วันวาเลนไทน์ (Valentine Day)	จำนวน 3 ชั่วโมง
วันสงกรานต์ (Songkran Day)	จำนวน 3 ชั่วโมง
วันฮาโลวีน (Halloween)	จำนวน 3 ชั่วโมง
วันลอยกระทง (Loy Krathong Day)	จำนวน 3 ชั่วโมง
วันคริสต์มาส (Christmas Day)	จำนวน 3 ชั่วโมง
รวม	15 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการทดลองสอน 15 ชั่วโมง

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ด้านความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอปากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอปากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ ในระดับมากขึ้นไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การฝึกปฏิบัติในการอ่านภาษาอังกฤษ การอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน วัดได้จากการทดสอบการอ่าน

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ตามรูปแบบของ Eric Jensen. (2000) ดังต่อไปนี้

2.1 ขั้นเตรียมสมอง (Preparation)

2.2 ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Acquisition)

2.3 ขั้นทำความเข้าใจอย่างละเอียด (Elaboration)

2.4 ขั้นจดจำข้อมูลที่เรียนรู้ (Memory Formation)

2.5 ขั้นบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ (Functional Integration)

3. การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริงจากการที่ได้รับมอบหมายโดยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานเน้นในการสื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (Form) จนบรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้และปรากฏชิ้นงานหรือผลงานให้เห็นโดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน 3 ขั้นตอน ตามรูปแบบของ Ellis R (2003) ดังนี้

ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)

ขั้นตอนระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)

ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)

2. ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice)

4. การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นทักษะการปฏิบัติงานที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

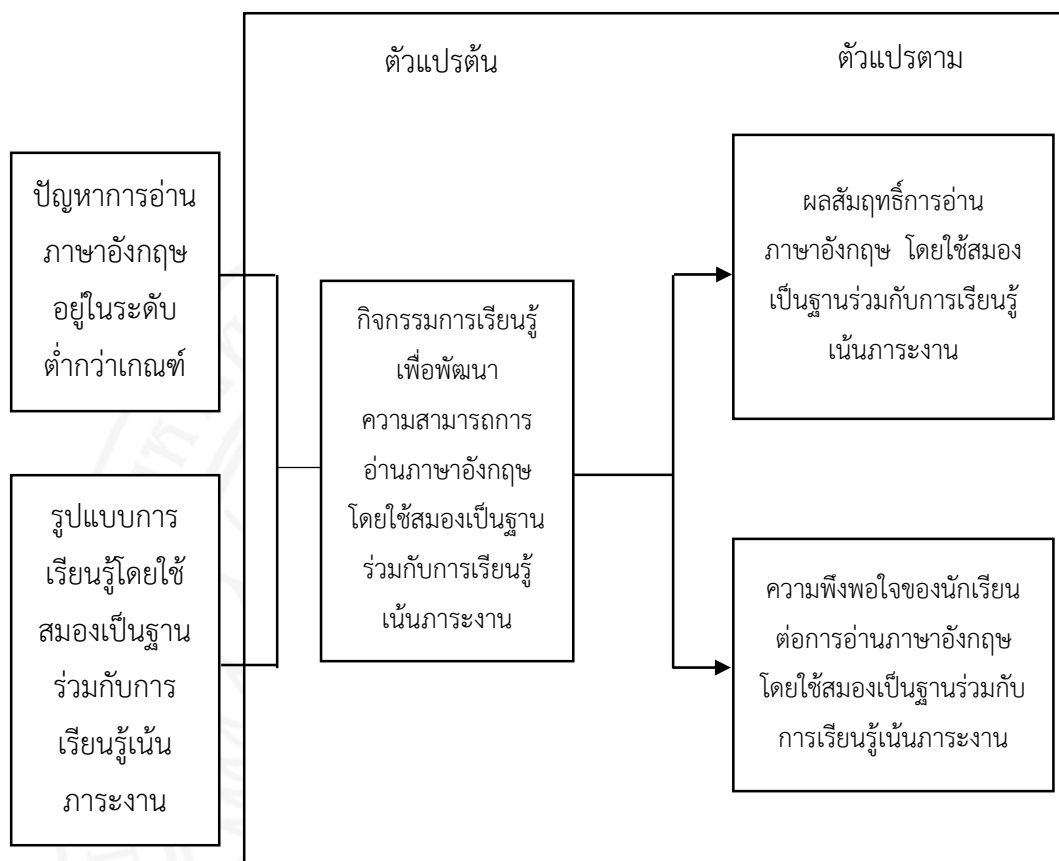
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบมากหรือน้อยที่ผู้เรียนมีต่อการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวัดจากแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. การอ่านภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา
4. การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
5. การเรียนรู้เน้นภาระงาน
6. การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้เน้นภาระงาน
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ

บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. ความมุ่งหวังในการเรียนภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

2.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 : ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบชั้นจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

4.2 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

4.3 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4.4 พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อ และคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

4.5 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

4.6 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

4.7 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

4.8 ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

4.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

4.10 ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ในปัจจุบันประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถของบุคคลเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้า ก้าวทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่เสรีประชาคมอาเซียน ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนนั้นหมายถึงผู้ที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในทุกทาง ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้ และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตประจำวัน และแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

1. ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงมีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสารดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริงกิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง สื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริงแต่ก็ไม่ได้ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์เมื่อเกิดความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อยแต่ยังสามารถสื่อสารได้ครูผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยการแก้ไขให้ถูกต้องทันทีควรแก้ไขเมื่อความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จเท่านั้นทั้งนี้เพื่อให้

ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Davies Paul & Pearse Eric, 2000: Brown H.D, 2001: Richards & Jack C, 2006) คนเนล และสเวน (Canale M. & Swain M, 1980) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารได้ 4 องค์ประกอบดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic Competence and Grammatical competence) หมายถึงความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง
2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึงการใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูด และเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้นการสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่เน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมาย หรือการสื่อสารจึงเป็นการให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) ด้วยดังนั้น การเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด (Littlewood William T. 1991 และ Larsen - Freeman Diane, 2002) หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สรุปได้ว่า ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นความสามารถในการสอนภาษา โดยฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการในการสื่อสาร 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านไวยากรณ์, ความสามารถด้านสังคม, ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย ทั้งนี้ในการจัดการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้มาสื่อสารในห้องเรียน และนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม

2. หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีหลักสำคัญดังนี้

2.1 ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนรูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ สถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้นักเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียนให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2.2 จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกริยาท่าทางที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

2.3 ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือผู้เรียนทำกิจกรรมใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริงกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูลสามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทสถานการณ์สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (function)

2.4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดงความคิดเห็นหรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ฯลฯ

2.5 ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) การเน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function)

2.6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ

2.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน

2.8 ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

2.9 ให้ออกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

2.10 ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน ให้คำแนะนำ ในระหว่างการทำกิจกรรมพร้อมกับตรวจความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

Richards & Jack C. (2006) ได้ให้ข้อสรุป 10 ประการ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Ten Core assumptions of current communicative language teaching) ไว้ดังนี้

1. Interaction : การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย

2. Effective Tasks : กิจกรรมภาษา หรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียน จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษา เพิ่มพูนแหล่งการเรียนรู้ภาษา สังเกตการใช้ภาษา และมีส่วนในการร่วมสื่อสาร
 3. Meaningful Communication : การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสารเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตน น่าสนใจ และน่ามีส่วนร่วม
 4. Integration of Skills : การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (holistic process) ที่ต้องใช้ทั้งทักษะทางภาษา และหลายรูปแบบ
 5. Language Discovery / Analysis / Reflection : การเรียนภาษาเกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive learning) คือผ่านกระบวนการค้นพบกฎ และรูปแบบของภาษาด้วยตนเอง จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎ และรูปแบบของภาษา (deductive learning)
 6. Accuracy and Fluency : การเรียนภาษาเป็นการเรียนที่ค่อยเป็นค่อยไป โดยผู้เรียนเรียนรู้จากการใช้ภาษา และจากการลองผิดลองถูกในภาษา ถึงแม้ความผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษา คือการมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และเหมาะสม
 7. Individuality : ผู้เรียนแต่ละคนมีหนทางพัฒนาภาษาของตนเอง และมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากัน มีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ต่างกัน
 8. Learning and Communication Strategies : การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียน และกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
 9. Teacher as a facilitator : บทบาทของผู้สอนในห้องเรียน คือผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึก และใช้ภาษา ให้ผลสะท้อนกลับในการใช้ภาษา และการเรียนภาษาของผู้เรียน
 10. Collaboration and Sharing atmosphere : ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
- ลอตตี้ เบเกอร์ และเจเน็ต ออร์ (Lotti baket and Janet Orr, 2014) ได้เสนอแนวคิด ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาวิทยากรแกนนำกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน (Communicative Language Teaching Approach and integrating in Classroom)” ระหว่างวันที่ 9-11 มกราคม 2557 สำหรับใช้ขยายผลครูผู้สอนภาษาอังกฤษในจุดอบรมทั่วประเทศโดยได้สรุปจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของนักวิชาการศึกษาหลายท่านว่า “ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนมากกว่าเป็นระเบียบวิธีที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งหมายความว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการ และเทคนิคที่หลากหลาย (Harmer & Jeremy, 2003) ทฤษฎีที่

อยู่เบื้องหลังการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือหน้าที่หลักของภาษาเป็นการสื่อสาร และการให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทักษะที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนแนวนี้คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนไวยากรณ์ (การเขียน และการพูด) ยังคงมีความสำคัญ แต่จุดต่างอยู่ที่ไวยากรณ์นั้นจะเน้นสอนในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมายมากกว่าการแยกสอนไวยากรณ์ต่างหาก”

ทั้งนี้ Lotti baket and Janet Orr. (2014) ได้สรุปการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักทฤษฎีและงานวิจัย ไว้ 4 ประการดังนี้

1. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A focus on effective Communication with accuracy and fluency) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องในด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์ ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการพูด และการเขียน (Hymes & Dell, 1971) นอกจากนี้ Canale M. & Swain M. (1980) ได้เพิ่มเติมจากแนวคิดของไฮม์ส โดยสรุปความสามารถที่จำเป็นในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพไว้ 4 ประการ ประกอบด้วย ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical) ด้านวาทกรรม (Discourse) ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) และด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic) และที่ผ่านมากกว่าสี่ทศวรรษนักวิชาการยังคงศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยืนยันความสำคัญของความถูกต้องในความรู้ ด้านหน่วยเสียงไวยากรณ์ คำศัพท์และความคล่องแคล่วในการสื่อสาร

2. ความกล้าใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Risk-taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Johnson D, Roger, Johnson and Holubec, 1999) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาเป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างของการเอื้อประโยชน์ต่อกันในกลุ่ม (Kagan S, 1994) กลุ่มนั้นสำคัญยิ่ง ต่อการเริ่มใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าในการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ นั้นสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษา และกระตุ้นนักเรียนให้กล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์ และโครงสร้างภาษาใหม่ (Calderón M. 2011)

3. เชื่อมโยงกับความหมาย และบริบท (Connected to Meaning and Context) ใน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาด้วยการใช้ภาษาในชีวิตจริง (Harmer Harmer & Jeremy, 2003, Nunan D, 1989) สอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของVygotsky ที่ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “ วิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้ และสอนภาษาคือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” (Chaiklin S, 2003) ภาระงานด้านภาษาควรเชื่อมโยงกับบริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียนนั่นคือภาระงานด้านภาษา อาจเชื่อมโยงถึงประเด็นทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking Skills) ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญมากขึ้น สำหรับนักเรียนในทุกสาขาวิชาไม่เพียงแต่ด้านภาษาเท่านั้น ทฤษฎีการคิดที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย คือทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom B.S, 1956) ได้เสนอแนวคิดว่านักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องรู้จักทักษะการคิดทั้งในระดับสูงและระดับล่าง ทักษะในระดับล่าง คือการจำ และความเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่ และเข้าใจวลีพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือการสังเคราะห์ และการประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อย ในการเล่าเรื่อง หรือแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจด้วยเหตุผล ทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะภาระงานด้านการสื่อสารนั้นต้องบูรณาการทั้งทักษะระดับล่าง และระดับที่สูงขึ้น ยกตัวอย่าง เช่น ในการสร้างภาษาใหม่นักเรียนต้องจดจำคำศัพท์ใหม่สังเคราะห์ความคิด และประเมินเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสาร

สรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีหลักการ ดังนี้

1. การเน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบภาษา ผู้เรียนได้เรียนรู้ไวยากรณ์ และคำศัพท์ควบคู่กันไป จัดกิจกรรมแบบบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. การใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรม เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา รวมทั้งประสบการณ์ที่สามารถแสดงความคิดเห็น การระดมสมอง การทำงานกลุ่ม เพื่อฝึกการแบ่งปันประสบการณ์ทางภาษา และมีบทบาทในการช่วยกันแก้ปัญหาในกลุ่ม
3. การเชื่อมโยงกับบริบท เป็นกิจกรรมต่อเนื่องจากการร่วมกิจกรรมกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม โดยการแสดงความคิดเห็น และฝึกการใช้ภาษาให้เชื่อมโยงกับบริบทสังคม วัฒนธรรม ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม
4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ในการใช้ภาษา เช่น การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา มีคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในสถานการณ์ สังเคราะห์ความคิด และเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสาร

3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach) เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage)

นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

3.1 ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไรเพื่ออะไรผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน

3.2 การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะรวม ๆ กันไปผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในภาพรวม

3.3 ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

3.4 ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้

3.5 ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด

Richards & Jack C (2006) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารอีก 2 วิธีที่เน้นกระบวนการ คือแนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content Based Approach: CBI) และแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Instruction: TBI) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach) เป็นแนวการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษาก็คือให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วยดังนั้นการคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สามารถติดตามประเมินข้อมูลของเรื่อง และพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

2. แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task Based Approach) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างจะเป็นผลที่ได้จากการฝึกใช้ภาษาในขณะที่ทำกิจกรรมนิยมนำแนวคิดไปใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาเพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากภาระงานที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Willis & Jane, 1996)

การจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน มีจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ เพื่อให้สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร และในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นผลสำเร็จ

เพื่อให้สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง เพื่อพัฒนาทักษะการคิด โดยผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

สรุปได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ประโยชน์สูงสุดในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียน การทำกิจกรรมที่ฝึกใช้ภาษาที่นำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ และจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ และนำประสบการณ์ทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

4. กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกระบวนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ กิจกรรม เทคนิคการสอน และบทบาทของผู้เรียน และครูผู้สอน

1. กิจกรรมเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สมจริงในห้องเรียน (Richards & Jack C, 2006) กิจกรรมที่ดีนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรม

1.1 ลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

- 1.1.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์บทเรียน
- 1.1.2 กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย
- 1.1.3 กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะสื่อความหมาย
- 1.1.4 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ผลของการสื่อความหมาย
- 1.1.5 กิจกรรมน่าสนใจและท้าทาย
- 1.1.6 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการ
- 1.1.7 กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่
- 1.1.8 กิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้

1.2 ลักษณะของการจัดกิจกรรมการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายลักษณะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในชั้นเรียนเช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน-บทเรียน ผู้เรียน-ผู้เรียน ผู้เรียน-ครูผู้สอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ลักษณะการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1.2.1 การจัดกิจกรรมรายบุคคล (Individual work) เป็นกิจกรรมที่ฝึกพึ่งตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมตามลีลาการเรียนรู้ (Learning style) ในรูปแบบที่ตนต้องการในเวลาที่เหมาะสมกับตนเอง และสามารถทำได้ในนอกชั้น

เรียน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายบุคคล ได้แก่ การอ่านหนังสือนอกเวลา การเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมปริศนาอักษรไขว้ เกมสร้างคำ เป็นต้น

1.2.2 การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่จะต้องคิดและทำร่วมกัน (Collaborative learning) ทำให้เกิดการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริงอย่างไรก็ตามระหว่างทำกิจกรรมครูผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุมคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการกิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายคู่ ได้แก่ การถามหาข้อมูลที่ตนขาดหายไปจากคู่ของตน (Information gap) การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) เป็นต้น

1.2.3 การจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม (Group work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีภาวะอิสระ (Autonomy) ลดการพึ่งครูผู้สอนจำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับลักษณะงานแต่ไม่ควรเกิน 6 คนกิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบกลุ่ม ได้แก่ การอภิปราย (Discussion) การอ่านและฟังส่วนต่าง ๆ ของเรื่องราวแล้วนำส่วนเหล่านี้มาปะติดปะต่อกัน (Jigsaw reading / listening) การช่วยหาข้อมูลเพื่อมาทำโครงการการเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมต่อคำ เกมยี่สิบคำถาม เป็นต้น

1.2.4 การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำพร้อมกันทั้งห้องครูผู้สอนสามารถขึ้นและควบคุมกิจกรรมได้มากกว่ากิจกรรมที่จัดในลักษณะอื่นกิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำ ฝึกการอ่านออกเสียงการทำตามคำสั่งการอภิปรายแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

2. เทคนิคการสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารเพราะเทคนิคการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่

2.1 ให้ผู้เรียนได้พบและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุดการสื่อสารที่สมจริงคือการที่ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่สารที่สื่อออกมาหรือสารที่ต้องการสื่อออกไปไม่มุ่งที่ตัวภาษา (Breen M & Candlin C. N, 1980)

2.2 ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายขึ้น สื่อตามแนวการสอนแบบ CLT ประกอบด้วย

2.2.1 เนื้อหา (Text-based materials) คือแบบเรียนที่จัดกิจกรรมเน้นการสอนแบบ AI เช่นมีกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม

2.2.2 งาน / กิจกรรม (Task-based materials) คือ สื่อที่เน้นการทำกิจกรรมและภาระงานที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

2.2.3 สื่อจริง (Realia / Authentic materials) คือสื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เช่นป้ายประกาศโฆษณารูปภาพแผนที่แผ่นพับและหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.3 ทักษะการทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรอคอยระหว่างเรียนและสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนไม่อายเวลาตอบผิด (Dulay Burt & Krashen, 1982)

2.4 ศึกษาความสนใจของผู้เรียนและแทรกสิ่งที่คุณเรียนสนใจไว้ในบทเรียนด้วย และครูผู้สอนควรเรียนรู้ด้วยว่าผู้เรียนชอบทำงานกับผู้อื่น

2.5 เน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (Process) มากกว่าผลงานการเรียนรู้ (Product)

3. บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

Richards & Jack C (2006) ได้เสนอบทบาทครูและผู้เรียนที่ต้องปรับเปลี่ยนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

3.1 บทบาทครูผู้สอน (Teacher's role) ครูมีบทบาทเป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุดครูผู้สอนจะควบคุมการเรียนในช่วงที่มีการฝึกรูปแบบภาษาเท่านั้นแต่ในช่วงที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษาครูผู้สอนจะลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้กำกับรายการคอยให้ความสะดวกตลอดจนให้ความช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้นครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียน และครูผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะในขณะที่ผู้เรียนกำลังใช้ภาษาถึงแม้ว่าผู้เรียนจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตามแต่ครูจะช่วยอธิบายและให้ความช่วยเหลือก็ต่อเมื่อการสื่อสารของผู้เรียนจะงัดงันอย่างไรก็ตามครูผู้สอนยังคงเป็นแหล่งความรู้ (Resource) ให้ผู้เรียนเมื่อเขาต้องการเป็นผู้เตรียมผู้เรียนให้พร้อมก่อนการเรียนรู้อบรมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนครูผู้สอนต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุดเป็นผู้สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้นอกจากนี้ครูผู้สอนยังเป็นผู้ประเมินผล การเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนอีกด้วย

3.2 บทบาทผู้เรียน (Learner's role) ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนมากกว่าครูผู้สอนผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ลงมือใช้ภาษาด้วยตนเองโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน และผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นโดยนาลังที่ตนเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นเครื่องมือช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนเช่นการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจจากห้องสมุดอินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อีกด้วย

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. กิจกรรม เป็นกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษา โดยกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน สมาชิกในชั้นเรียน ผู้สอน โดยการจัดกิจกรรมรายบุคคล เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมในรูปแบบที่ตนเองต้องการ กิจกรรมแบบคู่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนที่ทำร่วมกัน และกิจกรรมแบบกลุ่ม
2. เทคนิคการสอน เป็นกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนได้ใช้ภาษา มีอุปกรณ์ สื่อการสอน ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ ภาระงานเน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่ม สร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน
3. บทบาทของผู้สอน และผู้เรียน ผู้สอนเตรียมการ และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษามากที่สุด ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ช่วยเหลือ และอธิบายเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจ และชื่นชมเมื่อผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ บทบาทของผู้เรียนเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ฝึกใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล การช่วยเหลือของสมาชิกในชั้นเรียน และผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้

การอ่านภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการอ่าน

สถาบันภาษา (2558) ให้ความหมายว่า การอ่าน คือ การสื่อความรู้ความรู้อรรถกิริยาระหว่างผู้เขียน และผู้อ่านโดยผู้อ่านเข้าใจในสัญลักษณ์เครื่องหมายรูปภาพประโยคข้อความตัวอักษร และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมาด้วยการสังเกต และพิจารณาซึ่งมีความหมายตรงกับผู้สื่อสารเขียนโดยเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และการตีความระหว่างผู้เขียน และผู้อ่านซึ่งจะเข้าใจมาก หรือน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับความรู้เดิม และการทำนายความรู้เกี่ยวกับเรื่องความหมายของศัพท์โครงสร้างทางไวยากรณ์ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องความสอดคล้องต่อเนื่องของประโยคแต่ละประโยค และโครงสร้างของข้อเขียนด้วย

การจำแนกประเภทการอ่าน การแบ่งประเภทการอ่านแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) คู่มือการจัดการเรียนการสอน

2. การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการอ่านเพื่อรับรู้ และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย

การอ่านออกเสียง การฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ควรฝึกฝนไปตามลำดับโดยใช้กิจกรรม ดังนี้

1. Basic Steps of Teaching (BST) มีขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไป ดังนี้

1.1 ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง

1.2 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม

1.3 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามที่ละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ถ้านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ที่แล้ว)

1.4 นักเรียนอ่านคนละประโยคให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด

1.5 นักเรียนฝึกอ่านเอง

1.6 สุ่มนักเรียนอ่าน

2. Reading for Fluency (Chain Reading) คือกิจกรรมการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เหมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียกนักเรียนจากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 2, 12, 22, 32, 42 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไปหากสะดุด หรือติดขัดที่นักเรียนคนใด ถือว่าโซ่ขาด ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่ หรือเปลี่ยน Chain-number ใหม่

3. Reading and Look up คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยค แล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

4. Speed Reading คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

5. Reading for Accuracy คือ กิจกรรมการฝึก อ่านที่มุ่ง เน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง ทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำ Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็น ผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และ คล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป

การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับ การฟัง ต่างกันที่การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้ทุกตัวอักษรที่ผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้นักเรียน

เกิดความชำนาญ และมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่นักเรียนเพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ

เทคนิคการอ่านเรื่องให้เข้าใจ

วิธีการอ่านมีหลายเทคนิควิธีแต่ที่สำคัญ ๆ และนิยมใช้กันมากคือ

1. Skimming
2. Scanning
3. Surveying
4. Intensive Reading

Skimming

การอ่านแบบสกิมมิงหรืออ่านแบบ“ข้ามคำ” นี้เป็นรูปแบบการอ่านเร็วอย่างหนึ่ง คือ จะอ่านด้วยความเร็วค่อนข้างสูงมาก การอ่านแบบนี้จะไม่อ่านทุกคำ แต่จะอ่านข้ามเป็นตอน ๆ ไป อาจจะเป็นคำประโยคหรือบรรทัด ๆ ไปไม่ติดต่อกันก็ได้ กล่าวคือ อาจจะทำก่อนแล้วข้ามไป ประมาณสี หรือทำประโยค จึงจะอ่านข้อความตอนใหม่ต่อไป ถ้าเห็นว่าจำเป็นและสำคัญ การอ่านในลักษณะนี้ ผู้อ่านทราบดีว่าเนื้อหาบางอย่างจะขาดหายไป อย่างไรก็ตาม การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ 2 ประการคือ

1. เพื่อจับสาระหรือใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป
2. เพื่อเข้าใจรายละเอียดที่สำคัญบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น

Scanning

การอ่านแบบสแกนนิ่งหรือแบบ“กวาดสายตา” เป็นเทคนิคการอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่งโดยใช้สายตาขานกวาดข้อความอย่างคร่าว ๆ และรวดเร็ว การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบ เฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น เช่น การค้นหารายชื่อ หรือเลขหมายโทรศัพท์ในสมุดโทรศัพท์ ในการอ่านแบบกวาดสายตานี้ มีข้อควรจำไว้อย่างหนึ่ง คือ ไม่จำเป็นต้องเข้าใจ หรือรู้คำศัพท์ในข้อความที่กำลังอ่านนั้นหมดทุกคำ ทั้งนี้ เพราะจุดมุ่งหมายในการอ่านของเราเพียงแต่ต้องการที่จะหาคำบางคำ ตัวเลขบางตัว หรือคำตอบบางข้อเท่านั้น ถ้าได้สิ่งที่ต้องการเหล่านี้แล้วก็ถือว่าได้ใช้เทคนิคการอ่านแบบนี้จนสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้มุ่งหวังไว้

Surveying

การอ่านแบบสำรวจ Surveying เป็นการอ่านแบบสำรวจเบื้องต้นใช้อ่านบทความ หรือหนังสือประเภทที่มีเนื้อหาค่อนข้างยาก และซับซ้อน เพื่อเป็นการตรวจสอบดูก่อน อย่างรวดเร็ว และคร่าว ๆ ตั้งแต่เริ่มแรกเลยทีเดียว ว่าบทความหรือหนังสือ นั้น ๆ สมควรที่จะอ่านให้ละเอียดและลึกซึ้งอีกต่อไปหรือไม่

Intensive Reading

การอ่านแบบเข้มข้น Intensive Reading ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาข้อมูลเป็นการอ่านเชิงพินิจพิเคราะห์และละเอียดถี่ถ้วนเพื่อความถูกต้อง และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับความคิด และเหตุผลของผู้เขียนในเกือบทุกแง่มุมหรือทุกชั้นตอน การอ่านแบบเข้มข้นนี้มักจะทำให้ความสำคัญในเรื่องของความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากยิ่งขึ้นกว่าความเร็ว

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการอ่าน มีหลากหลายวิธีการที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายผ่านตัวอักษร หรือบทอ่านถึงผู้อ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น การอ่านมีทั้งอ่านในใจ และอ่านออกเสียง โดยการอ่านออกเสียงจะมีแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านแบบจำประโยค การอ่านแบบเร็ว และอ่านเน้นความถูกต้องในการออกเสียง การอ่านในใจ มีแนวคิดในการอ่านแบบการอ่านข้ามคำ การอ่านกวาดสายตา การอ่านแบบสำรวจ และการอ่านแบบเข้มข้น

2. ชั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่าน

สถาบันภาษา (2558) ได้แบ่งกิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วน เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้โดยทั่วไป มี 2 ชั้นตอน คือ

1.1 ชั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา โต้ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 ชั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยอาจใช้รูปภาพแผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำมาสนทนา หรืออภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรืออาจฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบ คำศัพท์ในสารที่อ่าน หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการอ่านสารนั้น ๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยอาจใช้วิธีบอกความหมาย หรือทำแบบฝึกหัดเติมคำ ฯลฯ

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้าง และเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการอ่าน แต่เป็นการ“ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ” กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง หรือการเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อย เนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกไปสู่ทักษะอื่นโดยมิได้เจตนา กิจกรรมที่จัดให้ในขณะอ่าน ควรเป็นประเภทต่อไปนี้

2.1 Questioning คือ คือการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านขณะอ่านจบย่อหน้าเพื่อให้ทราบว่ามีใครทำอะไรที่ไหนและอย่างไร

2.2 Predicting คือ การให้คาดเดาย่อหน้าต่อไปน่าจะพูดเกี่ยวกับอะไร

2.3 Clarifying คือ การหาความชัดเจนของคำศัพท์หรือวลีในเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.4 Summarizing คือ การสรุปในแต่ละย่อหน้าที่อ่านเพื่อจับใจความ

2.5 Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์กับคำจำกัดความหรือจับคู่ประโยคเนื้อเรื่องกับภาพแผนภูมิ

2.6 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับรองเนื้อเรื่อง

2.7 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน

2.8 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน

2.9 Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือเลือกประโยคถูกผิด (True / False) หรือเลือกว่ามีประโยคนั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion)

2.10 Supplying/ Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือ ย่อเรื่อง (Summary) หรือ หาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

2.11 เขียนแผนผังความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

2.12 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ จากเรื่องที่ได้อ่านเป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการฟัง การพูดโดยให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับนักเรียนระดับสูงอาจให้พูดว่าอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์ หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมายเขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น ควรฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น สรุปสาระ และสิ่งที่ได้รับจากการอ่าน หรือประสบการณ์ การคิดแก้ปัญหา หรือแสดงความคิดสร้างสรรค์ทุกครั้ง

วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านเพื่อสื่อสารอย่างมีความหมาย ไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว วิธีสอนอ่านเพื่อสื่อสารจึงเน้นเทคนิคดังต่อไปนี้

1. การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap)
2. การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving)
3. การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer)

บทอ่านที่นำมาใช้สอนควรเป็นเอกสารจริง (Authentic Material) เอกสารจริง คือ เอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง เพราะบทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนศัพท์และไวยากรณ์ จะมีลักษณะที่ไม่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากผู้เขียนจะคำนึงถึงโครงสร้างหรือหลักไวยากรณ์ที่ต้องการสอนมากเกินไป บทอ่านที่เป็นเอกสารจริงซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ โฆษณา ข่าว ฉลากยา หรือป้ายประกาศ เป็นต้น และในการนำเอกสารจริงมาใช้ไม่ควรแก้ไขให้ภาษาง่ายขึ้น สรุปรหรือย่อ เพราะจะทำให้ข้อความผิดไปจากเดิม เนื่องจากเอกสารที่ผู้อ่านจะได้พบในชีวิตประจำวันนั้น ไม่มีใครมาปรับระดับความยากง่าย

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการเรียน การสอน การอ่าน เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนให้ผู้อ่านได้เข้าใจ และจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องและผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน เข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

1. ที่มาและหลักการเรียนการสอนแบบ Brain-based Learning

พรพิไล เลิศวิชา และอัศรภูมิ จารุภากร. (2558) กล่าวว่า กระบวนการสอนและการเรียนรู้แบบ Brain-based Learning (BBL) นั้น ให้ความสนใจต่อเรื่องกระบวนการเรียนรู้ โดยมอง “การเรียนรู้” ในภาพที่ “สมองกำลังทำงาน” ความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยการทำงานของสมอง จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ และนำมาสู่การประยุกต์ใช้ในการสร้างสภาพแวดล้อมและกระบวนการวิธีสอน เป็นการพยายามตอบคำถาม และอธิบายว่าแบบไหน จึงควรเป็นกระบวนการเรียนการสอน ที่จะสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด ความก้าวหน้าของวิทยาการด้านสมอง รุดหน้าไปอย่างรวดเร็วในระยะ 30 ปีมานี้ และทำให้ภาพของ “การเรียนรู้” ปรากฏเป็นรูปธรรมที่มองเห็นได้ผ่านเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ที่มาและหลักการเรียนการสอนแบบ Brain-based Learning เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานสำคัญในการเรียนรู้ การทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจ และนำความรู้มาประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

2. กระบวนการเรียนรู้และการทำงานของสมอง (Learning Process)

พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร. (2558) กล่าวว่า การค้นพบและความรู้เกี่ยวกับ "กระบวนการเรียนรู้และการทำงานของสมอง" (Learning Process) การค้นพบที่กล่าวนี้เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างนักประสาทวิทยาศาสตร์ (Neuroscience) และนักจิตวิทยาความรู้เหล่านี้ทำให้เราสามารถนำมาใช้ออกแบบวิธีการสอนออกแบบการเรียนรู้และออกแบบการจัดสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น การเรียนรู้ (Learning) คือการสร้างวงจรสัญญาณเชื่อมต่อกันในสมองทำให้เราสนใจว่าวงจร (Synapse) ที่ว่านี้ จะสร้างให้เกิดขึ้นได้อย่างไรภายใต้เงื่อนไขอะไรบ้างที่สมองจะสร้างหรือไม่สร้างวงจรการเรียนรู้ (Neural Circuits) ทำให้เราเข้าใจยิ่งขึ้นว่าคนเราไม่ได้โง่หรือฉลาดเพียงเพราะเหตุว่าพันธุกรรมเป็นมาเช่นนั้น

วงจรการทำงานของอารมณ์ (Limbic System) ซึ่งมีผลต่อสารเคมีในสมองนั้นในทางบวกมันกระตุ้นความสนใจความจำความอดทนสมาธิแต่ในทางลบมันกลับมีผลไปยังการเรียนรู้ทำให้สมองเบื่อง่ายต่อต้านหรือยับยั้งไม่ให้เกิดการเรียนรู้ตามปกติเกิดขึ้นวิธีการทำงานของสมองส่วนอารมณ์ก็คือในสมองส่วนนี้มีทาลามัส (Thalamus) ทำหน้าที่เป็นชุมทางสัญญาณคัดกรอง และส่งสัญญาณไปยังส่วนต่าง ๆ ของสมองมันจึงเป็นเสมือนสถานีควบคุมการผ่านของสัญญาณข้อมูลจากภายนอก กล่าวคือถ้าข้อมูลที่เข้ามาใหม่มันแปลกใหม่มีความเข้มข้นมีประเด็นสำคัญ ทาลามัส (Thalamus) จะกระตุ้นให้ผิวสมองส่วนที่ทำงานกับสัญญาณนั้นมีปฏิกิริยาต่อสัญญาณอย่างต่อเนื่องแต่หากเป็นข้อมูลที่ซ้ำซากไม่น่าสนใจปฏิกิริยาที่ผิวสมองจะตอบสนองต่อสัญญาณนั้นจะเฉื่อยเนือยลง ความรู้เรื่องนี้ทำให้เราสนใจว่า การที่นักเรียนไม่สนใจเรียน แล้วจำอะไรไม่ได้ ขาดความอดทน สมาธิสั้น ฯลฯ หรือในทางบวก นักเรียนตั้งใจมุ่งมั่นเรียนรู้เร็วมีสมาธิเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับระดับสารเคมีต่างๆในสมอง และเกี่ยวข้องกับการทำงานของวงจรอารมณ์โดยตรง โครงสร้างแต่ละส่วนของสมองมีหน้าที่แตกต่างกันแต่มันทำงานประสานกันที่สุดในที่สุด การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อวงจรแต่ละส่วนทำงานของมันโดยที่ต่างก็เป็นส่วนเสริมในปฏิบัติการเรียนรู้หนึ่ง ๆ (One Learning Activity Covers Multimodal Processes.) สมองจะสร้างความรู้ขึ้นมาได้รวดเร็วและคงทนต่อเมื่อมีการกระตุ้นการรับรู้ผ่านระบบสัมผัสต่าง ๆ และมีการโต้ตอบในขณะที่เรียนรู้นั้น (Multimodal Processing) ความรู้เรื่องนี้ทำให้เรานำมาประยุกต์ใช้ (อย่างมั่นใจ) ในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยอาศัยหลักการว่าต้องกระตุ้นสมองแต่ละส่วนให้ประสานกัน

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้และการทำงานของสมอง (Learning process) เป็นกระบวนการทำงานของสมองแต่ละส่วนที่ทำงานเชื่อมโยงกัน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ นำไปสู่การมีสมาธิ เรียนรู้เร็ว เข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ชัดเจน

3. ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นแนวความคิดของ นักประสาทวิทยาและนักการศึกษา กลุ่มหนึ่ง ซึ่งสนใจเรื่องของการทำงานของสมอง การเรียนรู้โดยใช้ สมองเป็นฐาน เป็นแนวความคิด เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีที่มาจากการศึกษาวิจัยจาก ศาสตร์หลาย ๆ แขนง เช่น จาก ศาสตร์แขนงประสาทวิทยา ชีววิทยา จิตวิทยาคลินิก จิตวิทยาด้าน การคิด ที่ทำการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับสมองและการเรียนรู้ของมนุษย์ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของ การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็น ฐานไว้หลายท่าน ดังนี้

Caine RN and Caine G(1990) กล่าวว่า “การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นทฤษฎีการ เรียนรู้ที่ อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมอง หากสมองยังปฏิบัติตาม กระบวนการ ทำงานปกติ การเรียนรู้ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ทฤษฎีนี้ เป็นสหวิทยาการ เพื่อทำให้เกิดการ เรียนรู้ที่ดี ที่สุดซึ่งมาจากงานวิจัยทางประสาทวิทยา”

Eric Jensen (2000) การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ ธรรมชาติการ เรียนรู้ของสมอง เป็นการเรียนรู้ที่ต้องตอบคำถามที่ว่าอะไรบ้างที่ติดต่อกับสมอง ดังนั้น ความหมายจึงเป็น การเรียนรู้ที่ผสมผสานหรือรวบรวมหลากหลายทักษะความรู้เพื่อนำมาใช้ในการ ส่งเสริมการทำงาน ของสมอง เช่น ความรู้ทางเคมีศาสตร์ ประสาทวิทยา จิตวิทยา สังคมศาสตร์ พันธุ ศาสตร์ ชีววิทยา และชีวประสาทวิทยา ซึ่งเป็นการนำความรู้การทำงานหรือธรรมชาติการเรียนรู้ของ สมองมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของสมองให้มีประสิทธิภาพมาก ขึ้น

รัตนวิสาณ งามสม (2560) การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง การนำเอาองค์ความรู้ เรื่องสมองและธรรมชาติของการทำงานของสมองมาประยุกต์ใช้ในการจัดการ เรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การมี ปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบ ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การจัดสิ่งแวดล้อม การออกแบบ และการใช้เครื่องมือ สื่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ ของสมองบนความคิด พื้นฐาน 3 ด้าน คือ อารมณ์ การฝึกปฏิบัติจริง และความคิดสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นกระบวนการทำงานของสมองใน แต่ละส่วนให้ทำงานเชื่อมโยงกัน เพื่อที่จะทำให้สมองควบคุมการทำงานในส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย เพื่อ เปิดรับการเรียนรู้ ที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดสภาพบริบทแวดล้อม ใช้สื่อที่น่าสนใจ รวมไปถึงการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และนำ ความรู้ไปต่อยอด คิดเชื่อมโยงเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และนำความรู้ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

4. หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

Caine RN and Caine G (1990) แห่งมหาวิทยาลัยมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ได้เสนอหลักการ 12 ประการ ในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน โดยให้เลือกใช้ข้อที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นมากที่สุด และการเรียนการสอนบรรลุผลสูงสุดเท่าใดก็ได้ ดังต่อไปนี้

1. สมองมีระบบการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมาก เพราะรวมไปถึงร่างกาย ความเคลื่อนไหว ความคิด อารมณ์ สิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นพร้อมกัน (The Brain is a Parallel Processor)
2. สมองจะมีการเรียนรู้ถ้ามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และในสังคม สิ่งแวดล้อม (The brain/mind is social.)
3. สมองจะมีการแสวงหาความหมาย ความเข้าใจจากประสบการณ์ในชีวิตตลอดเวลา (The search for meaning is innate.)
4. การแสวงหาความหมายและความเข้าใจในประสบการณ์ โดยจัดเป็นหมวดหมู่แบบแผน (The search for meaning occurs through patterning.)
5. อารมณ์มีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ (Emotions are critical to patterning)
6. การเรียนรู้ของสมองจะเรียนรู้พร้อม ๆ กัน ทั้งที่เป็นภาพรวมและที่เป็นส่วนย่อย (The brain process parts and wholes simultaneously.)
7. การเรียนรู้ของสมองจะเกิดจากทั้งการตั้งจุดสนใจเรื่องที่จะศึกษา และเกิดจากสิ่งแวดล้อมที่มีได้ตั้งใจศึกษา (Learning involves both focused attention and peripheral perception.)
8. การเรียนรู้จะมีกระบวนการที่รู้โดยรู้ตัว (มีจิตสำนึก) และการรู้โดยไม่รู้ตัว (จากจิตใต้สำนึก) (Learning is both conscious and unconscious.)
9. สมองมีความจำอย่างน้อย 2 แบบ คือความจำแบบเชื่อมโยงมิติ/ระยะ ซึ่งบันทึกประสบการณ์ประจำวันของเรา และความจำแบบท่องจำ ซึ่งเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและทักษะแบบแยกส่วน (There are at least two approaches to memory : spatial memory system , rote learning system)
10. การเรียนรู้ของสมองเป็นไปตามพัฒนาการ (Learning is developmental.)
11. การเรียนรู้แบบซับซ้อนจะเรียนได้ดี ในบรรยากาศที่ยืดหยุ่นและท้าทายให้เสี่ยง แต่ถ้าบรรยากาศเครียดและกดดันมาก ๆ จะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ (Complex learning is enhanced by challenge and inhibited by threat.)
12. สมองของแต่ละคนมีความเฉพาะของตน (Each brain is unique.)

หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของ Jensen. (2008)

Jensen. (2008) เป็นนักวิชาการมีความเชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เขียนหนังสือขึ้นมาหลายเล่ม และได้คิดหลักการตามทฤษฎีการใช้สมองเป็นฐานไว้ ดังนี้

1. หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน สรุปได้ ดังนี้

1.1 Malleable memories ข้อมูลความทรงจำเป็นผลมาจากการเรียนรู้ความทรงจำนั้นสามารถเรียนรู้เก็บสะสม และฝึกฝนปฏิบัติ ภายใต้สภาพแวดล้อมและเนื้อหาต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

1.2 Non-conscious experience runs automatic behaviors ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวทำให้เกิดเป็นพฤติกรรมโดยอัตโนมัติ เนื่องจากองค์ประกอบที่ซับซ้อนของร่างกายมนุษย์ทำให้เรามีพฤติกรรมหลายอย่างซึ่งเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ยิ่งเราทำโดยอัตโนมัติ เราก็ก็นึกไม่รู้สึก รับรู้ถึงมันพฤติกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ นั้น เกิดขึ้นจากการซึมซับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรามา หรือเกิดขึ้นจากการกระทำบางสิ่งบางอย่างซ้ำ ๆ แล้วการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ จนกลับกลายมาเป็นพฤติกรรมอัตโนมัติเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงปัญญาของการพัฒนาศักยภาพ และโอกาสต่าง ๆ ในการศึกษา

1.3 Reward and addiction Dependency การพึ่งพารางวัล เป็นการง่ายที่สมองจะมีการพัฒนาโดยพึ่งพารางวัลที่มีอยู่มากมายหลายชนิด มนุษย์มักจะแสวงหาสิ่งที่เป็นบวกและเลี่ยงสิ่งที่เป็นลบ สมองจะติดนิสัยทำกิจกรรมบางอย่างแม้จะเป็นสิ่งที่ไม่อยู่ในข่ายเป็นอันตราย เช่น ดูทีวี เล่นการพนัน กินยาบางชนิด เพราะคาดหวังได้ว่าจะได้รับความสุขเป็นรางวัลโดยอัตโนมัติในการตอบสนองต่อสารชีวเคมีในร่างกายค่อนข้างสูง สำหรับการศึกษาให้รู้แจ้ง และสามารถนำไปปฏิบัติได้นั้น นักเรียนจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนในการเรียนรู้ของตน โดยไม่ต้องพึ่งพารางวัลหรือความพึงพอใจตอบแทนโดยทันที

1.4 Attention Limitations ขีดจำกัดของความสนใจและเอาใจใส่ คนส่วนใหญ่มักไม่ใส่ใจกับอะไรมากมาย นอกจากจะทุ่มเทให้จริง ๆ เพราะสมองมีข้อจำกัดด้านปริมาณการรับเข้าข้อมูลสิ่งใหม่ที่มีมากมาย ลงในพื้นที่ความทรงจำอันแสนสั้น ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะรักษาสมาธิให้เอาใจใส่ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นระยะเวลายาวนาน อารมณ์ ความรู้สึกของคนเรา สามารถเพิ่มระยะเวลาให้กับความใส่ใจในแต่ละเรื่องได้ กลไกสมองบางอย่างได้ออกแบบมาเพื่อให้เราได้ใส่ใจกับเรื่องราวเฉพาะบางเรื่องที่เราต้องการ เช่นเดียวกับกลไกของประการยังสามารถทำให้เราใส่ใจกับบางสิ่ง เมื่ออยู่ในภาวะไม่มั่นคง อันตราย หรือถูกข่มขู่ ด้วยการประยุกต์ นำสิ่งเหล่านี้มาใช้ให้เหมาะสม กับผู้เรียน ก็ย่อมจะพัฒนาให้เกิดความเอาใจใส่ และแรงกระตุ้นในการศึกษามากขึ้น

1.5 Brain seeks and creates understanding สมองค้นหา และสร้างความหมาย สมองมนุษย์นั้น คือผู้สร้าง และค้นหาความหมาย ยิ่งความหมายนั้นสำคัญเพียงใด ความสนใจของเขาก็จะยิ่งทวีมากขึ้น เพื่อที่จะได้มีอิทธิพลต่อเรื่องราวสาระในความหมายนั้น

1.6 Rough Drafts การรับรู้เบื้องต้นอย่างหยาบ เป็นการยากสำหรับสมองที่จะเรียนรู้หรือรับรู้ข้อมูลได้อย่างละเอียดและชัดเจนในครั้งแรกที่สัมผัส สมองจะต้องสร้างข้อมูลชั่วคราวที่ได้จากการเห็น และการฟังแล้วจะรักษาไว้จนกระทั่งแน่ใจว่าข้อมูลนั้นมีคุณค่าในการที่จะปรับแก้ และเก็บบันทึกไว้ มิฉะนั้นก็จะตัดข้อมูลนั้นทิ้งไป

1.7 Input Limitations ข้อจำกัดของการนำเข้าข้อมูล สมองมีข้อจำกัดด้านปริมาณการรับเข้าข้อมูลสิ่งใหม่ ในสัดส่วนต่อเวลาที่ต่อชั่วโมง และต่อวัน ซึ่งเป็นการยากที่จะรักษาสมาธิให้เอาใจใส่ ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นระยะเวลายาวนาน การรับข้อมูลมาก ๆ ทำให้เกินกำลังรับของระบบกระบวนการเรียนรู้ และอารมณ์ความรู้สึก สมองต้องการเวลาในการรับเข้าข้อมูลความรู้เชิงลึกที่มีความซับซ้อน หรือมีรายละเอียดปลีกย่อยมาก

1.8 Perception influences our experience ประสบการณ์ชีวิตของแต่ละบุคคล มักจะเป็นตัวตั้งของการเรียนรู้ ผลจากการศึกษาจำนวนมากแสดงให้เห็นว่า เรามักจะพิจารณาตัดสินตามที่เราเห็น ได้ยิน รู้สึก ได้กลิ่น หรือจากการสัมผัส ซึ่งเป็นอิทธิพลจากการรับรู้ ซึ่งเป็นประสบการณ์เดิม ไม่ใช่ตามที่เป็นอยู่จริง ณ ปัจจุบัน ซึ่งนั่นย่อมทำให้การรับรู้ใหม่ หรือประสบการณ์ใหม่คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ทว่าหากเราปรับเปลี่ยนสัมผัสการรับรู้ใหม่ เราก็จะได้เรียนรู้ประสบการณ์แบบใหม่ทันที

2. การปรับเปลี่ยนวิธีในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน เจนเช่น ได้ปรับเปลี่ยนวิธีในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน เพื่อที่จะทำให้สภาพแวดล้อมมีความปลอดภัย เอื้อต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในขณะเดียวกันได้มีการพัฒนาความรู้สึกถึงการเป็นกลุ่ม หมู่คณะเดียวกัน เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

2.1 Perfect Student นักเรียนที่สมบูรณ์ คุณลักษณะนักเรียนที่สมบูรณ์ เป็นเด็กที่มีแรงกระตุ้น จูงใจและประสบความสำเร็จในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้ปกครองสนใจให้กำลังใจ และสนับสนุนต่อการเรียนรู้รวมถึงการที่นักเรียนปฏิบัติตัวอย่างดีที่สุดใน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยมีเป้าหมาย ให้นักเรียนที่สมบูรณ์ ทำงานและช่วยเหลือนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน

2.2 Interesting Student นักเรียนที่น่าเอาใจใส่ คุณลักษณะนักเรียนที่น่าเอาใจใส่ จะทำงานล่าช้าเพื่อนเสมอ เป็นเด็กที่วอกแวก เบื่อหน่าย แม้บางครั้งจะมีส่วนร่วมบางในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนไม่ว่าจะมีแรงกระตุ้นหรือไม่ มักจะทำงานต่าง ๆ ไม่เสร็จสมบูรณ์งานทุกอย่างจะทำอย่างเชื่องช้า ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กับเพื่อนดีเท่าไร เป้าหมายนักเรียนที่น่าเอาใจใส่ เปลี่ยนมาเป็นเด็กที่มีความสม่ำเสมอ มีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวา กระฉับกระเฉงในกิจกรรมของชั้นเรียน สามารถทำโครงการต่าง ๆ เสร็จสมบูรณ์ ตรงตามเวลาที่กำหนด

2.3 Groaner Student นักเรียนขี้บ่น คุณลักษณะนักเรียนขี้บ่น มักสร้างความยุ่งยากอย่างต่อเนื่อง เป็นเด็กมีนิสัยหุนหันพลันแล่น มีพลังขับเคลื่อนตัวเอง บ่อยครั้งเกิดการทะเลาะเป็นปาก

เสี่ยงกับนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน และแม้กระทั่งช่วงเวลาหยุดพัก เป็นเด็กที่มักจะตอบคำถามในการเรียนอย่างเอาใจจริงเอาใจ หรือไม่ก็คอยกวนนักเรียนคนอื่น ๆ แต่จะเป็นเด็กที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทันทต่อเหตุการณ์ และดูเหมือนว่าจะสนุกกับการได้เรียนรู้ เป้าหมายนักเรียนขี้บ่น ลดการกวน ขัดจังหวะ และควบคุมพฤติกรรมที่ต่อต้านนักเรียนคนอื่น

3. เทคนิคการใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสนับสนุนในชั้นเรียน Jensen (2008) สรุปว่า

3.1 เทคนิคกระตักน้ำ กระตักน้ำ, การพักเข้าห้องน้ำ (Water bottles, more bathroom breaks)

ผลลัพธ์ (Results)

นักเรียนส่วนใหญ่จะมีกระตักน้ำ และสามารถดื่มได้ตามต้องการ เป็นการเพิ่มพลังงาน และแน่นอนนักเรียนจำเป็นต้องมีการพักเข้าห้องน้ำมากขึ้น นักเรียนจะไม่กระหายน้ำอีกต่อไป และสามารถบอกได้ว่าการดื่มน้ำบ่อย ๆ สำคัญอย่างไร

ความเชื่อมโยงกับสมอง (How this relates to the brain)

ผลจากการวิจัยของ อีริค เจนเซน สรุปได้ว่า การขาดน้ำเป็นผลให้เกลือในเลือดมีระดับสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้ความดันเลือดสูงขึ้นมากกว่าทุกอวัยวะอื่น ๆ ในร่างกาย ได้รับน้ำทดแทนอย่างรวดเร็ว จะทำให้ไม่เกิดความง่วงนอน เชื่องซึม และไม่เกียจคร้าน

3.2 เทคนิคอาหารว่างตอนเช้า อาหารว่างตอนเช้า (Morning snack)

ผลลัพธ์ (Results)

เมื่อนักเรียนมีอาหารว่างช่วงพักเข้าพร้อมเครื่องดื่ม ทำให้นักเรียนพร้อมที่จะสนใจเรียน พวกเขาไม่บ่นเรื่องหิวอีกต่อไป

ความเชื่อมโยงกับสมอง (How this relates to the brain)

Jensen (2008) แนะนำว่า อาหารบางประเภทมีผลดีต่อการเรียนรู้ เช่น ผลไม้ และผัก ถั่ว และเนื้อไม่มีมัน เรารู้ว่าสมองต้องการพลังงาน จากอาหารที่รับประทาน ดังนั้นเราจึงบริการให้เด็กอย่างเหมาะสม เพื่อพวกเขาจะได้พร้อมในการเรียน

3.3 เทคนิคการพักระหว่างเรียน จัดให้มีการพักระหว่างการเรียนหรือกิจกรรม (provide breaks between activities)

ผลลัพธ์ (Results)

เราเริ่มให้มีการพักเข้าห้องน้ำในระหว่างเวลาเรียน ไม่ใช่ก่อนหรือเมื่อเรียนเสร็จแล้วเมื่อเราเริ่มเรียนต่อหลังจากการพักแล้วกลับทำให้พวกเขามีสมาธิสนใจ และพร้อมที่จะเรียนต่อ

ความเชื่อมโยงกับสมอง (How this relates to the brain)

Jensen (2008) สรุปว่า การขยับยัดเส้นยัดสายสามารถช่วยให้กลับมาสมาธิได้ การใช้เวลาว่างช่วงหนึ่งหลังการสอนเสร็จแล้ว เพื่อนักเรียนจะได้มีความตั้งใจเรียน เป็นเรื่องของค่าเสียเวลา เพื่อให้ความสนใจภายนอกลดลงและสมองจะได้กลับมาสมาธิในการเรียนต่อไป

3.4 เทคนิคเปลี่ยนตารางเพื่อให้เหมาะสม เปลี่ยนตารางเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน (change schedule to fit students' needs)

ผลลัพธ์ (Results)

การปรับเปลี่ยนตารางการเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับเวลาที่นักเรียนพร้อมจะเรียนและเวลาพัก เมื่อพวกเขาพร้อมที่จะพักหลังอาหารเที่ยง เราใช้เวลาเต็มที่กับการเรียน หลังอาหารว่าง จัดให้มีเวลาพัก ทุกคนจึงมีความสุขในการเรียน

ความเชื่อมโยงกับสมอง (How this relates to the brain)

Jensen (2008) สรุปว่า ธรรมชาติของแต่ละคนมีความสนใจในระดับสูงและต่ำ ตามช่วงเวลาแตกต่างกันตลอดวัน ครูจึงจำเป็นต้องฉกฉวยโอกาสตามเวลาเหล่านี้ ดีกว่าที่จะดึงดันฝืนเอาตามตาราง

3.5 เทคนิคเป็นมิตรที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดีกับนักเรียน (have positive interactions with students)

ผลลัพธ์ (Results)

เมื่อนักเรียนมาถึงโรงเรียนในตอนเช้า ครูควรพยายามทักทายอย่างเป็นกันเอง กับนักเรียนแต่ละคน ใช้ความระมัดระวังในการพูดคุยกับนักเรียน

ความเชื่อมโยงกับสมอง (How this relates to the brain)

Jensen (2008) สรุปว่า อุปสรรคทางกายซึ่งทำให้นักเรียนสูญเสียความสามารถในการเรียนรู้ มีอยู่ 3 ประการ คือ อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากนอกชั้นเรียน อุปสรรคจากเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ และอุปสรรคจากครู ผู้สอน ดังนั้น ครูจึงสามารถควบคุม อุปสรรคจากตัวของนักเรียนเองและอุปสรรคจากเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ ได้

3.6 เทคนิคการเปลี่ยนวิชาเรียน ปรับปรุงการเปลี่ยนวิชาเรียน (improved transitions)

ผลลัพธ์ (Results)

นักเรียนได้มีตารางเรียนอย่างเป็นระบบ เมื่อถึงเวลาที่นักเรียนจะทำการเปลี่ยนวิชาเรียน ครูควรจะบอกนักเรียนล่วงหน้าประมาณ 5 นาทีเสมอ

ความเชื่อมโยงกับสมอง (How this relates to the brain)

เช่นเดียวกับอุปสรรคทางกาย ความเครียดเป็นปัจจัยซึ่งทำให้สูญเสียความสามารถในการเรียนรู้ เช่นกัน ดังนั้น การเตรียมตัวรับรู้ว่าต่อไปจะต้องเรียนอะไร การมีตารางเรียนอย่างเป็นระบบ แนนอน จะช่วยลดความเครียดได้

3.7 เทคนิคจัดห้องเรียนใหม่ จัดห้องเรียนใหม่ (rearranged the room)

ผลลัพธ์ (Results)

จัดห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ เฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ การเรียนใหม่ เพื่อเพิ่มพื้นที่ให้นักเรียนมีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

ความเชื่อมโยงกับสมอง (How this relates to the brain)

การจัดห้องเรียนใหม่ ช่วยลดความเครียดสำหรับนักเรียน นักเรียนแต่ละคนมีพื้นที่เป็นส่วนตัวมากขึ้น แต่ละคนสามารถมองเห็นด้านหน้าห้องเรียน โดยไม่ต้องหมุนเก้าอี้ไปมา หรือสอดส่ายสายตา ชะโงกซ้ายขวา ให้เกิดความหงุดหงิดใจ

3.8 เทคนิคจัดกิจกรรมหลากหลาย การจัดกิจกรรมต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ (vary learning activities)

ผลลัพธ์ (Results)

การใช้กิจกรรมดนตรีและจังหวะในการเรียนรู้คำต่าง ๆ การตัดกระดาษเป็นรูปคำ หรือรูปประโยค กิจกรรมที่ใช้อวัยวะของร่างกายในการค้นหาคำหรือประโยค การเล่นเกมต่อกลอน เป็นต้น ครูควรตัดกิจกรรมที่นักเรียนไม่ให้ความสนใจหรือมีส่วนร่วมน้อยออกไป

ความเชื่อมโยงกับสมอง (How this relates to the brain)

อีริค เจนเซน สรุปว่า คนเรามักจดจำถึงเรื่องราวที่เต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี อารมณ์ ความรู้สึก จะช่วยกระตุ้นสมองของคนเราให้ สามารถจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีกว่า การเลือกกิจกรรมใหม่ ๆ ซึ่งกระตุ้น เร่งเร้าให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยอารมณ์ ความรู้สึกทำให้สะดวกและง่ายต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ดีให้กับนักเรียน การแสดงละครจากวรรณคดี หรือนิยาย มีส่วนดึงดูดความสนใจมาก เช่นกัน

พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร. (2558) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการเรียนรู้ของ Brain-based Learning ไว้ 10 หลักการเรียนรู้ ดังนี้

หลักการเรียนรู้ 1 การเรียนรู้หลากหลายกระตุ้นให้เซลล์สมองอกงาม สมองมนุษย์มีเซลล์อยู่ประมาณ 1 แสนล้านเซลล์ วิธีการที่จะกระตุ้นให้สมองพัฒนาก้าวหน้า ก็คือการกระตุ้นให้เซลล์สมองทำการเชื่อมโยงถึงกัน สร้างขึ้นเป็นเครือข่ายการทำงานของเซลล์สมองที่สำคัญ คือ

1. เซลล์สมองทำงานตลอดเวลาไม่เคยหยุดพักเมื่อมีกิจกรรมใด ๆ (activity) ทุกชนิด เซลล์งอกงามทั้งนั้น

2. เซลล์สมองส่งสัญญาณข้อมูลไปยังเซลล์อื่น ๆ ติดต่อเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวงจร เซลล์สมอง

3. เซลล์สมองยังมีกิ่งก้านสาขา (dendrite) งามมากเท่าไร โอกาสที่จะเชื่อมโยงกับเซลล์อื่น ๆ ก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น เซลล์สมองไม่เพียงแต่งอกงามได้เท่านั้น ในทางตรงข้าม เซลล์สมองอาจถูกทำลายได้เช่นกัน โดยเฉื่อยแล้วเมื่อเราอายุเกิน 20 ปี เซลล์สมองก็ตายวันละประมาณ 1 แสนเซลล์อยู่แล้วตามธรรมชาติ เท่ากับปีหนึ่งมันจะตายลงเกือบ 40 ล้านเซลล์ เซลล์สมองอาจตายมากกว่านี้เมื่อสมองมีปัญหา เช่น เครียดยาวนาน รับสารพิษหนัก หรือเชื้อโรคบางอย่างเข้าไป ประสบอุบัติเหตุ ต้มสุร่าอย่างหนัก เป็นต้น

หลักการเรียนรู้ 2 กระตุ้นสมองหลายส่วนให้เรียนรู้

สมองของมนุษย์เรา มีระบบการทำงานแบบไหน เราสนใจเรื่องนี้ เพราะสมองเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การคิด การตัดสินใจ สมองเป็นที่มาของความโง่ ความฉลาด ทั้งหลายความรู้เกี่ยวกับลักษณะ และส่วนประกอบต่าง ๆ ของสมองนั้น เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ที่จะทำให้เราเข้าใจว่าการทำงานของมันปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างไร ทำไมนักเรียนคนนี้เป็นอย่างนี้ ทำไมคนนั้นเป็นอย่างนั้น เมื่อเข้าใจสมองของเขา เราจะเข้าใจที่มาของพฤติกรรมทั้งหลาย

1. สมองใหญ่แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

สมองส่วนหน้า (frontal lobe) จะทำงานด้านการประมวลผลข้อมูลทั้งหลายที่เก็บไว้ นำมาตัดสินใจ แก้ปัญหา คิดวางแผน และคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งสั่งงานเคลื่อนไหว และพูด

สมองส่วนขมับ (temporal lobe) คือบริเวณที่ติดดอกไม้ ทำงานในการรับรู้เสียง ความจำ การตีความ และภาษา

สมองส่วนข้าง (parietal lobe) ทำงานเกี่ยวกับการรับรู้ความรู้สึก สัมผัส และรับรู้ตำแหน่งของร่างกายส่วนต่าง ๆ รวมทั้ง นำการรับรู้ส่วนนี้ไปประสานกับการรับรู้ภาพและเสียง

สมองส่วนหลัง (occipital lobe) ทำงานเกี่ยวกับการรับรู้ภาพ บันทึกภาพเก็บไว้ในสมอง

2. เมื่อเรากระตุ้นสมองหลาย ๆ ส่วน พร้อม ๆ กันขณะที่นักเรียนเรียนรู้นั้น หูได้ยินเสียง สมองส่วนหลังรับภาพ เช่น ภาพสื่อการสอน ภาพเหตุการณ์ขณะเรียนรู้ สมองส่วนข้างรับรู้ความรู้สึก สัมผัส กับกิจกรรม (activity) ที่ครูออกแบบมา แสดงว่า สมองทั้งสามส่วนทำงานพร้อมกันแล้ว ในกรณีเช่นนี้ สมองส่วนหน้าจะทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลจากสามส่วนหลังได้อย่างมีคุณภาพ เพราะสมองส่วนหน้าจะจำและคิด โดยดึงข้อมูลมาจากสมองส่วนอื่น ๆ ที่กล่าวมา

การกระตุ้นสมองจากหลายเส้นทาง นำไปสู่ concept ความรู้บางอย่างหนึ่ง ที่สามารถเข้าถึงได้หลายทาง concept ความรู้นั้นมีโอกาสถูกกระตุ้นได้มากกว่าการกระตุ้นจากเส้นทางเดียว

การกระตุ้นที่มีน้อย (เช่น ในการเรียนรู้ที่ฟังอย่างเดียว) ทำให้ concept ความรู้นั้นไม่เสถียร ไม่คงตัว นำไปสู่การลืมประสบการณ์นั้นไปได้โดยง่าย

หลักการเรียนรู้ที่ 3 การเรียนรู้ของสมองส่วนใหญ่จะดีขึ้น เมื่อกระตุ้นสมองน้อย และไขสันหลัง สมองน้อย มีหน้าที่สำคัญ คือ

1. ปรับสมดุลการเคลื่อนไหวของร่างกายในทุก ๆ อิริยาบถ ไม่ว่าจะนั่ง ยืน เดิน คลาน วิ่ง กระโดด เขียน อ่าน เป็นต้น ทั้งหมดนี้สมองใหญ่มีหน้าที่สั่งงานในระบบต่าง ๆ สมองน้อยเป็นผู้ช่วยให้การเคลื่อนไหวร่างกายเป็นไปได้คล่องแคล่ว สมดุล สมองน้อยที่คล่องแคล่ว จนถึงขั้นทำการเคลื่อนไหวทุกแบบได้โดยอัตโนมัติ ราวกับไม่ต้องใช้ความพยายาม (ไม่ต้องให้สมองใหญ่ควบคุม) ก็จะทำให้สมองใหญ่ ทำกิจกรรมของตัวเอง คือ สมองน้อยที่แข็งแกร่ง ก็จะช่วยสนับสนุนการทำงานของสมองใหญ่ ทำให้ประสิทธิภาพของสมองในการคิด/ จำดีขึ้น

2. สนับสนุนการเรียนรู้ของสมองใหญ่ (การจำและคิด) โดยสร้างสมดุลการเคลื่อนไหว และให้ข้อมูลที่ตอบสนองการสำรวจโลก สิ่งแวดล้อม (ที่เฉพาะเจาะจง) เช่น การคำนวณระยะ, ความหนักเบาจากการออกแรง, มิติและตำแหน่งในอาณาบริเวณ (orientation and space)

3. มีรายงานข้อมูลที่ชี้ให้เห็นว่า ในกระบวนการคิดและจำ ที่เป็นภารกิจหลักของสมองใหญ่ นั้น สมองใหญ่อาจดึงเอาศักยภาพบางส่วน ของสมองน้อยมาใช้ในการทำงาน ซึ่งหมายความว่า สมองน้อยเข้าไปมีส่วนในกระบวนการคิดและจำโดยตรง

ไขสันหลังคือ กลุ่มของเส้นประสาทที่อยู่ในช่องโพรงกระดูกสันหลัง เส้นประสาทพวกนี้ทำหน้าที่เป็นทางผ่านของสัญญาณความรู้สึกจากอวัยวะต่าง ๆ ส่งไปยังสมองไปยังอวัยวะต่าง ๆ เช่น แขน ขา มือ เท้า ลำตัว เป็นต้น

ในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ถ้าประสาทไขสันหลังมีการพัฒนามาก สัญญาณผ่านอย่างรวดเร็ว ก็หมายถึงว่าการเคลื่อนไหว รับรู้ ก็จะคล่องแคล่ว ความรู้สึกที่กำลังเรียนอะไร ต้องทำอะไรที่รับส่งเข้าสู่สมองก็จะรวดเร็ว คล่องแคล่ว มีการโต้ตอบได้อย่างรวดเร็วทุกระบวนการเรียนรู้

หลักการเรียนรู้ 4 สมองเรียนรู้ได้ดีขึ้น เมื่อกระตุ้นวงจรอารมณ์

การเรียนรู้ทุกอย่างของนักเรียน ต้องอาศัยการทำงานของวงจรอารมณ์ ที่ตั้งอยู่ในระบบลิมบิก (limbic system) ประสบการณ์ทุกอย่างที่เราเรียนรู้ นั้น ต้องผ่านระบบอารมณ์

1. ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง สิ่งแวดล้อมภายนอกส่งข้อมูลเข้ามาสู่สมอง หรือการรับรู้ของเราทุกทิศทาง แต่เชื่อไหมว่าสมองรับรู้จริง ๆ เพียงบางสิ่งเท่านั้น เพราะสมองมีแนวโน้มที่จะสนใจรับรู้เฉพาะข้อมูลบางอย่างที่ดึงดูด ทำให้สมองสนใจเป็นพิเศษเท่านั้น

2. ข้อมูลที่สมองไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ สมองก็อาจไม่รับรู้ หรือรับรู้แล้วก็ลืมไปในที่สุด

3. สมอจะเก็บไว้เฉพาะข้อมูลที่มีความหมาย มีความสำคัญ ที่สมอรู้ว่าต้องเก็บไว้ใช้ต่อไปเท่านั้น นั่นแสดงว่า อารมณ์ของนักเรียนเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญ ที่จะทำให้นักเรียนจำบทเรียนได้ เข้าใจบทเรียน หรือว่าลืมไปเสีย

หลักการเรียนรู้ 5 การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี เมื่อไม่มีข้อมูลอื่นเข้ามารบกวนสมอ

1. สมอคิดได้ทีละเรื่อง สมอคนเราถ้าคิดเรื่องใด เรียนรู้เรื่องใด สมอก็จะใช้พลังงานกับสิ่งนั้น เรื่องนั้น ถ้านักเรียนกำลังเรียนหัวข้อใดอยู่ สมอก็จะถูกใช้ในการเรียนรู้ เก็บรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ สิ่งที่สมอทำจริง ๆ ก็คือ นำข้อมูลทั้งหลายที่เรียนรู้ ไม่ว่าจะป็นเสียง ภาพ สัมผัส มาทำการคิด และประมวลผลที่สมอส่วนหน้า ในช่วงนี้ สมอจะใช้ความคิด และความจำ เรียกว่า สมอกำลังใช้ Working Memory หลังจากนั้น เมื่อเข้าใจดีแล้ว ฝึกฝนแล้ว ความจำระยะสั้น (Short-term Memory) ก็จะเกิดขึ้น ถ้าวจรความจำระยะสั้นนี้ถูกใช้บ่อย ในที่สุด ก็จะย้ายไปเป็นความจำถาวร (Long-term Memory) และข้อมูลก็จะถูกย้ายไปเก็บไว้ในฮิโปแคมปัส

2. สมอของมนุษย์มีพื้นที่จำกัดในขณะที่กำลังใช้ความคิดไม่ควรจะมีข้อมูลอื่นแทรกแซงหรือรบกวนในระหว่างที่สมอกำลังเรียนรู้สมอต้องใช้พลังงานและใช้พื้นที่ในสมอ (คือ วงจรเซลล์สมอ กลุ่มหนึ่ง) สำหรับคิดดังกล่าวมาในข้อ 1 ถ้ามีข้อมูลอื่น ๆ แทรกแซงเข้ามา เช่น มีเสียงดังมาก ตลอดเวลา มีสิ่งแวดล้อมที่รบกวนสายตามาก สิ่งแวดล้อมที่รบกวนสมอเหล่านี้ จะทำให้สมอต้องแบ่งพื้นที่ไปใช้รับรู้เรื่องนั้น ๆ ที่ผ่านมาจากประสาทสัมผัสทั้งหลาย ได้แก่ ตา หู จมูก สัมผัส เป็นต้น ทั้งหมดนี้ จะทำให้สมอมีสมาธิในการเรียนรู้ลดลง ความเร็วในการเรียนรู้ คิดและจำข้อมูลที่กำลังเรียนอยู่นั้นลดลง นักเรียนบางคนถึงกับสูญเสียสมาธิโดยไม่รู้ตัว

หลักการเรียนรู้ 6 สมอต้องฝึกซ้ำทวนจึงจะคิดเร็วทำเร็ว

1. การฝึกซ้ำทวนนั้น ทฤษฎีสมออธิบายไว้ว่า สมอจะคิดเร็ว ทำเร็ว คล่องแคล่ว ฉลาด ก็ต่อเมื่อได้ทำการฝึกฝน และทำซ้ำกิจกรรมฝึกฝนทั้งหลาย ทำให้มีการสร้างสารจำพวกไขมันไมอีลิน (myelination) มาหุ้มแอกซอนของเส้นประสาทในสมอ และทำให้การเชื่อมโยง (synapse) ของเซลล์ในวงจรสำหรับกิจกรรมนั้น ยึดเหนี่ยว กระชับมากขึ้น ส่งผลให้สัญญาณผ่านได้อย่างรวดเร็ว

2. เซลล์สมอของเด็กประถม มีเพียงบางส่วนเท่านั้น ที่มีไมอีลินหุ้มการเรียนรู้ และการฝึกฝนเป็นการสร้างไมอีลินหุ้มแอกซอนเพื่อให้สัญญาณในสมอ ผ่านติดต่อถึงกันได้เร็วขึ้น เปรียบเหมือนสมอเต็มไปด้วยถนนซูเปอร์ไฮเวย์ ที่สามารถรองรับรถยนต์ข้อมูลที่มีความเร็วสูงปริมาณมากได้ เพิ่มขีดความสามารถในการรับรู้ และประมวลผลเป็นความรู้ต่าง ๆ ได้มหาศาล

หลักการเรียนรู้ 7 สมองเรียนรู้ได้ดี เมื่อกระตุ้นสมองสองซีก

1. สมองของเราแบ่งออกเป็น 2 ซีก คือ ซีกซ้าย และซีกขวา ข้อมูลบางประเภทกระตุ้นการทำงานของสมองซีกซ้ายมาก ข้อมูลอีกบางประเภทกระตุ้นการทำงานของสมองซีกขวามาก แต่สมองทั้งสองซีกนี้ก็ส่งข้อมูลประสานกันผ่านกลุ่มแอกซอนที่เชื่อมโยงเซลล์สมองสองฝั่งเข้าด้วยกัน

2. มีจำนวนเส้นใยประสาทที่คอยรับส่งข้อมูลประมาณ 250 ล้านเส้น กลุ่มเส้นใยประสาทนี้มีชื่อเรียกว่า คอร์ปัสแคลโลซัม (corpus callosum)

3. การทำงานของสมองซีกซ้าย เป็นแบบวิเคราะห์ เช่นว่า เมื่อเราเห็นกิ่งกือ เราก็คิดว่า สัตว์ตัวนี้แปลกมีขาเยอะแยะตัวยาว แต่กลับเดินช้ามากตัวกลมเป็นปล้องเล็ก ๆ สีน้ตาล ในขณะที่สมองซีกขวาดำเนินการกับข้อมูลที่รับรู้แบบองค์รวม สร้างมิติของความรู้สึกบรรยากาศ และความสำคัญของสิ่งนั้นที่มีต่อการดำรงอยู่ของตัวตน และชีวิตสังคม เช่นว่า สัตว์ตัวนี้ตัวยาว ๆ เป็นสิ่งที่มาพร้อมกับความเปียกชื้นความสกปรกไม่น่าพิสมัยเชื้อโรค ฯลฯ

4. การประมวลผลข้อมูล ที่ต้องการการจัดระบบ การจำแนกแยกแยะ จะไม่เกิดขึ้นในสมองซีกขวา แต่สมองซีกขวานี้ก็มีลักษณะเด่น และทำงานซับซ้อนกว่าซีกซ้ายมาก ถ้าเราฟังใครสักคนพูดเนื้อหาที่เขาพูดจะถูกประมวลผลโดยสมองซีกซ้าย แต่น้ำเสียงของเขาจะถูกรับรู้โดยสมองซีกขวา ครูที่สอนหนังสือสนุกมักจะใช้น้ำเสียงหลายแบบ ใช้น้ำเสียงทลอน ใช้น้ำเสียงจ้อง ใช้น้ำเสียงเพ่ง ซึ่งนั่น เป็นการกระตุ้นการทำงานของสมองซีกขวาของนักเรียนทำให้นักเรียนสนใจเรียนและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

หลักการเรียนรู้ 8 สร้างสิ่งแวดล้อม และการเรียนรู้เพื่อดูแลสารเคมีในสมองให้ดี

1. สารที่เกิดจากกระบวนการทางเคมีไม่ใช่สารพิษเสมอไป ในสมองของเราก็มีสารเคมีเหมือนกัน สารเคมีในสมองมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะช่วยกระตุ้นให้สมองทำงานได้ดีขึ้นหรือแยกลง สารเคมีเหล่านั้นมีทั้งเกิดขึ้นในสมองเอง และเกิดขึ้นในกระบวนการทำงานของร่างกาย แล้วผ่านเข้ามาสู่สมองในหลายกรณีสารเหล่านี้ทำหน้าที่ควบคุมให้การทำงานของสมอง และร่างกายอยู่ในสภาพที่สมดุล

2. นักวิทยาศาสตร์ด้านสมอง ได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อสารในสมองที่เรียกว่า "สารสื่อประสาท" สารที่สมองผลิตขึ้นเพื่อทำหน้าที่ สื่อสารติดต่อระหว่าง เซลล์สมองนี้มีทั้งหมดกว่า 50 ชนิด สารสื่อประสาทนี้ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ขณะสมองทำงานการเปลี่ยนแปลงนี้ มีผลกระทบต่อความกระปรี้กระเปร่า ความขยัน ความตื่นตัว ความเบื่อหน่าย ความขี้เกียจ และการมีสมาธิหรือไม่ เป็นต้น

3. สารเคมีในสมองนี้ จะลดลงหรือเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น อาหาร ยา การต้องแสงแดด ความเจ็บป่วย เชื้อโรค ฮอโมน การดูแล การเรียนการสอน การเอาใจใส่ การถูกทอดทิ้ง และสิ่งเร้าอื่น ๆ ผลจากการทำงานของสารสื่อประสาทเหล่านั้น จะแสดงออกมาที่พฤติกรรมของเด็กแต่ละคน

หลักการเรียนรู้ 9 สมองเรียนรู้แบบต่อยอด

เชื่อหรือไม่ว่า สมองเรียนรู้สิ่งใหม่เอี่ยม ไม่เคยรู้มาก่อนเลยในโลกไม่ได้ หรือได้ก็ยากมาก สมองนักเรียนจะต่อต้านการเรียนรู้ชนิดนี้ เพราะในสมองของเขาไม่มีประสบการณ์เดิม ที่จะเชื่อมต่อกับเรื่องใหม่ที่กำลังจะเรียนในชั่วโมงนี้ ความหมายของคำว่า "เชื่อมต่อ" (connected) ก็คือ

1. โดยปกติแล้วในสมองของเด็กจะมีประสบการณ์ต่าง ๆ อยู่มากประสบการณ์เหล่านี้ ก็คือ กลุ่มวงจรของเซลล์ (neural circuits) เมื่อความรู้ใหม่ (new information) เกิดขึ้นในสมองมันคือการสร้างวงจรเชื่อมโยงเซลล์ขึ้นใหม่ซึ่งจะต้องเชื่อมโยงกับวงจรเดิมที่มีอยู่แล้วไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง มันไม่สามารถเกิดขึ้นได้ลอย ๆ เพราะถ้าเป็นเช่นนั้น จะไม่มีวิถีทางใดเลยที่จะเข้าไปถึงมันได้
2. ถ้าประสบการณ์ใหม่ เป็นการต่อยอดประสบการณ์เดิมความซับซ้อนของวงจรเชื่อมโยงของเซลล์จะเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ง่ายและรวดเร็ว แต่ถ้าประสบการณ์ใหม่เป็นเรื่องใหม่สมองจะต้องสร้างชุดความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเซลล์ขึ้นมาใหม่เกือบทั้งหมดการเรียนรู้จะเป็นไปได้ช้าความสำเร็จที่เกิดขึ้นได้ยากจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกเหนื่อยและเบื่อหน่าย
3. วงจรความรู้เดิมที่มีอยู่ในสมองก็คือประสบการณ์เดิมที่นักเรียนเรียนรู้อีก่อนเข้าใจมาก่อนเราเรียกว่า "prior learning" ทฤษฎีสมองจึงกล่าวว่าเวลาจะสอนเรื่องใหม่ต้องออกแบบวิธีสอนให้เชื่อมกับ prior learning ให้ได้
4. วิธีการทำให้เชื่อมกับ prior learning ให้ง่ายมีหลายวิธี เช่น ทบทวนความรู้เพิ่ม (review prior learning) ก่อนที่จะสอนความรู้ใหม่ สร้างนั่งร้าน (scaffolding) ให้สมองเริ่มเรียนจากสิ่งง่ายที่สุดที่รู้แล้วแล้วค่อย ๆ ต่อยอดขึ้นไปทีละขั้น สอนความรู้ใหม่ (new learning) ให้เชื่อมโยงกับเหตุการณ์จริงเรื่องจริงที่ใกล้ตัวนักเรียนที่สุด และเชื่อมโยงกับเรื่องราวในชีวิต ของนักเรียนที่ สนุก ตลก แปลก จะทำให้ความรู้ใหม่เชื่อมกับสิ่งที่มีอยู่เดิมได้ง่าย เมื่อความสำเร็จเกิดขึ้นได้ง่าย ความรู้สึก สนุก พอใจ ความสนใจ จะเกิดขึ้น

หลักการเรียนรู้ 10 สมองเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีเครื่องมือช่วยคิดและช่วยจำ แต่ละวันสมองของเราเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา สมองรับข้อมูลรอบตัวเข้าไป ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม เมื่อหมดวัน ส่วนมากเราก็จะรู้สึกเหนื่อย รู้สึกได้ว่าสมองล้า และต้องการพัก ในโรงเรียนยิ่งหนักกว่านั้น เพราะมีตารางบรรจุไว้แล้ว วันละ 6 ชั่วโมง คือ 6 วิชา ทุกวิชาต้องการสอนเรื่องใหม่ หัวข้อใหม่ประเด็นใหม่ ลองคิดว่า สมองนักเรียนจะรับเอาเรื่องราวทั้งหมดนี้ไว้ได้อย่างไร ประเด็นของการใช้เครื่องมือช่วยคิด และช่วยจำ ก็เพื่อช่วยให้สมองเรียนรู้ได้ง่าย สาระสำคัญก็ คือ

1. สิ่งที่สมองจะต้องเรียนในแต่ละวัน ได้แก่ คำศัพท์ใหม่แนวคิดทฤษฎีใหม่ concept ใหม่ ความรู้ใหม่ทุกอย่างใหม่ทั้งนั้น เมื่อใช้วิธี chalk & talk สมองจึงต้องทำงานมาก ต้องสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงข้อมูลภาพ และเสียงเองตลอดเวลา ในขณะที่เรียนรู้นั้น สมองต้องใช้ "พื้นที่" ในการเรียนเรื่องใหม่ คิดเรื่องใหม่ เรียกว่า สมองใช้ working memory ประมวลข้อมูลต่าง ๆ เปรียบ

คล้ายกับว่า ต้องมีพื้นที่พักข้อมูล (save data) ชั่วคราว เพื่อใช้ในการประมวลผล ปัญหาอยู่ที่ว่า พื้นที่ในสมองสำหรับ working memory นี้ มีไม่มากนัก ถ้าต้องใช้ข้อมูลมาก มีเรื่องคิดมาก สมองจะคิดไม่ไหว จำไม่ไหว ทำให้การเรียนรู้ใหม่นั้นล้มเหลวคล้าย ๆ กับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีพื้นที่เก็บความจำชั่วคราวเต็มเสียแล้ว ก็ใส่อะไรเข้าไปอีกไม่ได้ ไม่ประมวลผล

2. เมื่อเกิดสถานการณ์ดังข้อ 1 จึงต้องหาทางให้สมองทำงานง่ายขึ้น ใช้พื้นที่ working memory น้อยลง โดยการสร้างเครื่องมือช่วยคิด และช่วยจำ คือ เอาข้อมูลต่าง ๆ มาเชื่อมโยงจัดกลุ่ม แสดงความสัมพันธ์ให้สมองรับรู้ โดยใช้พื้นที่ที่อยู่นอกสมองแทน เช่น มีสื่อการสอนช่วยให้เข้าใจง่าย คิดง่าย มีเรื่องเล่า (story) ที่น่าสนใจสนุกสนานช่วยให้การเรียนรู้เรื่องนั้นง่ายขึ้น ผูกเรื่องราวที่จะสอนนั้นขึ้นเป็นคำคล้องจอง เช่น สูตรคูณ การผันอักษร 3 หมู่ เป็นต้น ทำให้ข้อมูลที่จะเรียนรู้นั้นเด่นขึ้นมาด้วย สี หรือขนาด เป็นต้น สร้างแผนภาพประกอบการคิด (graphic organizers) แบบต่าง ๆ

สรุปได้ว่า หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้แนวทางปฏิบัติ กระบวนการเรียนรู้ของสมอง ที่เชื่อมโยงกับร่างกาย ในการเปิดรับการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น แนวทางการจัดการเรียนการสอนมีส่วนในการเรียนรู้ เช่น การนำเพลงเข้ามาสอนช่วยให้สมองผ่อนคลาย และสบายใจ ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมเรียนรู้ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้นอกสถานที่ ก็กระตุ้นให้สมองเกิดการตื่นตัว ผ่อนคลาย เปลี่ยนบรรยากาศจากในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และสังคมได้ โดยกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นทักษะกระบวนการคิด การปฏิบัติจริง เรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างไกล เป็นกระบวนการที่มีทางเลือกและมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย น่าสนใจ เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข

5. ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

Eric Jensen (2000) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นการเตรียมสมอง (Preparation) เป็นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ผู้สอนอาจจะให้กำลังใจ หรือกระตุ้นผู้เรียนด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ มาแล้วและสอบถามความต้องการของผู้เรียนว่าต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอะไรในหัวข้อนั้นอีกบ้าง
2. ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Acquisition) เป็นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมองจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่ สมองจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่ตามความเป็นจริงอย่างสร้างสรรค์
3. ขั้นทำความเข้าใจอย่างละเอียด (Elaboration) ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูล และข้อคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด

4. **ขั้นตอนจำข้อมูลที่เรียนรู้ (Memory Formation)** สมอองจะทำงานภายใต้สถานการณ์ ที่เกิดขึ้นโดยดึงข้อมูลจากการเรียนรู้รวมทั้งอารมณ์และสภาพทางร่างกายของผู้เรียนในเวลานั้นมาใช้ แบบไม่รู้ตัวเป็นไปโดยอัตโนมัติ การสร้างความจำเกิดขึ้นทั้งในขณะที่ผู้เรียนพักผ่อนและนอนหลับ

5. **ขั้นบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ (Functional Integration)** ผู้เรียนจะ ประยุกต์ ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่

พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร (2558) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ของสมอองนั้น ไม่ได้เริ่มต้นจากความว่างเปล่า เด็กมีความคิด ความรู้เดิมอยู่แล้วในเกือบจะทุกสิ่งที่เราสอน แต่ ความรู้เดิมอาจมีอยู่ แบบกระจัดกระจาย อาจมีน้อยหรือมาก รวมทั้งอาจมีผิดหรือถูก เราเรียกสิ่ง เหล่านี้ที่มีอยู่แล้วใน สมอองเด็กว่า แบบแผนความรู้เดิมในสมออง (Old schema) เพราะฉะนั้น การที่ จะให้เด็กเรียนรู้เรื่อง ไต ๆ ก็ตาม สิ่งที่เราต้องทำก็คือ ต้องเข้าไปทำการจัดระเบียบความรู้เดิมที่เด็ก มีอยู่ เช่น เปลี่ยนความเข้าใจผิดให้ถูกหรือ ทำให้สิ่งที่อยู่ผิดที่ผิดทาง จัดระเบียบใหม่ หรือเสริมให้ ความเข้าใจเดิม ให้ลึกซึ้งขึ้น การสอนจึงไม่ใช่การยัดของใหม่ลงไป ในสมออง โดยไม่รับรู้ว่าสมอองคิด อะไรอยู่ก่อนส่วน ลำดับขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ของสมอองนั้นมี 6 ขั้นตอน คือ

1. การเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่รู้มาก่อนแล้ว หรือความรู้เบื้องต้นที่มีอยู่แล้วใน สมอองเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวคือ เด็กนำสิ่งใหม่เชื่อมเข้ากับสิ่งที่มีอยู่ในสมอองของพวกเขาเองซึ่งเป็นสิ่งที่ เกิดจากการมีประสบการณ์มาก่อน นี่เป็นพื้นฐานเพื่อจะให้ได้ความคิดรวบยอด ทักษะและความรู้ ใหม่ ซึ่งประมวลกันขึ้นเป็นเรื่องใหม่ที่จะเรียนรู้
2. การศึกษา ทดลอง และการลงมือทำซ้ำ ๆ ทำให้สมอองรู้จัก ค้นเคยกับความคิดรวบยอด ทักษะ และความรู้ใหม่ที่รับเข้ามานั้น
3. การศึกษา ทดลองและลงมือทำซ้ำ ๆ ให้มากยิ่งขึ้น จะทำให้ความเข้าใจความคิดรวบ ยอด ทักษะ และความรู้ใหม่ได้
4. การทำซ้ำมากขึ้น การอ่านและการฟังการบรรยายไม่ใช่จุดตั้งต้น แต่เป็น กระบวนการ ที่จะทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น การอ่านและการฟังบรรยายจะสามารถ สะท้อน วิเคราะห์ อธิบาย เปรียบเทียบความคิดรวบยอด ทักษะและความรู้ของเรื่องที่กำลังเรียนรู้กับเรื่องอื่น ๆ ได้ เป็นการเริ่มสู่ระดับการคิดสร้างสรรค์
5. การใช้ความคิดรวบยอด ทักษะและความรู้ไปในการประยุกต์ใช้ในเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต การผสมผสานสิ่งที่รู้เข้ากับเรื่องที่ได้เรียนรู้อื่น ๆ นำไปสู่การมีความคิดระดับสูงขึ้น และมีความคิด สร้างสรรค์
6. การขัดเกลาและปรับปรุงผลงาน (จากคำวิจารณ์ของตนเองและผู้อื่น) ทำให้สามารถ ควบคุม และเข้าใจความคิดรวบยอด ทักษะและความรู้นั้นได้ดีเยี่ยมยิ่งขึ้น แต่นี่ก็ยังไม่ใช่จุดสิ้นสุดของ การเรียนรู้ หากเป็นเพียงพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไป

รัตน์วิสาณ งามสม. (2560) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Base Learning) มี 5 ขั้นตอนเพื่อถ่ายทอดความเข้าใจและเหมาะสม กับการพัฒนาทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm-up stage)

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage)

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage)

และขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage)

ชฎาพร สติเสถียร (2560) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Base Learning) มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) เป็นขั้นบริหารสมองยืดเส้นยืดสายโดยการ ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวเช่นเกมเพลง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลาย และมีบรรยากาศตื่นตัวหรือสนุกเพลิดเพลินกระตุ้นความสนใจด้วยสื่อที่แปลกใหม่ท้าทายโดยสิ่งที่สอน ต้องมีความหมายใกล้ตัวเชื่อมโยงกับบริบทชีวิตจริง

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ทำการฝึกซ้ำ ๆ จนเกิดความเข้าใจ และความชำนาญปรับปรุงและพัฒนาผลงานโดยใช้ใบงานและชิ้นงานที่ก้าวหน้าขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) สรุปความคิดรวบยอดของบทเรียน ประเมินผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage) ประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ สร้างสรรค์ผลงานและชิ้นงาน

ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

Eric Jensen (2000)	พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร (2558)	รัตน์วิสาณ งามสม (2560)
5 ขั้นตอน	6 ขั้นตอน	5 ขั้นตอน
<p>1. ขั้นเตรียมสมอง (Preparation)</p> <p>เป็นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ กระตุ้นผู้เรียนด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสอบถามความต้องการของผู้เรียน</p> <p>2. ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Acquisition)</p> <p>เป็นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่</p> <p>3. ขั้นทำความเข้าใจอย่างละเอียด (Elaboration)</p> <p>ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูลและสนับสนุนการเรียนรู้</p> <p>4. ขั้นจดจำข้อมูลที่เรียนรู้ (Memory Formation)</p> <p>สมองจะทำงานภายใต้สถานการณ์รวมทั้งอารมณ์และสภาพทางร่างกายของผู้เรียนในเวลานั้นมาใช้</p> <p>5. ขั้นบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ผู้เรียนจะ ประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่</p>	<p>1. การเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่รู้มาก่อนแล้ว</p> <p>2. การศึกษา ทดลอง และการลงมือทำซ้ำ ๆ</p> <p>3. การศึกษา ทดลองและลงมือทำซ้ำ ๆ ให้มากยิ่งขึ้น</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage)</p> <p>และขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm-up stage)</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage)</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage)</p> <p>และขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage)</p>

ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ชฎาพร สติตเสถียร (2560)	ผู้วิจัย
5 ขั้นตอน	4 ขั้นตอน
<p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage)</p> <p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)</p> <p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage)</p> <p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage)</p> <p>ขั้นตอนที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage)</p>	<p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm up Stage)</p> <p>เป็นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ บริหารสมองยืดเส้นยืดสายทำกิจกรรมเคลื่อนไหว</p> <p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)</p> <p>เป็นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมองจะ เชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่</p> <p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage)</p> <p>ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูล และ ข้อคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และ เพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด</p> <p>ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage)</p> <p>สรุปความคิดรวบยอดของบทเรียน ประเมินผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด และ ประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่สร้างสรรค์ ผลงานและชิ้นงาน</p>

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm up Stage) เป็นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ บริหารสมองยืดเส้นยืดสายโดยการทำกิจกรรมเคลื่อนไหว เช่น เกม เพลง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage) เป็นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมองจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย และมีบรรยากาศตื่นตัวหรือสนุกเพลิดเพลินกระตุ้นความสนใจด้วยสื่อที่แปลกใหม่ท้าทายโดยสิ่งที่สอนต้องมีความหมายใกล้ตัวเชื่อมโยงกับบริบทชีวิตจริง

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูล และข้อคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด ทำการฝึกซ้ำ ๆ จนเกิดความเข้าใจ และความชำนาญปรับปรุงและพัฒนาผลงานโดยใช้ใบงานและชิ้นงานที่ก้าวหน้าขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) สมองจะทำงานภายใต้สถานการณ์ ที่เกิดขึ้น โดยดึงข้อมูลจากการเรียนรู้รวมทั้งอารมณ์และสภาพทางร่างกายของผู้เรียนในเวลานั้นมาใช้ สรุปความคิดรวบยอดของบทเรียนประเมินผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด และประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่สร้างสรรค์ผลงานและชิ้นงาน

6. แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning)

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ครูควรเข้าใจแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในแบบนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ เรียนอย่างมีความสุข สนุกสนาน ให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ปฏิบัติจริง ซึ่งทั้งนี้ครูจำเป็นต้องหายุทธศาสตร์ที่เหมาะสม ในการจัดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ซึ่งมีนวัตกรรมการที่ได้นำเสนอแนวยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

Myrah G.E & Erlauer L (1999) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน โดยเสนอผ่าน 8 กลยุทธ์ และเชื่อว่ายุทธศาสตร์เหล่านี้เป็นกลไกสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนต้องสำรวจผู้เรียนว่ามีพัฒนาการอย่างไรและศึกษาการทำงานของสมองที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. การเรียนรู้ต้องมีการเคลื่อนไหวเพราะสมองทำงานได้ดี เมื่อมีเลือดสูบฉีดและออกซิเจนไปเลี้ยงสมองอย่างเต็มที่ การเปลี่ยนบรรยากาศและสถานที่ในการเรียนรู้ก็เช่นเดียวกัน เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนอริยาบถ ผ่อนคลาย นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. การใช้ดนตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน เช่น การสอนเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับตัวเลขก็อาจใช้การนับเลขจากการกดโทรศัพท์ที่มีเสียงของแต่ละปุ่มต่างกัน และสามารถเชื่อมโยงในการ

ติดต่อสื่อสารถึงผู้ปกครองที่บ้าน เพื่อจะได้เปิดกว้างในเรื่องของจินตนาการตามไปด้วย หรือแม้กระทั่งการทดสอบ ก็สามารถใช้นิตริช่วยในการคิดหรือผ่อนคลายความตึงเครียด

4. การใช้อุปมา อุปมัย การเล่านิทาน การใช้คำพวน หรือการเล่าเรื่องซ้ำชั้น ยุทธศาสตร์ นี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมโยงและเกิดความเข้าใจในโครงสร้างมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดความฉลาดทางอารมณ์ที่เกิดตามมาจากระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

5. การใช้สี จากการวิจัยทางสมองพบว่าการใช้สีมาช่วยในการเรียนรู้ทำให้เกิดความจำเพิ่มขึ้นอีก 25 % และการไล่สี เช่น สีน้ำเงิน สีฟ้า สีเขียว สีเหลือง สีส้ม สีแดง จะช่วยให้สมองมีการจัดระบบความคิดอย่างมีแบบแผนและพบว่าอิทธิพลของสีที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน

6. การจัดเวลาในการสอนให้เหมาะสม โดยประมาณ 20 นาที ต่อครั้งหรือหนึ่งหัวข้อ การเรียนไม่ใช่เวลาในการทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วมากเกินไป

7. ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-U (Using Know, want to Learn ซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นกระบวนการคิด ระดมสมองในการเรียน กล่าวคือ ให้ผู้เรียนวิเคราะห์การเรียนรู้มาว่ามีจุดประสงค์อะไรในการเรียน ในการเรียนมีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมอย่างไร โดยใช้วิธีการวาดแผนผังความคิด (Mind Mapping) หรือสิ่งต่าง ๆ มาประกอบความคิดอย่างเป็นรูปธรรม

8. สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนโดยการจัดทำโครงการหรือฝึกงาน โดยปฏิบัติจริง กิจกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียนรู้จริงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ผู้เรียนได้ ใช้ความฉลาดที่หลากหลายมาช่วยในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานที่ได้จากการ เรียนรู้ในโครงการของตน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแบบฉบับของตนเองและส่งเสริมให้ผู้เรียนนำการวิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

Lackney (2002) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ผ่านเทคนิคการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. สร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (Orchestrated Immersion) ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ การเรียนรู้เป็นแบบประสานกันอย่างเป็นระบบและมีแบบแผน

2. ลดความหวาดกลัว (Relax Alertness) สร้างบรรยากาศที่ท้าทายในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเรียนอย่างสบายผ่อนคลาย ไม่มีการวิตกกังวล กัดดันหรือมีความตึงเครียดในการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกสนานและตื่นตัวกับการเรียนรู้

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนประมวลความรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Processing) ผู้เรียน ต้องมีการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และมีวิธีการในการวิจารณ์สิ่งต่าง ๆ อย่างเข้าใจจริงไม่ใช่การท่องจำที่รู้แค่ผิวเผินไม่ได้ลงลึก ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์อย่างเข้มข้นและหลากหลาย

สรุปได้ว่า แนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เป็นเทคนิค วิธีการที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด เช่น การใช้สี การจัดสภาพแวดล้อม การสร้างบรรยากาศในการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติ และการนำเพลง ดนตรี เข้ามานำเข้าสู่บทเรียน เป็นต้น

7. สื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ปัจจัยสำคัญสิ่งหนึ่งที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูจะต้องเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสมองของผู้เรียน

พรพีไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร (2558) กล่าวว่า สื่อและนวัตกรรมที่กระตุ้นสมอง (Resources & Innovation) ครูควรใช้สื่อและนวัตกรรมที่แปลกใหม่ น่าตื่นเต้น และมีสีสัน และมีจำนวนเพียงพอ สำหรับนักเรียนทุกคน เครื่องมือเหล่านี้จะช่วยในการเรียนรู้ และกระตุ้นให้เด็กรู้สึกสนุกสนาน พึงพอใจ เกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาที่ซับซ้อน ลักษณะของสื่อการสอนตามหลักของการใช้สมองเป็นฐานต้องคำนึงถึง

1. สื่อของจริงต่าง ๆ มีความจำเป็นยิ่งสำหรับวัยประถมไม่มีสื่อใดจะทำให้เด็กสร้างความรู้ได้ดีเท่ากับสื่อของจริง เพราะสื่อของจริงอยู่ในชีวิตประจำวัน เข้าใจได้ สัมผัสได้ การที่เราต้องเลือกสื่ออื่นเข้ามาใช้ ก็เพราะสื่อของจริงนั้นใช้ไม่ได้ทุกกรณีไป ถ้าคุณครูอธิบายปากเปล่าอย่างเดียวผลที่เกิดขึ้นก็คือความไม่เข้าใจของนักเรียน
2. เรียนรู้จากสถานที่และเหตุการณ์จริง การลงไปสัมผัสพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่าง ๆ เช่น ป่า ภูเขา ลำห้วย ที่ราบ ห้วย หนอง คลอง บึง หรือการเข้าไปในสถานที่จริงอื่น ๆ เช่น ตลาด โรงพยาบาล วัด ช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น แต่ครูจำเป็นต้องออกแบบกระบวนการสอน ก่อนและหลังลงสนามให้ดี เช่น ถ้าออกภาคสนามแล้ว นักเรียนจะเรียนรู้อะไร ใบงาน (worksheet) ชนิดไหนที่ต้องใช้ ไม่ควรแจกกระดาษเปล่า ให้นักเรียนเขียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้
3. กระดานเคลื่อนที่ คุณครูควรใช้กระดานเคลื่อนที่เพื่อนำเสนอความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการติดบัตรตัวอักษร บัตรตัวเลข ติดแถบประโยค ชาร์ต บทกลอน หรือบทเพลง และแขวนถุงสิ่งของแทนจำนวน เป็นต้น
4. บัตรคำ บัตรตัวเลข ชาร์ต สื่อการเรียนรู้ที่จำเป็นมาก ได้แก่ บัตรภาพ บัตรคำ บัตรตัวเลข และชาร์ต สิ่งเหล่านี้ ทำให้ข้อมูลที่ครูป้อนเข้าไป ความรู้ที่เด็กกำลังคิด ความคิดที่เด็กกำลังไตร่ตรอง คิดคำนวณ เกิดเป็นภาพจริงขึ้นบนบอร์ด ปัญหาที่สำคัญก็คือ ข้อมูลและความรู้ล่องอยู่ในอากาศ ต้องคิดเอาเองในสมอง โดยไม่มีตัวช่วยบนบอร์ดเลย

สรุปได้ว่า สื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นสิ่งที่สนับสนุน และมีบทบาทการ เรียนรู้ การเลือกสื่อที่มีสีสัน ช่วยในส่วนของ การจดจำ สื่อจริง ให้ผู้เรียนได้สัมผัส สถานที่และ เหตุการณ์ บัตรคำ ซึ่งส่งเสริมการจดจำ และทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนมากขึ้น

การเรียนรู้เน้นภาระงาน

1. ความหมายของภาระงาน

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ดังนี้

Willis J (2007) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่มี เป้าหมาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าผู้เรียนจะใช้ ทรัพยากรของ ภาษาเป้าหมายอะไรก็ตามที่พวกเขาถืออยู่เพื่อที่จะใช้แก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือ แบ่งปันและ เปรียบเทียบประสบการณ์ ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลาย โดยอาจจะมาจากข้อมูลที่ ผู้เรียนมี อย่างเช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป ภาระงานอาจจะมาจากงานเขียน บันทึกข้อมูล เสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพ และอาจจะเป็นกิจกรรมอย่างเช่น เกมต่าง ๆ การสาธิต หรือการ สัมภาษณ์

Branden N (2005) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงาน คือกิจกรรมที่มี คนมี ส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมาย โดย การเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่างเช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นใน สถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น

Bygate M (2001) กล่าวถึงความสำคัญของภาระงานไว้ว่า การใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือ สำคัญ ในการพัฒนาทักษะภาษาเป้าหมายของผู้เรียน ในประเภทของภาระงานที่แตกต่างกันออกไป ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายสื่อสารได้อย่างมีความหมาย

Nunan D (2004) กล่าวถึงความหมายของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ว่า ภาระงาน เพื่อ การเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานใน ห้องเรียน

Breen M & Candlin C. N (1980) ยังกล่าวอีกว่างานปฏิบัติคือกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่มี กลไกเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดีเป็นลำดับขั้นโดยต้องการให้ผู้เรียนเข้าถึง ข้อมูลที่กำหนดให้โดยใช้กระบวนการทางความคิดและยังให้ผู้สอนกำหนดกระบวนการทางความคิด อีกด้วย

Prabhu N.S(1987 P.24) การจัดการเรียนรู้แบบงานปฏิบัตินี้ยังสอดคล้องกับทักษะแห่ง ศตวรรษที่ 21 ตามรูปแบบ BCs ซึ่งเป็นกลุ่มทักษะที่สำคัญซึ่งจากกลุ่ม BCs มี 3 ทักษะที่สำคัญคือ ทักษะที่ 1 คือทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการแก้ปัญหา (Critical Thinking &

Problem Solving) ทักษะที่ 2 คือทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creative and Novation) ทักษะที่ 3 คือทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) จากทักษะทั้ง 3 ทักษะนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมยวดีพิทยาคมยังขาดทักษะกระบวนการคิดความคิดสร้างสรรค์ภาวะความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม

สรุปได้ว่า ความหมายของภาระงาน เป็นเครื่องมือ ผลลัพธ์ หรือทักษะที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ หลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้มาแล้ว ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียน

2. ประเภทของภาระงาน

Prabhu N. S(1994) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมที่เป็นภาระงานออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งประเภท ของภาระงานนี้อยู่ในช่วงเริ่มแรกของการนำภาระงานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ ดังนี้

1. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-Gap Task) เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผู้เรียนเกิดการส่งผ่านข้อมูลจากคนหนึ่งไปถึงอีกคน ในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะต้องได้ใช้ภาษาสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนกับสมาชิกในกลุ่มหรือภายในห้องเรียน เช่น การกำหนดตารางที่มีรายละเอียดยังไม่สมบูรณ์ และมีข้อมูลที่สัมพันธ์กันกับตารางนั้น ๆ แจกให้ผู้เรียนเป็นข้อความที่แตกต่างกัน ซึ่งในการทำกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องได้การใช้ภาษาสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อความที่ตนมีกับผู้อื่น โดยที่ผู้เรียนจะต้องหาข้อความของสมาชิกคนอื่นที่มีความสัมพันธ์กับข้อความที่ตนได้รับเพื่อนำไปเติมลงในตารางให้สมบูรณ์

2. กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ (Reasoning-Gap Task) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลใหม่จากข้อมูลที่ได้รับโดยผ่านการคิดจากการวิเคราะห์ การอนุมาน การวินิจฉัย การให้เหตุผล หรือตามความคิดเห็นส่วนตัว เช่น ผู้สอนให้ผู้เรียนจัดตารางเรียนใหม่ โดยทำการระบุเวลาและรายวิชา และให้เหตุผลในการจัดตารางได้อย่างเหมาะสม

3. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-Gap Task) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือทัศนคติต่อเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ เช่น การร่วมกันอภิปรายในหัวข้อเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสังคม และร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น

Nunan D(2004) ได้กำหนดรูปแบบของภาระงานไว้ 2 ประเภท คือ ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (Pedagogical Task) ซึ่งเป็นภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานจริง (Real-World Task) ซึ่งเป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มีรายละเอียดดังนี้

1. ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (Pedagogical Task) ภาระงานเพื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียน โดยแบ่งประเภทของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ภาระงานเพื่อการฝึกฝน (Rehearsal Rationale) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมาย และฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนประวัติของตัวเองเพื่อใช้ในการสมัครงาน (Resume) ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างมีความหมาย โดยการทำภาระงานนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้นผ่านการทำกิจกรรมแบบจับคู่และได้รับคำแนะนำจากผู้สอน

1.2 ภาระงานเพื่อการกระตุ้น (Activation Rationale) เช่น การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำภาระงานกลุ่ม ๆ ละ 3 คน โดยกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนอยู่บนเรือที่กำลังจะจม และผู้เรียนต้องว่ายน้ำไปที่เกาะถึงจะรอดจากการจมน้ำ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เรียนมีภาษาขณะกันน้ำ 1 อย่าง ที่สามารถบรรจุของได้ 20 กิโลกรัม ให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งของที่นำไปด้วย โดยมีรายการต่าง ๆ ตามที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ การทำภาระงานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสถานการณ์ที่ได้รับเพื่อให้เกิดการใช้ภาษาและโครงสร้าง ทั้งการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดเพื่อตัดสินใจ การให้คำแนะนำ การพูดถึงปริมาณ เป็นต้น

Richards and Jack C - Theodore S. Rodgers (2001) ได้นำเสนอรูปแบบของการจัดภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (Pedagogical Task) ที่แตกต่างกันไว้อีก 5 ประเภท ดังนี้

1. ภาระงานประเภทจิ๊กซอว์ (Jigsaw Task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อเรียบเรียงเรื่องราวให้สัมพันธ์กัน เช่น ผู้เรียนได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ผู้เรียนจะต้องทำการเล่าเรื่องร่วมกันกับกลุ่มอื่น ๆ โดยลำดับเหตุการณ์ตามท้องเรื่องได้อย่างถูกต้อง

2. ภาระงานแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-Gap Task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม โดยที่จะได้รับชุดข้อมูลที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะต้องทำการสื่อสารเพื่อขอและให้ข้อมูลเพื่อให้ภาระงานนั้นแล้วเสร็จ

3. ภาระงานแก้ปัญหา (Problem Solving Task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ค้นหาแนวทางแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนดตามชุดของข้อมูลที่กำหนดให้

4. ภาระงานเพื่อการตัดสินใจ (Decision-Making Task) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจต่อเรื่องหรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้เรียนต้องอธิบายเหตุผลที่เลือกตัดสินใจสิ่งนั้น

5. ภาระงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange Tasks) เป็นกิจกรรมภาระงานที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีความเห็นที่ตรงกันกับบุคคลอื่น

2. ภาระงานจริง (Real-world Task)

Nunan D (2004) กล่าวถึงความสำคัญของภาระงานจริงไว้ว่า ภาระงานจริงคือสิ่งที่เราทำเป็นประจำในทุก ๆ วัน เป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ทั้งการเขียนบทกลอนจนรวมไปถึงการจ้องตัวเครื่องบิน ภาระงานจริงมุ่งเน้นไปยังการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยในทั่วไปนั้นมีระดับการใช้ภาษาอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

- 3.1 การใช้ภาษาเพื่อการค้าและบริการ (Goods and Services)
- 3.2 การใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Macro function)
- 3.3 การใช้ภาษาเพื่อความเพลิดเพลิน (Aesthetic Macro function)

Willis J (2007) กล่าวถึงความหมายของภาระงานจริงไว้ว่า ภาระงานจริงเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ภาษาจริงในสังคม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความหมาย คือ ขั้นที่ผู้เรียนสร้างความหมายเพื่อการสื่อสารได้จริง ระดับสื่อสาร คือ ขั้นที่ผู้เรียนเข้าใจถึงพฤติกรรมสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การเดาความหมาย การแสดงความคิดเห็น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ระดับกิจกรรม คือ ขั้นที่ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารเพื่อทำกิจกรรมได้เสมือนกับสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน เช่น การเล่าเรื่อง การอธิบายถึงวิธีการประดิษฐ์สิ่งของ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงภาระงานที่เกี่ยวข้องกันกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ดังนี้

1. ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง (English for Specific Purposes) ในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง ผู้สอนจะต้องสะท้อนให้ผู้เรียนได้เกิดการใช้ภาษาได้เสมือนในสถานการณ์จริง เช่น ภาษาเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ และภาษาเพื่อการประกอบอาชีพดังตัวอย่างภาระงานภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง คือ ภาระงานการทำนาย (Prediction Task) เช่น การให้อ่านบทความเชิงวิชาการ เพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเฉพาะทาง โดยอาจมีการกำหนดขั้นตอนการทำกิจกรรมเริ่มจากจับกลุ่มสามคน อ่านบทความหรืองานวิจัย จดบันทึกคำถามที่สำคัญที่อาจมีคำตอบอยู่ในบทความ จากนั้นผู้สอนจึงถามผู้เรียนทายคำตอบสิ่งที่กลุ่มตนเองได้ตั้งคำถามไว้

2. ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (Everyday English) ในการจัดการเรียนรู้แบบภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มักเป็นรูปแบบของการให้ภาระงานที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เช่น การพูดสนทนา การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ การร่วมกันสรุปและอภิปรายในหัวข้อต่าง ๆ ร่วมกันในห้องเรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารได้มากที่สุด

นอกจากนี้ Nunan D (2004) ได้แบ่งเกณฑ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานและกล่าวถึง การจัดกิจกรรมโดยใช้ภาระงานไว้ว่า การใช้ภาระงานแต่ละประเภทในการจัดกิจกรรมจะต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและเป้าหมายในการสื่อสารที่ผู้สอนต้องการฝึกฝนผู้เรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมได้อย่าง ตรงตามความต้องการของผู้เรียนจะช่วยให้การฝึกภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ จำแนกเกณฑ์ภาระงานให้ผู้สอนออกเป็น 5 ประเภท คือ องค์ความรู้ (Cognitive) ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล (Interpersonal) ภาษาศาสตร์ (Linguistic) ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective) และ ความสร้างสรรค์ (Creative) โดยรายละเอียดและรูปแบบในการจัดกิจกรรมมีดังต่อไปนี้

1. แบ่งโดยใช้องค์ความรู้ (Cognitive) โดยภาระงานที่แบ่งโดยใช้องค์ความรู้มีแนวทางการ จัดกิจกรรมอยู่ 8 ประเภท ดังนี้

1.1 การจัดหมวดหมู่ (Classifying) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้จัดกลุ่มหรือสิ่งที่มี ความคล้ายกันให้อยู่ในกลุ่ม เช่น การศึกษาและจัดกลุ่มรายชื่อระหว่างหญิง-ชาย ได้อย่างถูกต้อง

1.2 การทำนาย (Predicting) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำนายถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นใน กระบวนการเรียนรู้ เช่น ดูชื่อหน่วยการเรียนรู้และวัตถุประสงค์และทายว่ากำลังจะได้เรียนเรื่องอะไร เกี่ยวกับอะไร เป็นต้น

1.3 การกระตุ้น (Inducing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดการใช้ โครงสร้างทางภาษา เช่น การศึกษาบทสนทนาและค้นพบได้ว่าบทสนทนานั้นมีลักษณะโครงสร้างใน รูปแบบของ simple past tense

1.4 การจดบันทึก (Taking Notes) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนจดบันทึกสิ่งที่เรียนลงใน สมุดโดยใช้ภาษาเป็นคำพูดของตัวเอง

1.5 การทำแผนผังความคิด (Concept Mapping) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเขียนแสดง ใจความสำคัญของเนื้อหาที่เรียนในรูปแบบของแผนผังความคิด

1.6 การสรุปความ (Inferencing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสรุปถึงสิ่งที่รู้ก่อนแล้ว เพื่อที่จะเชื่อมโยงไปยังสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่

1.7 การจำแนกแยกแยะ (Discriminating) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้จำแนกระหว่าง สิ่งที่เป็นใจความสำคัญและสิ่งที่เป็นข้อมูลสนับสนุนได้

1.8 การสร้างผังไดอะแกรม (Diagramming) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำเนื้อหาที่เรียน มาสรุปลงในผังไดอะแกรม

2. แบ่งตามรูปแบบความสัมพันธ์ (Interpersonal) โดยภาระงานที่แบ่งตามความสัมพันธ์มี แนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การทำงานร่วมกัน (Co-operating) เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำภาระงาน ร่วมกัน เช่น อ่านและสรุปใจความสำคัญร่วมกันกับสมาชิกภายในกลุ่ม

2.2 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติและใช้ภาษาในการแสดงอย่างเหมาะสมตามบทบาทของตน เช่น กำหนดให้ผู้เรียนเป็นผู้สื่อข่าว นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาพูดแสดงตามบทบาทได้อย่างเหมาะสม

3. แบ่งตามลักษณะทางภาษาศาสตร์ (Linguistic) โดยภาระงานที่แบ่งลักษณะทางภาษาศาสตร์มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 6 ประเภท ดังนี้

3.1 รูปแบบการสนทนา (Conversational Patterns) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้คำที่แสดงออกถึงความรู้สึกในลักษณะต่าง ๆ เพื่อการสนทนา เช่น การจับคู่คำที่แสดงความรู้สึกได้ตรงตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

3.2 การฝึก (Practicing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น ฟังบทสนทนาและจับคู่ฝึกพูดตามบทสนทนา

3.3 การเลือกใช้คำตรงตามบริบท (Using Context) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำ วลี หรือความหมาย ได้ตรงตามบริบทที่กำหนดให้

3.4 การสรุป (Summarizing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเลือกและนำเสนอในส่วนที่เป็นใจความสำคัญในเนื้อหาที่เรียน นำเสนอในรูปแบบของการสรุปความ

3.5 การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Selective Listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฟังข้อมูลเพื่อหาใจความสำคัญโดยที่ไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายในทุกประโยค เช่น การฟังบทสนทนาและระบุได้ว่ามีผู้พูดทั้งหมดกี่คน

3.6 การอ่านเพื่อหาส่วนสำคัญ (Skimming) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้อ่านเพื่อหาส่วนสำคัญของเนื้อหา นั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว เช่น อ่านและตัดสินใจทันทีว่าเนื้อหาที่อ่านเป็นบทความหนังสือพิมพ์ หรือ ข้อความโฆษณา เป็นต้น

4. แบ่งโดยความรู้สึกและอารมณ์ (Affective) โดยภาระงานที่แบ่งตามความรู้สึก และอารมณ์มีแนวทางการจัดกิจกรรมอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

4.1 การแบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว (Personalizing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้พูดแบ่งปันความคิดเห็นส่วนตัว ความรู้สึกต่อแต่ละสถานการณ์ เช่น จับคู่อ่านจดหมาย และผลัดกันให้คำปรึกษา

4.2 การประเมินตนเอง (Self - Evaluating) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ประเมินผลงานของตนเองพร้อมทั้งให้คะแนนการประเมินด้วยตนเอง

4.3 การสะท้อนตนเอง (Reflecting) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้สะท้อนตนเองว่าตนเหมาะกับการเรียนในรูปแบบใดมากที่สุด

5. แบ่งตามความคิดสร้างสรรค์ (Creative) โดยภาระงานที่แบ่งตามความคิดสร้างสรรค์มีแนวทางการจัดกิจกรรมคือการระดมความคิด (Brainstorming) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำงาน

เป็นกลุ่มและร่วมกันระดมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เช่น สมาชิกในกลุ่มร่วมกันระดมความคิดเพื่อหาอาชีพให้ได้มากที่สุด

Willis J (2007) ยังได้แบ่งประเภทภาระงานในการจัดกิจกรรมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้ ภาระงานทำรายการ (Listing Task) การจัดรายการถือเป็นภาระงานที่ออกแบบได้ง่ายที่สุด และอาจดูเหมือนกับว่าเป็นภาระงานที่ง่ายที่สุดในการทำกิจกรรม แท้จริงแล้วภาระงานประเภทนี้มีความยากต่อผู้สอนในการกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ในการทำภาระงานการจำแนกผู้เรียนสามารถเขียนจำแนกได้ทั้งที่เป็นคำศัพท์ วลีสั้น ๆ หรือแม้แต่ประโยคยาว ๆ ซึ่งมีกระบวนการในการทำกิจกรรม ดังนี้

1. การระดมสมอง (Brainstorming) การระดมสมองมีส่วนช่วยในผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งห้อง แบบจับคู่ และแบบกลุ่มเล็ก ๆ โดยร่วมกันระดมความคิดตามหัวข้อและเวลาที่ผู้สอนกำหนด จากนั้นจึงนำเสนอด้วยการพูดหน้าชั้นเรียน

2. การหาข้อเท็จจริง (Fact - Finding) การหาข้อเท็จจริงเป็นการที่ให้ผู้เรียนได้สืบค้นถึงข้อมูลที่เป็นจริงผ่านช่องทางในการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การสอบถาม หรือการอ่านในหนังสือ โดยผู้สอนจะกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนได้ทำการค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อนำเสนอ ซึ่งผู้สอนอาจใช้กิจกรรมการหาข้อเท็จจริงเป็นการบ้านให้ผู้เรียนได้ไปสืบค้นเองได้

2. ภาระงานจัดลำดับและหมวดหมู่ (Ordering and Sorting Task)

การจัดลำดับและหมวดหมู่มีความซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งในการทำกิจกรรมยังขึ้นอยู่กับข้อความคิดเห็นส่วนบุคคลในการทำภาระงานประเภทนี้ มีกระบวนการดังนี้

การเรียงลำดับ (Sequencing)

การเรียงลำดับมักให้ผู้เรียนได้ลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังตามข้อมูลที่คุณสอนกำหนดให้ถูกต้อง เช่น การเรียงรูปภาพเหตุการณ์ให้ถูกต้องตามลำดับ โดยเรียงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนไปสู่เหตุการณ์ที่เกิดท้ายสุด นอกจากนี้ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อประเภทวิดีโอ เปิดให้ผู้เรียนดูแล้วจดจำภายในครั้งเดียว จากนั้นจึงให้ผู้เรียนลำดับเหตุการณ์ถึงสิ่งที่ได้เห็นอย่างถูกต้องตามลำดับ

การจัดอันดับ (Rank Ordering)

การจัดอันดับมักให้ผู้เรียนได้ทำการจัดอันดับเองตามความคิดเห็นส่วนตัวโดยมากการกำหนดหัวข้อให้จัดอันดับจะเป็นเรื่องใกล้ตัว เช่น การหาจัดอันดับสถานที่ท่องเที่ยวที่ยากไปมากที่สุด พร้อมกับจับคู่แบ่งปันข้อมูลกัน หรือ พูดแบ่งปันกับทั้งห้องเรียน

การจัดหมวดหมู่ (Classifying)

การจัดหมวดหมู่สามารถทำได้ทั้งการจัดหมวดหมู่ด้วยตัวผู้เรียนเองตามข้อมูลที่ผู้สอนกำหนดให้ และจัดหมวดหมู่ตามประเภทที่กำหนดไว้แล้ว เช่น การจัดคำศัพท์ที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกันลงในตารางที่ผู้สอนกำหนดให้

3. ภาระงานเปรียบเทียบ (Comparing Task)

ในการจัดกิจกรรมภาระงานเปรียบเทียบ ผู้เรียนมักจะจับกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเปรียบเทียบกันในกลุ่มเล็ก ๆ 3-4 คน เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว เช่น ตารางชีวิตประจำวัน เพื่อเปรียบเทียบดูว่าใครเป็นผู้ที่ตื่นเช้าที่สุด เป็นต้น ทั้งนี้ผู้สอนสามารถกำหนดหัวข้อที่ยากขึ้นตามระดับความสามารถผู้เรียนได้ เช่น หัวข้อเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม เป็นต้น โดยมีกระบวนการที่สัมพันธ์กับการทำภาระงานเปรียบเทียบ ดังนี้

3.1 การจับคู่ (Matching) เป็นขั้นทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยเป็นการจับคู่สองสิ่งที่มีสัมพันธ์กัน อีกทั้งการจับคู่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ทางภาษา และเตรียมพร้อมที่จะใช้ภาษาในการพูดได้มากขึ้น

3.2 การหาความเหมือนและความแตกต่าง (Finding Similarities and Finding Differences) ตัวอย่างกิจกรรม เช่น things in common จับคู่และบอกสิ่งที่เป็นกิจวัตรในวันหยุด ผลัดกันพูดกับคู่ของตนเอง โดยพยายามหาสิ่งที่เหมือนกันให้ได้มากที่สุดภายในเวลาสามนาที

4. ภาระงานแก้ปัญหา (Problem Solving Task) การทำกิจกรรมภาระงานแก้ปัญหา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้นำเสนอแนวทางการแก้ไข

ปัญหาตามที่กำหนด เช่น สภาวะปัญหาโลกร้อน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันและนำเสนอแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมที่สุด โดยผู้เรียนอาจทำการจดบันทึก (note-taking) การร่างแนวทางการแก้ไขปัญหา (drafting) ก่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

5. ภาระงานโครงการ (Project and Creative Task) กิจกรรมภาระงานโครงการมักมีรูปแบบโดยการทำกิจกรรมแบบจับคู่และแบบกลุ่มโดยในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานของกลุ่มตนเอง โดยสามารถเป็นการเรียนรู้ในห้องเรียนได้และระยะเวลาในการทำโครงการจะยาวนานกว่าการทำภาระงานประเภทอื่น เช่น การทำโครงการเกี่ยวกับแผ่นพับ หรือโปสเตอร์โฆษณาการท่องเที่ยว ผู้เรียนจะต้องมีการวางแผนทั้งด้านความสร้างสรรค์ ภาษา ความสวยงาม ความเหมาะสม และปัจจัยอื่น ๆ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนด

6. ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing personal experience Task)

ภาระงานแบ่งปันประสบการณ์จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดมากที่สุด โดย

ส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน การเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง หรือการเล่าเรื่องในหัวข้อที่ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นอยู่แล้ว เช่น ความทรงจำในวัยเด็ก Your most memorable childhood experience เป็นต้น โดยผู้สอนอาจมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

- 6.1 กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะพูด (Individual thinking/Preparation at home)
- 6.2 ให้ความเวลาในการเตรียมตัวเล่าเรื่อง (Private rehearsal)
- 6.3 ผู้เรียนเล่าเรื่องกับคู่ของตนเอง (Tell story to partner)
- 6.4 ผู้สอนให้คำแนะนำหลังการเล่าเรื่อง (Review of performance)
- 6.5 เตรียมการเล่าเรื่องอีกครั้ง (Prepare to retell)
- 6.6 เปลี่ยนคู่และเล่าเรื่องอีกครั้งหนึ่ง (Change partners and retell story)
- 6.7 เขียนสรุปเรื่องราวตามที่เล่าเพื่อแลกกันอ่านในชั้นเรียน (Write it up for the class to read)

Pattison P (1987 P.7-8) ได้เสนอรูปแบบของกิจกรรมไว้ 7 รูปแบบ คือ

1. การใช้คำถาม และตอบคำถาม รวมถึงการตั้งคำถาม เพื่อนำไปสู่การอภิปราย และการตัดสินใจ
2. การสนทนา และบทบาทสมมติ
3. การใช้กิจกรรมจับคู่
4. การใช้กิจกรรมเพื่อเป็นกลยุทธ์ เพื่อการสื่อสาร
5. การเล่าเรื่องจากรูปภาพ
6. การใช้กิจกรรมปริศนา และปัญหา
7. การใช้กิจกรรมอภิปราย และการตัดสินใจ

ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์ (2561) กล่าวว่า รูปแบบของภาระงานมี 2 ประเภท คือ ภาระงานเพื่อการเรียนการสอน (Pedagogical Task) เป็นภาระงานในชั้นเรียน และภาระงานจริง (Real World Task) เป็นภาระงานที่เน้นการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ซึ่งภายในชุดกิจกรรมมีภาระงานทั้ง 2 ประเภทข้างต้นอยู่ โดยแล้วแต่เนื้อหาของชุดกิจกรรมแต่ละชุดว่ามีความเหมาะสมกับภาระงานประเภทใด แบ่งตามรูปแบบความสัมพันธ์ (Interpersonal) มีแนวทางการจัดกิจกรรมหลัก ๆ อยู่ 2 ประเภท ดังนี้

1. การทำงานร่วมกัน (Co-operating) เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานร่วมกัน เช่น ระดมความคิดร่วมกันกับสมาชิกภายในกลุ่มเพื่อหาคำตอบ
2. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติและใช้ภาษาในการแสดงอย่างเหมาะสมตามบทบาทของตน เช่น กำหนดให้ผู้เรียนเป็นคนชาย

อาหาร ผู้เรียนจะต้องนำข้อมูลที่เคยได้พบเจอในชีวิตจริงมาพูดแสดงตามบทบาทได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า ประเภทของภาระงาน เป็นการแบ่งประเภทกิจกรรม หรือการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยฝึกปฏิบัติในการใช้ทักษะทางภาษา ทั้งในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลอง ในชั้นเรียน นอกชั้นเรียน ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ กับสมาชิกในห้องเรียน ชุมชน ฝึกทักษะกระบวนการคิด แก้ไขปัญหา และปรับใช้ในชีวิตจริง ซึ่งประเภทของภาระงานมี 2 ประเภท ภาระงานตามประสบการณ์ เป็นการทำกิจกรรมกลุ่ม หรือเดี่ยว ซึ่งผู้เรียนได้นำประสบการณ์ของตนเองเข้ามาปรับใช้ และภาระงานอิสระ เป็นงานที่ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติตามอิสระของตนเองต้องการ โดยผู้สอนมีหน้าที่ชี้แนะ และให้คำปรึกษา

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการใช้ภาระงานเป็นสื่อสิ่งสำคัญคือ ผู้เรียนจะต้องรู้เป้าหมายของภาระงาน และทำความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติให้ถูกต้องในแต่ละงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์คือผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ มีนักการศึกษา 2 ท่าน ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้ Willis J (2007) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)
 - 1.1 ครูผู้สอนแนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่าง ๆ
 - 1.2 ผู้สอนกำหนดภาระงานพูดจากเนื้อหา
 - 1.3 ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียนในขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน
2. ขั้นตอนดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 ภาระงาน (Task) ผู้เรียนมีการอภิปราย ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมเดี่ยว จับคู่ และกลุ่ม
 - 2.2 วางแผน (Planning) ผู้เรียนเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยมีการใช้ภาษาด้วยตนเองซึ่งครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือหากมีความติดขัดทางการใช้ภาษา
 - 2.3 ขึ้นรายงาน (Report) ผู้เรียนสรุปผลและรายงานผลจากภาระงานที่ตนปฏิบัติ ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ และประเมินผลงานนั้น ๆ
3. ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language focus) ผู้เรียนจะสามารถประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของตนและเปรียบเทียบกับผลจากการปฏิบัติภาระงานของผู้อื่น มีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอน

3.1 ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) ผู้เรียนตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานของตนเอง และสามารถสร้าง คำ วลี ขึ้นใหม่เองได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสารความหมายจากภาระงานที่ผ่านมา

3.2 ขั้นปฏิบัติ (Practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และรูปแบบโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียน

นอกจากนี้ Willis J (1996) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบงานปฏิบัติมีข้อดีคือช่วยผู้เรียนที่เรียนอ่อนให้เข้าใจยิ่งขึ้นเห็นประโยชน์และการใช้ภาษาชัดเจนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมากขึ้นและสามารถช่วยให้สำเร็จทางด้านกระบวนการทางความคิดอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้นำรูปแบบวิธีการจัดการเรียนแบบงานปฏิบัติของ Willis J (1996) มาใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนด้วยกันคือขั้นที่ 1 ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (Pre-Task) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะต้องเตรียมตัวอย่างงานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติมาให้อ่านเป็นตัวอย่างขั้นที่ 2 เป็นขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle) เป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้ฝึกการปฏิบัติงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่โดยฝึกการใช้ภาษาในการปฏิบัติงานและขั้นตอนสุดท้ายคือขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (Language Focus) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษาที่ไม่ถูกต้องให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ทบทวนในภาระงานนั้น

Ellis R (2003) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-Task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติตามภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มี 4 วิธี ดังนี้

1.1 สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเป็นงานที่ต้องฝึกทักษะต่าง ๆ

1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ (Task)

1.3 ส่งเสริมความพร้อมของผู้เรียนที่จะปฏิบัติงานในขั้นต่อไป

1.4 วางแผนการปฏิบัติงานสำหรับผู้เรียน เช่น แนวทางการชี้แนะรูปแบบภาษาเนื้อหา กิจกรรม เป็นต้น

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During Task) หรือที่ Willis ใช้คำว่า Task Cycle มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธี ในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้ คือ

2.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task Performance Options) คือคุณลักษณะงานต่าง ๆ ของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น การกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติ การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงานปฏิบัติ และการให้คำแนะนำ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ และใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process Options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post Task) หรือที่ Willis ใช้คำว่า Language Focus เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน

ทิพย์สุตา ทวีสิทธิ์ (2561)ปรับขั้นตอนให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยขั้นตอนของการจัดการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนทำความเข้าใจกับผู้เรียนในเรื่องบทเรียน วัตถุประสงค์ในการเรียน และนำเสนอประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกต ตั้งข้อสงสัย และสนใจในการเรียนรู้ตามประเด็น หรือเรื่องราวเหล่านั้น

2. ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre Task) ผู้สอนเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียนในขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบหรือค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นในการจัดการเรียนการสอนได้ถูกทิศทาง

3. ขั้นดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยผู้เรียนคิดวิเคราะห์ประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ต่าง ๆ ตามกิจกรรม จากนั้นผู้เรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้ประสบการณ์ความรู้ของตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดหรือมุมมองกับผู้อื่น หลังจากนั้นผู้เรียนจะมีการอภิปรายผลการปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมกลุ่ม

4. ขั้นตรวจสอบการใช้ภาษา (Language Focus) ผู้เรียนตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติ ภาระงานของตนเอง และสามารถสร้าง คำ วลี ขึ้นใหม่เองได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสาร ความหมายจากการปฏิบัติภาระงานที่ผ่านมา โดยครูผู้สอนมีการสอดแทรกบริบทของสังคมวัฒนธรรมในภาษาที่สอง จากทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบกับสังคมวัฒนธรรมของตนเอง เพื่อความเข้าใจมากขึ้น

5. ขั้นฝึกฝนการใช้ภาษา (Practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้คำ วลี และรูปแบบ โครงสร้างของประโยคสนทนาตามเนื้อหาที่เรียน ทั้งด้านการฟัง การพูด การสนทนา การอ่าน และ การเขียน ตามแบบฝึกหัด

6. ขั้นสรุปและถ่ายโยงการเรียนรู้ ผู้เรียนเตรียมตัวนำเสนอภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการใช้ภาษาด้วยตนเองซึ่งครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือหากมีความติดขัดทางการใช้ภาษา

พร้อมทั้งสรุปผลและรายงานผลจากภาระงานที่ตนปฏิบัติ ในรูปแบบของการนำความรู้จากสิ่งที่เรียน
ไปใช้ โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงาน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ตารางที่ 2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Willis J(2007)	Ellis R (2003)
3 ขั้นตอน	3 ขั้นตอน
<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2. ขั้นตอนดำเนินงานตามตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) 3. ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language focus) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) 2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) 3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task)
ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์ (2561)	ผู้วิจัย
6 ขั้นตอน	3 ขั้นตอน
<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2. ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 3. ขั้นตอนดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) 4. ขั้นตรวจสอบการใช้ภาษา (Language focus) สังคม วัฒนธรรมของตนเอง เพื่อความเข้าใจมากขึ้น 5. ขั้นฝึกฝนการใช้ภาษา (Practice) 6. ขั้นสรุปและถ่ายโยงการเรียนรู้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนการเตรียมตัวนักเรียนให้มีความพร้อมก่อนการทำการกิจกรรม 2. ขั้นตอนระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้โดยเน้นการสื่อความหมาย 3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองหรือของกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) 2. ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice)

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คือ ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาใน สถานการณ์จริงจากการที่ได้รับมอบหมายโดยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานเน้นในการ สื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (Form) จนบรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้และปรากฏชิ้นงาน หรือผลงานให้เห็นโดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre Task) เป็นขั้นตอนการเตรียมตัวนักเรียนให้มีความพร้อมก่อน การบวติกิจกรรมเช่นการเตรียมคำศัพท์ใหม่สำนวนหรือการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการปฏิบัติงาน ที่คล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

ขั้นตอนระหว่างปฏิบัติงาน (During Task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเป็น เครื่องมือปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้โดยเน้นการสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) ซึ่งการทำงานอาจจะอยู่ในลักษณะงานคู่หรืองานกลุ่ม

ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post Task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานและ ประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองหรือของกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) เป็นขั้นที่นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์ รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง
2. ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) เป็นขั้นหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้าง ทางภาษาที่ถูกต้องแล้วนักเรียนจะได้ใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง แม่นยำมากยิ่งขึ้น

4. ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Willis & Jane (2007) และ Frost (2007) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูด และการสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น
2. ผู้เรียนสนุกสนาน มีแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน
3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งฝึกการแก้ปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
4. ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจใน ทักษะการสื่อสาร การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น สร้างแรงจูงใจในการเรียน และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้เน้นภาระงาน

Eric Jensen (2000) การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการ เรียนรู้ของสมอง เป็นการเรียนรู้ที่ต้องตอบคำถามที่ว่าอะไรบ้างที่ติดต่อสมอง ดังนั้นความหมายจึงเป็น การเรียนรู้ที่ผสมผสานหรือรวบรวมหลากหลายทักษะความรู้เพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมการทำงาน ของสมอง เช่น ความรู้ทางเคมีศาสตร์ ประสาทวิทยา จิตวิทยา สังคมศาสตร์ พันธุศาสตร์ ชีววิทยา และชีวประสาทวิทยา ซึ่งเป็นการนำความรู้การทำงานหรือธรรมชาติการเรียนรู้ของสมองมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของสมองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น Willis J. (1996) การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบงานปฏิบัติมีข้อดีคือช่วยผู้เรียนที่เรียนอ่อนให้เข้าใจยิ่งขึ้นเห็นประโยชน์และการใช้ภาษาชัดเจนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมากขึ้นและสามารถช่วยให้สำเร็จทางด้านกระบวนการทางความคิดอีกด้วย

สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้เน้นภาระงาน เป็นการเรียนรู้ของสมองในความหลากหลายด้านทักษะทางภาษาอังกฤษ และมีการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติที่ช่วยต่อยอดกระบวนการทางความคิด โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นทักษะการปฏิบัติงานที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

Good (1973 P. 32) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ว่าหมายถึง สภาพคุณภาพหรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น ๆ

Morse & Nancy C (1955 P. 27) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลงน้อยลงถ้าเกิดความความเครียดมากจะไม่พอใจในการทำงานและความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนองความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไปความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

วันเพ็ญ ศรีมะโรง และสุภัทนา รัตนกุล (2557) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

ภาณุเดช เพ็ชรความสุข และคณะ (2558) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงาน ทั้งการให้บริการและการรับบริการในทุกสถานการณ์ ทุกสถานที่

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่ผู้เรียนมีต่อการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวัดจากแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Maslow A. H(1943 P. 3) กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นสมมติฐานอยู่ 2 ประการคือ

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลาตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วก็จะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไปความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นจึงจะมีอิทธิพลในการจูงใจ
2. ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญในเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการขั้นสูงก็จะตามมา โดยแบ่งลำดับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ แบ่งออกเป็น 5 ขั้นและความต้องการขั้นแรกจะต้องได้รับการตอบสนองก่อนจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการขั้นต่อไปได้โดยแบ่งความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้นดังนี้

2.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่เป็นความจำเป็นต่อการอยู่รอดของชีวิตมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการในเรื่องอาหารน้ำที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคความต้องการพักผ่อนและความต้องการทางเพศ ฯลฯ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายยังไม่ได้รับการตอบสนองเลยในด้านนี้

2.2 ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้วมนุษย์ก็就会有ความต้องการขั้นต่อไปที่สูงขึ้นความต้องการทางด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคงซึ่งความต้องการทางด้านนี้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกายและ

ความต้องการความมั่นคงความเท่าเทียมความเสมอภาคความไว้วางใจตลอดจนความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมที่อันตราย

2.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) ภายหลังจากที่ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้วก็就会有ความต้องการสูงขึ้นคือความต้องการทางสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ความต้องการทางด้านนี้จะเป็ความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นและมีความรู้สึกว่ตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคมเสมอ

2.4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) ความต้องการขั้นต่อมาจะเป็นความต้องการที่ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้คือความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความสามารถความรู้และความสำคัญในตัวเองรวมทั้งความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นหรือต้องการที่จะให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญในความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

2.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization or Self Realization) ลำดับขั้นตอนความต้องการที่สูงสุดของมนุษย์ก็คือความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตตามความนึกคิดหรือความคาดหวังทะเยอทะยานใฝ่ฝันที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งอันสูงส่งในทัศนะของตนภายหลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้ง 4 ขั้นอย่างครบถ้วนแล้วความต้องการในขั้นนี้จะเกิดขึ้นและมักเป็นความต้องการที่เป็นอิสระเฉพาะแต่ละคนซึ่งต่างมีความนึกคิดใฝ่ฝันที่อยากได้รับผลสำเร็จในสิ่งสูงส่งในทัศนะของตน

สรุปได้ว่า แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เป็นลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ซึ่งมนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่เท่ากัน ความต้องการนั้นจะเป็นแรงขับไปสู่ความพึงพอใจที่ต้องการความต้องการทางด้านร่างกาย ที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์ ความต้องการความปลอดภัย ความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ ความต้องการด้านสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือของคนในสังคม และความต้องการด้านความสำเร็จในชีวิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อจับใจความสำคัญ โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นใช้แนวทางในการจัดกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) ร่วมกับทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) มีจำนวน 12 ชุด กิจกรรมคือ 1. การทักทาย 2. ห้องเรียนของฉัน 3. สีต่าง ๆ 4. ร่างกายของฉัน 5. เครื่องแต่งกาย 6. อาหาร 7. ผลไม้ 8. ครอบครัวของฉัน 9. บ้าน 10. สถานที่ 11. สัตว์ต่างๆ 12. เวลาว่างโดยในแต่ละชุด กิจกรรมประกอบด้วยคู่มือครบทักษะกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติตามการจัดการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้ แบบฝึกหัดและแบบประเมิน

2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมทักษะด้านการฟังทักษะด้านการอ่านและทักษะด้านการเขียนสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05

3. ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่างหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05 ทั้งใน ภาพรวมและจำแนกตามทักษะแต่ละด้าน

2. งานวิจัยภายนอกประเทศ

Hoge (2003 P.3884-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรวบรวมผลของการเรียนรู้ตามแนว การใช้สมองเป็นฐานและการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนการเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการ เรียนรู้ของสมองนั้นเป็นการเน้นให้มนุษย์เรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีแนวการสอนที่ทำให้สมองของนักเรียน ทำงานได้ดีอย่างไรก็ตามรูปแบบการสอนที่พบเสมอ ๆ คือการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนโดยการ เรียนแบบท่องจำจึงทำวิจัยในชั้นเรียนที่นำแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองและ ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูอนุบาลได้ใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนชั้นประถมต้นให้ อ่านออกเขียนได้ใช้วิธีการวิจัยในโรงเรียนตำบลเล็ก ๆ ด้วยรูปแบบการสอบแบบสืบสวนด้วยการ ออกแบบเทคนิคการศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติของสัตว์และพืชผลการวิจัยพบว่านักเรียนทุกคนสามารถ อ่านออกเขียนได้ทำให้เห็นความสำคัญของสมองที่พัฒนาตามธรรมชาติทางการเรียนรู้เทคนิคการ เรียนรู้โดยอาศัยแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองเป็นตัวช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน ออกเขียนได้ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างแน่นอนดังนั้นครูและผู้บริหารควรร่วมมือจัด สภาพและฝึกหัดให้นักเรียนพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

Fortner Sandra Gail (2005 P. 2882-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการตรวจแบบฝึกหัดของ ครูโดยอาศัยการเรียนรู้ตามธรรมชาติสมองในทฤษฎีหุปัญญาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการ ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกและการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับกลางและ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6-8 โรงเรียนนอร์ฟอร์ดพับบลิคมีวิธีการคือ กรอกแบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประชากรและใช้แบบสำรวจผลการใช้แบบฝึก

การสอนที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเพื่อวัดแบบฝึกหัดของครูและวัดทักษะการสื่อสารของนักเรียนผลการวิจัยพบว่าการใช้ทฤษฎีทฤษฎีปัญหาในแบบฝึกหัดของครูมีส่วนในการพัฒนานักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

Abidin and Mohamad Jafre B. Zainol (1997 P. 12-19) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในรูปโครงการซึ่งโครงการนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยมุ่งความสำคัญกับความร่วมมือของผู้เรียนการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเซนต์ ในประเทศมาเลเซียโดยผู้เรียนจำนวน 6 ห้องห้องละประมาณ 24 คนซึ่งแต่ละห้องแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มๆละ 4-5 คนระยะเวลาทดลองคือ 4 สัปดาห์โดย 10 สัปดาห์ให้ทำโครงการให้สมบูรณ์ในแต่ละสัปดาห์เรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน 4 ชั่วโมงและ 1 ชั่วโมงสำหรับทำกิจกรรมโครงการผู้เรียนมักใช้นอกเวลาเรียนปฏิบัติงานผลการศึกษาพบว่าการปฏิบัติโครงการสามารถทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานตื่นเต้นและท้าทายผู้เรียนเป็นอย่างมากเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จริงที่สามารถสื่อสารได้ในชีวิตจริงทางด้านครูผู้สอนนั้นหลายคนไม่พอใจกับการประเมินผลการสอนเนื่องจากแตกต่างจากวิธีการประเมินแบบเดิมและผู้สอนไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ทางการเรียนภาษาได้

Carless David (2002 P.389-396) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับผู้เรียนอายุน้อยระดับประถมศึกษาในฮ่องกงโดยศึกษาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนและมีรายการศึกษา 4 ประการดังนี้การส่งเสียงดังและความไม่เป็นระเบียบวินัย (Noise / Indiscipline) การใช้ภาษาแม่ (Mother Tongue) การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในงานปฏิบัติ (Pupil Involvement) และบทบาทกิจกรรมการวาดภาพระบายสีกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้เป็นผู้เรียนระดับประถมศึกษาในฮ่องกงอายุ 6-7 ปีจำนวน 3 ห้องเรียนแต่ละห้องมีผู้เรียนเฉลี่ย 36 คนมีผู้สอนจำนวน 3 คนมีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 2 ปีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการสอนจำนวน 15 แผนด้วยวิธีการสังเกตการสัมภาษณ์ผลการศึกษาพบว่า 1) การส่งเสียงดังและความไม่เป็นระเบียบวินัยเกิดจากผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่งว่าต้องทำอะไรงานปฏิบัติที่ง่ายหรือยากเกินไปทำให้ใช้ระยะเวลาทำงานปฏิบัติสั้นและลักษณะของงานปฏิบัติที่ทำให้ผู้เรียนส่งเสียงดัง 2) การใช้ภาษาแม่พบว่าเกิดจากความซับซ้อนทางภาษาที่สองและงานปฏิบัติที่เสรีไม่กำหนดการทำงานปฏิบัติทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนในการออกแบบกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน 3) ความร่วมมือของผู้เรียนในการใช้ภาษาพบว่าการจัดผู้เรียนปฏิบัติงานเป็นกลุ่มละ 5-6 คนนั้นจะมีการใช้ภาษาในการทำงานมากแต่ยังมี 1-2 คนในกลุ่มที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือการเปลี่ยนเวียนบทบาทผู้นำกลุ่มบ้าง 4) การวาดภาพระบายสีผลการศึกษาว่าไปประสบผลสำเร็จเนื่องจากผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานทำให้เกิดการโต้แย้งว่าในความเป็นจริงผู้เรียนได้ประโยชน์จากการวาดภาพมากน้อยแค่ไหน

Murphy & Jacky (2003 P. 352-360) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างงานปฏิบัติกับผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อ

ศึกษาว่าลักษณะของงานปฏิบัติและวิธีการในการทำงานปฏิบัติสามารถทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษามีความคล่องแคล่วและมีการใช้ประโยคที่ซับซ้อนได้หรือไม่ และประการที่สองเพื่อศึกษาถึงความแตกต่างของผู้เรียนมีผลต่อการปฏิสัมพันธ์กับงานปฏิบัติและผลสำเร็จของชิ้นงานหรือไม่โดยกลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนจากประเทศต่าง ๆ จำนวน 8 คนซึ่งกำลังศึกษา ณ ประเทศอังกฤษและเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไประดับกลางเครื่องมือที่ใช้คือแบบเรียน Cutting Edge (Intermediate) โดยสร้างกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ 3 กิจกรรมแต่ละกิจกรรมวัดความสามารถ 3 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางภาษาความคล่องแคล่วและการใช้ประโยคที่ซับซ้อนผลการศึกษาพบว่า 1. ลักษณะของงานปฏิบัติและวิธีการในการปฏิบัติงานไม่ส่งผลให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทั้ง 3 ด้าน 2. ความแตกต่างของผู้เรียนมีผลต่อการปฏิสัมพันธ์กับการงานปฏิบัติซึ่งผู้เรียนมีวิธีการในการปฏิบัติงานแตกต่างกันดังนั้นการสร้างงานปฏิบัติผู้เรียนเกิดทักษะการทำงานมีความมั่นใจในการใช้ภาษา

Jame M.A. (2008 P. 76-103) ได้ศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการเรียนรู้ของงานปฏิบัติที่มีรูปแบบเหมือนกันและรูปแบบที่แตกต่างกันของการเรียนรู้ทักษะการเขียนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 42 คนซึ่งเป็นนักเรียนปีแรกที่ไม่เคยเรียนเกี่ยวกับการเขียนโดยออกแบบภาระงานที่มีความเหมือนในเชิงเนื้อหาและความแตกต่างกันในเชิงเนื้อหาอย่างละครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินการปฏิบัติงานผลการศึกษาพบว่าภาระงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนที่มีความเหมือนในเชิงเนื้อหาและความแตกต่างกันในเชิงเนื้อหาไม่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่ได้ตั้งสมมุติฐานไว้อย่างไรก็ตามกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีปฏิสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาความสามารถอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจากการศึกษาเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้พัฒนาความสามารถอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language

Focus

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. แบบการวิจัย
2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
3. ขั้นตอนดำเนินงานวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้าง และการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบการวิจัย

แบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง แบบใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอปากท่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 27 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 22 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (ตัดจำนวน 5 คน เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเรียนรู้)

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการทดลองใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ขั้นตอนดำเนินงานวิจัย

ระยะที่ 1 เพื่อพัฒนาบทเรียนเพื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก

การศึกษาปัญหาและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

2. การประเมินผลและการแก้ไขโดยนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของกิจกรรม และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 เพื่อศึกษาผลด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก

การศึกษาผลด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำผลการทดสอบวัดความสามารถในการเรียนหาผลสัมฤทธิ์ด้วยการหาค่าเฉลี่ยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนหลังใช้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามขั้นตอนและกระบวนการวิธีการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แล้วนำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ

การจัดการเรียนรู้ มาสอบถามนักเรียน หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จแล้ว นำผลมาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษและแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Valentine's Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Songkran Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Halloween	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Loy Krathong Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Christmas Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยใช้ทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมทางการเรียนหลังใช้วิธีการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สิ้นสุดแล้ว

การสร้าง และการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 3 ชนิด ได้แก่

1. บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษและแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 การสร้างและหาคุณภาพของบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการเรียนรู้

มีขั้นตอน การสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษและแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ วิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำหนดไว้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เพื่อกำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการ ทดลองวิจัย

1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนของแบบสมองเป็นฐาน และกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และศึกษาแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ดำเนินการจัดทำบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยกำหนดขอบข่ายวัตถุประสงค์ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ได้ศึกษา เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน 15 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Valentine's Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Songkran Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Halloween	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Loy Krathong Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Christmas Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

1.4 นำบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

1.5 นำบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ สอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระ งาน เพื่อหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านต่าง ๆ จำนวน 3 ท่านผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรและการสอนจำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน โดยใช้แบบ ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้อง และความเหมาะสมของบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการ เรียนรู้

1.6 หลังจากปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในการพัฒนาบทเรียนการ อ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการเรียนรู้ ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็น ฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลอง

ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหา ในการทดลอง และความเหมาะสม เวลาที่ใช้ในการทดลอง

1.7 บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถ การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาปรับปรุงแก้ไขในเรื่องวันสำคัญ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

2. แบบทดสอบ สำหรับแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ระยะ คือ ระหว่างเรียน และปลายภาคเรียน

2.1 แบบทดสอบระหว่างเรียน

ผู้วิจัยได้นำข้อทดสอบปรนัยของโรงเรียนที่ได้ออกข้อสอบตามจุดประสงค์ของเนื้อหา ราย แผน จำนวน 50 ข้อ รวม 50 คะแนน

2.2 แบบทดสอบหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 29 ข้อ รวม 29 คะแนน

2.3 การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบ

2.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้าน การอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารตำรา และงานวิจัย

2.3.2 วิเคราะห์จุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำมาสร้าง แบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

2.3.3 สร้างแบบทดสอบ เป็นข้อสอบปรนัย

2.3.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในด้านต่าง ๆ จำนวน 3 ท่าน เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ได้จากการประเมินแบบทดสอบของผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ปรับภาษาที่ใช้ในการตั้งคำถาม เพื่อให้แบบทดสอบมีความถูกต้องและสมบูรณ์มากขึ้น

2.3.5 นำแบบทดสอบ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่างเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

2.4 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านนาแซง ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรเป้าหมาย จำนวน 22 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่า 0.20 ขึ้นไป จำนวน 29 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมทางการเรียนหลังใช้วิธีการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนการวัดความพึงพอใจ และคุณลักษณะเครื่องมือสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 กำหนดกรอบเนื้อหาความพึงพอใจ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านสื่ออุปกรณ์ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

3.3 เลือกประเด็นที่จะวัด และกำหนดวิธีการวัด ประเด็นสอบถามความพึงพอใจได้ และได้กำหนดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ (มากที่สุด-น้อยที่สุด) เกณฑ์ในการแปลผลความพึงพอใจใช้เกณฑ์ดังนี้ Likert R. (1967, P. 54)

4.51-5.00	ความหมายคือ	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	ความหมายคือ	ความพึงพอใจมาก
2.51-3.50	ความหมายคือ	ความพึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	ความหมายคือ	ความพึงพอใจน้อย
0.50-1.50	ความหมายคือ	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับร่างเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ไปหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3.6.1 การหาค่าความสอดคล้องผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านพิจารณา

3.6.2 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยนำผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ และได้ผล ดังนี้

การดำเนินการทดลองเพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ

การดำเนินการทดลองการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ได้ ดำเนินการระหว่างวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2563 ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแบบการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ บทเรียน แบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นประเมินผลการ จัดการเรียนการสอน และการใช้ทดสอบ โดยแบบทดสอบที่นำไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างมีค่า อำนาจจำแนก (r) ไม่ติดลบ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.73 และ แบบสอบถามความพึง พอใจมีค่าอำนาจจำแนก (r) ไม่ติดลบ และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจเท่ากับ 0.62 จากนั้น ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามในแบบทดสอบ และแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์ไปใช้กับกลุ่ม ตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยลึกที่ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียน กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 จัดการเรียนการสอน

2.1.1 ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละเรื่อง

2.1.2 ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบแต่ละเรื่อง

2.1.3 ทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้หลังจากเรียน จำนวน 15 ชั่วโมง

2.2 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมอง

เป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. นำข้อมูลที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน การทำแบบทดสอบทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีค่าสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าสถิติ ได้แก่
 - 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใช้ร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
 - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s)
 - 1.4 การทดสอบที (t-test)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 ค่าความแม่นยำ (Validity)
 - 2.2 ค่าความยาก (p)
 - 2.3 ค่าอำนาจจำแนก (r)
 - 2.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก จะนำเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ผลพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก เป็นผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ และได้ผลดังนี้

1. ศีรษะทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบสมองเป็นฐาน และกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คือการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. จุดประสงค์การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การเขียน เป็นต้น และยังได้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. เนื้อหาการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้

3.1 ดำเนินการจัดทำบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3.1.1 ออกแบบจุดประสงค์การเรียนรู้ TO, UO, SO

ตารางที่ 3 ออกแบบจุดประสงค์การเรียนรู้ TO, UO, SO

หลักการสร้างจุดประสงค์การเรียนรู้ (need) : เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่อยู่ในสภาพบริบทใกล้เคียง ทั้งในเรื่องของตนเอง ครอบครัว ชุมชน วิถีชีวิต ตลอดจนเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ชุมชน อำเภอ จังหวัด จนถึงระดับชาติ

จุดประสงค์การเรียนรู้หลัก (TO) : เมื่อผ่านการเรียนรู้ทุกกระบวนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

หน่วยที่ 1 Valentine Day	หน่วยที่ 2 Songkran Day	หน่วยที่ 3 Halloween Day	หน่วยที่ 4 Loy Krathong Day	หน่วยที่ 5 Christmas Day
UO : การเรียนรู้ คำศัพท์และประโยค พื้นฐานเกี่ยวกับ คำศัพท์ เกี่ยวกับวัน Valentine's Day และ Making Valentine cards ทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ ภาษาใน	UO : การเรียนรู้ คำศัพท์และประโยค พื้นฐานเกี่ยวกับ คำศัพท์ เกี่ยวกับวัน สงกรานต์ ความสำคัญของวันสงกรานต์ การ ทำกิจกรรมวัน สงกรานต์	UO : การเรียนรู้ คำศัพท์และประโยค พื้นฐานเกี่ยวกับ คำศัพท์ เกี่ยวกับวัน ฮาโลวีน การเรียนรู้ คำศัพท์เกี่ยวกับ วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา และที่เกี่ยวข้อง วันฮาโลวีน	UO : การเรียนรู้ คำศัพท์และประโยค พื้นฐานเกี่ยวกับ คำศัพท์ เกี่ยวกับวัน ลอยกระทง	UO : นักเรียนเรียนรู้ สัญลักษณ์ของสิ่งของ คำศัพท์ประโยคที่ เกี่ยวกับวันคริสต์มาส ประดิษฐ์อุปกรณ์ที่ใช้ ในการจัดกิจกรรมวัน คริสต์มาส
SO 1 : ระบุคำศัพท์ จากเรื่องที่อ่านออก เสียงเรื่อง Valentine's Day SO 2 : อ่านออกเสียง คำศัพท์ที่ปรากฏใน เนื้อเรื่อง Valentine's Day ได้ SO 3 : บอกใจความ สำคัญของเรื่อง Valentine's Day ที่ อ่านได้ SO 4 : ตอบคำถาม เรื่อง Valentine's Day ที่อ่านได้	SO 1 : ระบุคำศัพท์ จากเรื่องที่อ่านออก เสียงเรื่องวันสงกรานต์ SO 2 : อ่านออกเสียง คำศัพท์ที่ปรากฏใน เนื้อเรื่องวันสงกรานต์ ได้ SO 3 : บอกใจความ สำคัญของเรื่องวัน สงกรานต์ที่อ่านได้ SO 4 : ตอบคำถาม จากเรื่องวันสงกรานต์ ที่อ่านได้	SO 1 : ระบุคำศัพท์ จากเรื่องที่อ่านออก เสียงเรื่องวันฮาโลวีน SO 2 : อ่านออกเสียง คำศัพท์ที่ปรากฏใน เนื้อเรื่องวันฮาโลวีนได้ SO 3 : บอกใจความ สำคัญของเรื่องวัน ฮาโลวีนที่อ่านได้ SO 4 : ตอบคำถาม จากเรื่องวันฮาโลวีนที่ อ่านได้ SO 5 : บอกกิจกรรม ในวันฮาโลวีนได้	SO 1 : ระบุคำศัพท์ จากเรื่องที่อ่านออก เสียงเรื่องวันลอย กระทง SO 2 : อ่านออกเสียง คำศัพท์ที่ปรากฏใน เนื้อเรื่องวันลอยกระทง ได้ SO 3 : บอกใจความ สำคัญของเรื่องวันลอย กระทงที่อ่านได้ SO 4 : ตอบคำถาม จากเรื่องวันลอย กระทง ที่อ่านได้ SO 5 : บอกกิจกรรม ในวันลอยกระทงได้	SO 1 : ระบุคำศัพท์ จากเรื่องที่อ่านออก เสียงเรื่องวันคริสต์มาส SO 2 : อ่านออกเสียง คำศัพท์ที่ปรากฏใน เนื้อเรื่องได้ SO 3 : บอกใจความ สำคัญของเรื่องที่อ่าน SO 4 : ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่านได้ SO 5 : บอกกิจกรรม ในวันคริสต์มาสได้
3 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง

3.1.2 จัดทำบทเรียนตามจุดประสงค์

3.1.3 จัดทำแผนการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน 15 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Valentine's Day

ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Songkran Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Halloween	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Loy Krathong Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Christmas Day	ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

4. ขั้นตอนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้

สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre Task)

1. การกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยใช้เกม หรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนมากขึ้น

2. ทบทวนความรู้เดิมเพื่อเป็นการวัดความรู้เดิมของนักเรียน บูพื้นฐานให้กับนักเรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาที่เรียนโดยการเชื่อมโยงเนื้อหาใหม่กับความรู้เดิมโดยใช้คำถาม

3. บอกจุดประสงค์ และเนื้อหาที่จะเรียนรู้ให้นักเรียนทราบในภาพรวม

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

1. นำเข้าสู่เนื้อหา ครูเริ่มสอนจากสถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้นโดยใช้ภาพ และเล่าเรื่องตามภาพ

2. อธิบายเนื้อหาทางภาษา ครูอธิบาย และแสดงให้นักเรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้น มีรูปแบบ และความหมายอย่างไร โดยครูเริ่มสอนตั้งแต่ คำศัพท์ไปจนถึงโครงสร้างของประโยค ครูจะอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งชั้น โดยเริ่มจากทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3. นักเรียนฟังและจดจำเนื้อหา เพื่อนำข้อมูลไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle)

1. ครูแจกใบความรู้ และแบบฝึกทักษะ แบบเดียวกัน นักเรียนช่วยกันศึกษาใบความรู้ และอภิปรายซักถามกันให้เข้าใจตรงกันภายในชั้นเรียน

2. นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนรู้ใหม่ จากชั้นเรียนรู้ ที่มีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะการฝึก ร่วมกัน โดยนักเรียนร่วมกันทำแบบฝึกทักษะ นักเรียนรับใบความรู้ และแบบฝึกทักษะ สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกัน อ่านข้อมูลในแบบฝึกทักษะ โดยทุกคนช่วยกันศึกษาใบความรู้ และช่วยกันหาคำตอบ

3. ครูสังเกตการณ์ทำงานของนักเรียน ชี้แนะแนวทางขณะนักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่ถูกต้อง และใช้ทักษะภาษาที่เกิดขึ้นจากความเข้าใจในขั้นนี้ จุดประสงค์สำคัญ คือการใช้ทักษะทางภาษาที่ถูกต้อง

4. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา โดยการเรียนรู้จากสถานการณ์จำลองต่าง ๆ ในชั้นเรียน โดยครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post Task)

1. ครูประเมินความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนในการศึกษาแบบฝึกทักษะที่เรียน โดยการให้สรุปเรื่องที่ได้เรียนในชั้นเรียน แล้วครูสรุปให้ซ้ำอีกรอบ

2. ทดสอบหลังเรียนเมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้

5. การวัดและการประเมินผล

การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีการประเมินผล และวัดประเมินผลทั้งในระหว่างการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

5.1 การวัด และประเมินผลระหว่างเรียน เมื่อจัดการเรียนรู้จบหน่วยมีกิจกรรมทำแบบฝึกทักษะย่อยเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้า หรือพัฒนาการของผู้เรียนด้านความรู้ จากการเรียนรู้ และการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน จะทำให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะเดียวกันยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูด้วย และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

5.2 การวัด และการประเมินผลหลังการจัดการเรียนรู้ เมื่อจัดการเรียนรู้ครบทุกหน่วยทำการทดสอบหลังเรียน ประเมินจากการทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และการวัดความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่าน

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ใช้แบบทดสอบการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.74 มีรายละเอียดไว้ในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	เกณฑ์	\bar{X}	$\bar{X}\%$	S.D.	t	p
วัดผลสัมฤทธิ์	29	70%	23.36	80.56	3.63	3.95	0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก คะแนนเต็ม 29 คะแนน เกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.36 ค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 80.56 ทดสอบด้วย ค่า t เท่ากับ 3.95 ค่า p เท่ากับ 0.001 น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ผลการศึกษาความพึงพอใจ

การนำเสนอผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ และได้ผลดังนี้

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ได้ดำเนินการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 โดยมีข้อคำถาม 19 ข้อ

ตารางที่ 5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก

ตารางที่ 5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การ
พัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านผู้สอน	4.68	.47673	มากที่สุด
1. การเตรียมความพร้อม การเตรียมสอน			
2. ความรู้ ความสามารถของผู้สอน	4.72	.45584	มากที่สุด
3. บุคลิกภาพโดยรวมของผู้สอน	4.72	.45584	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา	4.81	.39477	มากที่สุด
4. ความน่าสนใจ ทันสมัย			
5. ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของ ผู้เรียน	4.63	.49237	มากที่สุด
6. การนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ หรือวิชาอื่น	4.63	.49237	มากที่สุด
คำชี้แจงการทำกิจกรรม	4.54	.50965	มากที่สุด
7. สื่อความหมายชัดเจน			
8. บอกรายละเอียดได้ครอบคลุม	4.90	.29424	มากที่สุด
9. องค์ประกอบเนื้อเรื่องมีความครบถ้วน	4.63	.49237	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.77	.42893	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม กับจุดประสงค์และ สาระการเรียนรู้			
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับการจัดการ เรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงาน	4.72	.45584	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.50	.51177	มาก
13. ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พร้อมแนะนำ แหล่งความรู้เพิ่มเติม	4.77	.42893	มากที่สุด
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	4.54	.50965	มากที่สุด
14. เนื้อหาของสื่อมีความถูกต้อง เหมาะสมกับผู้เรียน			

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
15. สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้มากยิ่งขึ้น	4.72	.45584	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.81	.39477	มากที่สุด
16. ระยะเวลาเหมาะสมกับเนื้อหา			
การวัดและประเมินผล	4.59	.50324	มากที่สุด
17. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้			
18. เครื่องมือที่ใช้วัดและ ประเมินผลครอบคลุม จุดประสงค์ การเรียนรู้	4.77	.42893	มากที่สุด
19. การวัดและประเมินผลเน้น การประเมินตามสภาพ จริง	4.86	.35125	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.71	0.4491	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.4491)

ตารางที่ 6 แสดงการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก

เกณฑ์ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	n	df	t	p-value
ระดับมาก						
3.50	4.71	0.45	22	21	28.52	0.00*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

จากการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบที่ ปรากฏว่า ความพึงพอใจระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 ค่าที (t) เท่ากับ 28.52 และค่า p-value เท่ากับ 0.00* ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอปากท่า จังหวัดอุดรธานี ในระดับความพึงพอใจมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการทดลองได้ดังนี้

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก พบว่ามีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบแรก ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ คือ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ตามแนวคิดของ Eric Jensen. (2000) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน Willis J. (2007) องค์ประกอบที่สอง จุดประสงค์ คือ มุ่งพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน องค์ประกอบที่สาม คือ เนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ ประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้ 1. วันวาเลนไทน์ (Valentine Day) จำนวน 3 ชั่วโมง 2. วันสงกรานต์ (Songkran Day) จำนวน 3 ชั่วโมง 3. วันฮาโลวีน (Halloween Day) จำนวน 3 ชั่วโมง 4. วันลอยกระทง (Loy Krathong Day) จำนวน 3 ชั่วโมง 5. วันคริสต์มาส (Christmas Day) จำนวน 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง องค์ประกอบที่สี่ คือ กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage) ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle) ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) องค์ประกอบที่ห้า คือ ทั้งในระหว่างการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการตรวจความถูกต้องของรูปแบบ ความเหมาะสมระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ การวัด และประเมินผล และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ให้มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก พบว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 80.56 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ด้านความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอปากท่า จังหวัดอุดรธานี ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานความพึงพอใจระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยสูงกว่า 4.50

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ 2. จุดประสงค์ 3. เนื้อหาการเรียนรู้ 4. กิจกรรมและขั้นตอนการเรียนรู้ 5. การวัด และประเมินผล ค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 80.56 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 คือ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิมทุกคน เนื่องจากผู้สอนประยุกต์ใช้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมอเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการศึกษาความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย องค์ประกอบแรก ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ คือ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ตามแนวคิดของEric Jensen (2000) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน Willis J (2007) องค์ประกอบที่สอง จุดประสงค์ คือ มุ่งพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน องค์ประกอบที่สาม คือ เนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ ประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้ 1. วันวาเลนไทน์ (Valentine Day) จำนวน 3 ชั่วโมง 2. วันสงกรานต์ (Songkran Day) จำนวน 3 ชั่วโมง 3. วันฮาโลวีน (Halloween Day) จำนวน 3 ชั่วโมง 4. วันลอยกระทง (Loy Krathong Day) จำนวน 3 ชั่วโมง 5. วันคริสต์มาส (Christmas Day) จำนวน 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง องค์ประกอบที่สี่ คือ กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage) ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle) ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) องค์ประกอบที่ห้า คือ ทั้งในระหว่างการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของรูปแบบมีค่าเท่ากับ 0.97 ซึ่งถือว่าคุณภาพเหมาะสม เนื่องด้วยเป็นการพัฒนาตามองค์ประกอบของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน ตามแนวคิดของEric Jensen (2000) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน Willis J (2007) ซึ่งภาระงานคือกิจกรรมที่มีเป้าหมาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าผู้เรียนจะใช้ทรัพยากรของ ภาษาเป้าหมายอะไรก็ตามที่พวกเขาได้อยู่เพื่อที่จะใช้แก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือแบ่งปันและ เปรียบเทียบ ประสบการณ์ ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลาย โดยอาจจะมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมี อย่างเช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป ภาระงานอาจจะมาจากงานเขียน บันทึกข้อมูลเสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพ และอาจจะเป็นกิจกรรมอย่างเช่น เกมต่าง ๆ การสาธิต หรือการสัมภาษณ์ การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีการเรียงลำดับจากเรื่องง่ายไปหายาก โดยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

และผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยมีการปรับปรุงแก้ไขจนได้รับความเห็นชอบในการนำไปใช้ ซึ่งประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีประสิทธิภาพมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (เกณฑ์ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70) การจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แชมมณี (2555, น.219) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางทั้งสิ้น เพียงมีความแตกต่างกันตรงจุดเน้นของด้านที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียน และปริมาณของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการเรียน การสอน รวมทั้งวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดที่ยึดถือ และได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ

นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุษฎี อุปการ. (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พัฒนาระบบการเรียนการสอนกิจกรรมเสริมตามแนวคิดเครื่องมือทางปัญญาและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างเอ็กเซกคิวทีฟฟังก์ชันส์ของเด็กอนุบาล ได้ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ 1) การพัฒนาระบบการเรียนการสอนกิจกรรมเสริมฯ 2) การนำร่องระบบการเรียนการสอนกิจกรรมเสริมฯ และ 3) การศึกษาผลของการใช้ระบบการเรียนการสอนกิจกรรมเสริมฯ กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านน้ำพี้มิตรภาพที่ 214 จังหวัดอุดรธานี จำนวน 35 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 18 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 17 คนระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 16 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินหัวใจและดอกไม้ 2) แบบประเมินเอ็กเซกคิวทีฟฟังก์ชันส์ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.96 และ 3) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่สะท้อนเอ็กเซกคิวทีฟฟังก์ชันส์วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าทีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมและขนาดอิทธิพล 1) พัฒนาการและการเรียนรู้เกิดขึ้นในบริบทของการอยู่ร่วมกันในสังคม 2) อารมณ์และความสนใจจากภายในที่มีความหมายต่อเด็กส่งผลต่อการเรียนรู้ 3) การเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายและการทำงานของสมองผ่านการลงมือปฏิบัติเกิดเป็นพัฒนาการ 4) กระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นโดยความสนใจจากภายในมุ่งจุดสนใจรับรู้ลงมือปฏิบัติจดจำแล้วนำมาจัดระบบสร้างรูปแบบของตนเองและ 5) ภาษาเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนประสบการณ์ภายนอกสู่ความเข้าใจที่เกิดขึ้นภายใน

2. ผลการศึกษาประสิทธิผลของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 80.56 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ด้านความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอปากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 สิ่งที่ได้ผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากการพัฒนาพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ที่นักเรียนสนใจที่จะเรียนรู้รวมถึงการใช้หลักในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานในการเรียนรู้และมีการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่เน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมาย หรือการสื่อสารจึงเป็นการให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) ด้วยดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด Littlewood William T (1991) และ Larsen - Freeman Diane (2002) หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์. (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา การดำเนินงานแบ่งเป็น 4 ระยะคือระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรมระยะที่ 2 การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา ระยะที่ 3 การประเมินประสิทธิผลของชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นโดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ได้มีสัญชาติไทย และนักเรียนที่มีสัญชาติไทยแต่เป็นลูกครึ่งมีพ่อหรือแม่เป็นชาวต่างชาติ) ที่เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับชั้น Year 3 (ประถมศึกษาปีที่ 2) ในโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่ง จำนวน 12 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงใช้ระยะเวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงและระยะที่ 4 การนำเสนอชุดกิจกรรมฉบับสมบูรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศและแบบวัดความสามารถการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที (dependent t-test และ Independent t test) ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นใช้แนวทางในการจัดกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) ร่วมกับทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) มีจำนวน 12 ชุดกิจกรรมคือ 1. การทักทาย 2. ห้องเรียนของฉัน 3. สีต่าง ๆ 4. ร่างกายของฉัน 5. เครื่องแต่งกาย 6. อาหาร 7. ผลไม้ 8. ครอบครัวของฉัน 9. บ้าน 10. สถานที่ 11. สัตว์ต่าง ๆ 12. เวลาว่างโดยในแต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วยคู่มือครบชุดกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติแผนการจัดการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้แบบฝึกหัดและแบบประเมิน ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมทักษะด้านการฟังทักษะด้านการอ่านและทักษะด้านการเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและจำแนกตามทักษะแต่ละด้าน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน(Task Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ ความพึงพอใจระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน(Task Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยสูงกว่า 4.50 เนื่องจากการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน(Task Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นนี้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และนักเรียนมีพฤติกรรมที่ให้ความสนใจ ตั้งใจเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สูงขึ้น จากการทำกิจกรรมโดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกลดดัน และสภาพแวดล้อมก็ไม่เครียด นักเรียนกล้าแสดงออกที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษ และนักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้สูงซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Morse & Nancy C (1955 P.27) กล่าวว่าพึงพอใจ หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลงน้อยลงถ้าเกิดความความเครียดมากจะไม่พอใจในการทำงานและความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนองของความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไปความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การพัฒนาบทเรียนให้เข้ามามีบทบาท การสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งถือเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ที่เน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. การนำการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ใ้ใช้กับเนื้อเรื่องอื่นต่อไป
3. การศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ใ้ใช้กับระดับชั้นอื่นต่อไป
4. ควรมีการนำแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ ที่สมควรเป็นแหล่งการเรียนรู้มาจัดทำในรูปแบบสื่อมัลติมีเดีย หรือสื่ออื่น ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อเป็นการเก็บข้อมูล รายละเอียด และง่ายต่อการสืบค้นข้อมูลต่อไป
5. ควรมีการพัฒนาบทเรียนในรูปแบบออนไลน์ เพื่อเผยแพร่กับบุคคลที่สนใจทั่วไป และเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการเรียนการสอนต่อผู้เรียน และผู้สอนมากขึ้น
6. ควรนำรูปแบบการสร้างสื่อแบบอื่น ๆ มาใช้พัฒนาบทเรียนที่จะสร้างขึ้นในอนาคตเพื่อพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการเรียนรู้จากบทเรียนกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบของผู้เรียน เจตคติของผู้เรียนต่อรายวิชาว่ามีผลต่อการเรียนอย่างไร และความสนใจใฝ่รู้ต่อการเรียนในแต่ละวิชา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชฎาพร สติตเสถียร. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอาหาร โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้
สมองเป็นฐาน (BBL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่งทองอุปถัมภ์ ปีการศึกษา
2560*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ดุขฎิ อุปการ. (2560). *พัฒนากระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมเสริมตามแนวคิดเครื่องมือทางปัญญา
และการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างเอ็กเซคิวทีฟฟังก์ชันส์ของเด็กอนุบาล.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศตามแนว
ทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมสำหรับนักเรียน
ประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิไล เลิศวิชา และอัครภูมิ จารุภากร. (2558). *สมองเรียนรู้ Brain-based Learning* กรุงเทพฯ:
สถาบันวิทยาการการเรียนรู้.
- ภาณุเดช เพ็ชรความสุข และคณะ. (2558). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการของสำนัก
ส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รัตน์วิสาณ งามสม. (2560). *การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนบ้านห้วยลึก. (2561). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา*. อุตรดิตถ์: โรงเรียนบ้านห้วย
ลึก.
- วันเพ็ญ ศรีมะโรง และสุ่มัทนา รัตน์กุล. (2557). *ความพึงพอใจในการบริการของงานอนุมัติผล
การศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สถาบันภาษา. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐาน
ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- Abidin and Mohamad Jafre B. Zainol. (1997, December). *A TaskBased Approach to
Project Work*.

- Bloom B.S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives*. New York: David McKay.
- Branden N. (2005). *Fighting social inequity through enhancing the quality of language education in Task- based language teaching*.
- Breen M & Candlin C. N. (1980). *The essentials of a communicative curriculum in language teaching*. สืบค้น 22 พฤศจิกายน 2562, จาก <http://dx.doi.org/10.1093/applin/1.2.89>
- Brown H.D. (2001). *Principles of language learning and teaching*. Englewood Cliffs ,NJ: Prentice Hall.
- Bygate M. (2001). *Dimension in the Acquisition of Oral Language*. Oxford: Oxford University.
- Caine RN and Caine G. (1990). *Understanding a Brain Based Approach to Learning and Teaching*. Educational Leadership, 48(2), 66-70.
- Calderón M, S. R. S. M. (2011). *Effective instruction for English learners. Future of Children*. จาก <http://www.eric.ed.gov/PDFS/EJ920369.pdf>
- Hadjioannou, X., & Hutchinson, M. C. (2010). Putting the “G” back in English: Preparing pre-service teachers to teach grammar. *English Teaching: Practice and Critique*, 9(3), 90-105. จาก <http://www.eric.ed.gov/PDFS/EJ912625.pdf>
- Canale M. & Swain M. (1980). *Theoretical Base of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing*.
- Carless David. (2002). *Implementing Task Base Learning With Young Learners*. *ELT* 56(4), 389-396.
- Chaiklin S. (2003). *The Zone of Proximal Development in Vygotsky’s analysis of learning and instruction* In koulin, A., Gindis, B., Ageyev, V. & Miller, S. (Eds.) *Vygotsky’s educational. theory and practice in cultural context*, 39-64.
- Davies Paul & Pearse Eric. (2000). *Success in English Teaching*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Dulay Burt & Krashen. (1982). *Language_ Two*. New York: Oxford University Press.
- Ellis R. (2003). *Task-based language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University.
- Eric Jensen. (2000). *Brain-based learning*. San Diego CA: The Brain Store Publishing.

- Fortner Sandra Gail. (2005). *Examining Pedagogical Practices through Brain-Based Learning in Multiple Intelligences Theory*. Dissertation Abstracts international.
- Frost, J. L. (2007). *Early childhood rediscovered*.
- Good, C. (1973). *Dictionary of Education*. New York: New York: McGraw-hill Book
- Harmer & Jeremy. (2003). *The Practice of English Language Teaching*. China: Longman.
- Hoge, P. T. (2003). *The integration of brain-based learning and literacy acquisition*.
Dissertation Abstract International(63), 11.
- Hymes & Dell. (1971). *The Communicative Approach to Language Teaching* London:
 Oxford University Press.
- Jame M.A. (2008). *The influence of perceptions of task similarity/difference on learning transfer in second language writing*: Written Communication.
- Jensen, E. (2008). *Brain-Based Learning*. Corwin Press, 2008(2nded. Thousand Oaks CA).
- Johnson D. (1981). *Prose Comprehension: A Descriptive Analysis of Instructional Practice*. New York: International Reading Association.
- Johnson D, Roger, J., Johnson and Holubec. (1999). *Cooperative in the Classroom*.
 Minnesota: Interaction Book
- Kagan S. (1994). *Cooperative Learning*. San Juan Capistrano: Resources for Teach.
- Lackney. (2002). *Understanding Standards-Based Education*. United Kingdom: London.
- Larsen - Freeman Diane. (2002). *Techniques and Principles in Language Teaching*.
 Cambridge: Cambridge University Press.
- Likert R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale*. Reading In Attitude
 Theory and Measurement New York: Wiley & Son.
- Littlewood William T. (1991). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford:
 Oxford University Press.
- Lotti baket and Janet Orr. (2014). *Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)*. Cambridge: Cambridge ESOL.
- Maslow A. H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Row Publishers.
- Morse & Nancy C. (1955). *Satisfaction in the White Collar Job*. Michigan: University of
 Michigan Fress.

- Murphy & Jacky. (2003). *Task-Based Learning; The Interaction between Tasks and Learners*. *ELT Journal*, 57(4), 352-360.
- Myrah G.E & Erlauer L. (1999). *The benefits of brain research*. One district's story The High School Magazine.
- Nunan D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan D. (2004). *Task-based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Pattison P. (1987). *Development communication skills*. Cambridge: Cambridge University Press 1.
- Prabhu N. S. (1994). *Trends in language syllabus design*. Singapore: Singapore University Press.
- Prabhu N.S. (1987). *Second language pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Richards & Jack C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards and Jack C - Theodore S. Rodgers. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*: Cambridge University Press.
- Willis & Jane. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman.
- Willis J. (1996). *A Framework for Task-based Learning*. Edinburgh: Longman.
- Willis J. (2007). *Doing Task-based Teaching*. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นาง ญาณ์เสริญ ศรีคำ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านห้วยลึก
2. นางสาว ไอริน สิงห์ดา ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านนาไพร
3. นาย ธัญชัย บุญเรือง ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านห้วยสูง

ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๓๔.๓๐/ว๔๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางญาน์เสิญ ศรีคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๓ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๓ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาวภัทรภร ศรีโยธา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL)
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านห้วยลึก” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๓-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๓-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวภัทรภร ศรีโยธา ๐ ๘๓๔๙ ๖๕๕๔ ๐

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวไอริน สิงห์ตา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๓ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวภัทรภร ศรีโยธา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านห้วยลึก" ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวภัทรภร ศรีโยธา ๐ ๘๓๔๙ ๖๕๕๔ ๐

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๔๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน นายธนัญชัย บุญเรือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวภัทรภร ศรีโยธา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL)
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านห้วยลึก” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวภัทรภร ศรีโยธา ๐ ๘๓๔๙ ๖๕๕๔ ๐

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๔๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์ทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาแซง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. นวัตกรรม เรื่อง วันสำคัญ	จำนวน ๕ เรื่อง
	๒. แบบทดสอบ	จำนวน ๒๗ ชุด
	๓. แบบสอบถามความพึงพอใจ	จำนวน ๒๗ ชุด

ด้วย นางสาวภัทรภร ศรีโยธา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถ
การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL)
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านห้วยลึก" ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอขออนุเคราะห์จากท่าน
อนุญาตให้ นางสาวภัทรภร ศรีโยธา เข้าดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำ
วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวภัทรภร ศรีโยธา ๐ ๘๓๔๙ ๖๕๕๔ ๐

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๔๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตเกณฑ์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยลึก

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. นวัตกรรม เรื่อง วันสำคัญ	จำนวน ๕ เรื่อง
	๒. แบบทดสอบ	จำนวน ๒๗ ชุด
	๓. แบบสอบถามความพึงพอใจ	จำนวน ๒๗ ชุด

ด้วย นางสาวภัทรภร ศรีโยธา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถ
การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL)
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านห้วยลึก" ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขออนุญาตจากท่าน
อนุญาตให้ นางสาวภัทรภร ศรีโยธา เข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๓ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของ
นักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวภัทรภร ศรีโยธา ๐ ๘๓๔๙ ๖๕๕๔ ๐

ที่ อว ๐๖๓๘.๑ / ๖๓๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ถนนสระบุรี – หล่มสัก
อ. เมือง จ. เพชรบูรณ์
๒๗๐๐๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอบทความในงานประชุมวิชาการระดับชาติ “ครุศาสตร์ศึกษา” ครั้งที่ ๓

เรียน คุณภัทรภร ศรีโยธา

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านห้วยลึก” เพื่อเข้าร่วมนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ “ครุศาสตร์ศึกษา” ครั้งที่ ๓ ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ๘ แห่ง พร้อมทั้งได้แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงตอบรับบทความเพื่อเข้าร่วมการนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ “ครุศาสตร์ศึกษา” ครั้งที่ ๓ ภาคโปสเตอร์ เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงสิทธิ์ ปทุมมาศ)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐-๕๖๗๑-๗๑๔๗

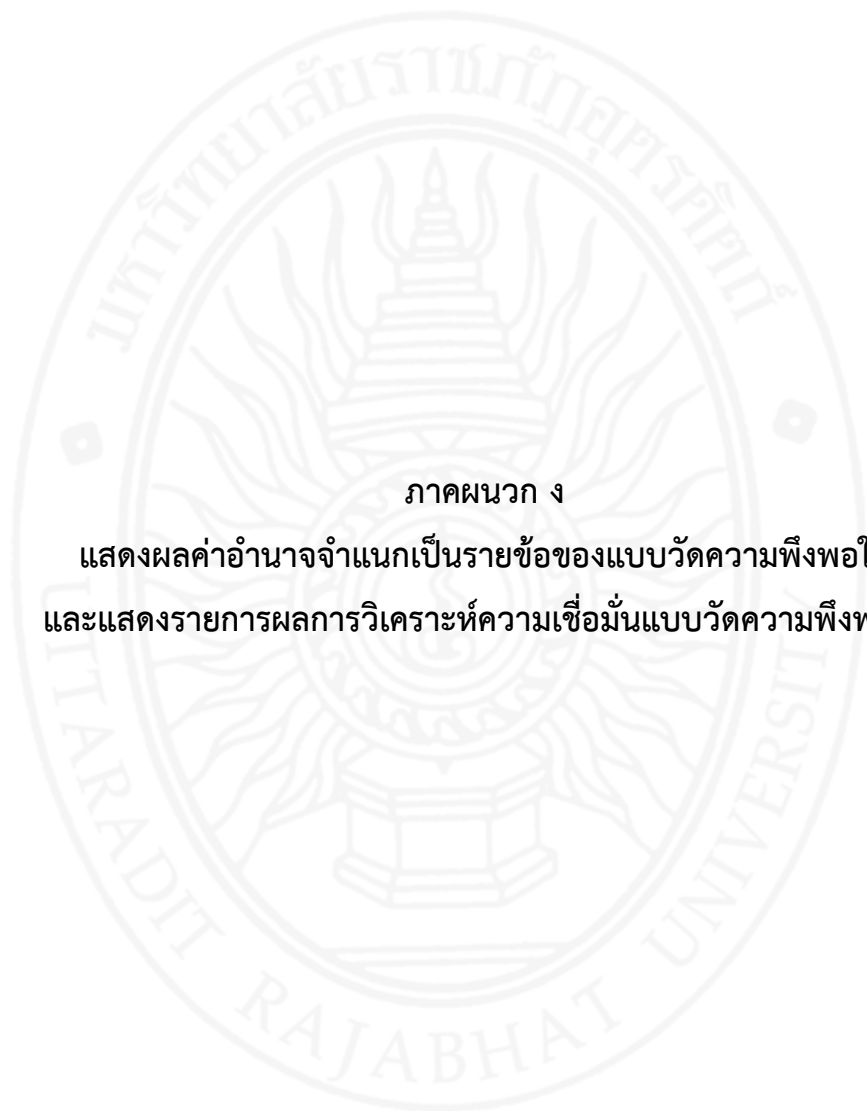
โทรสาร ๐-๕๖๗๑-๗๑๔๗

ภาคผนวก ค
แสดงผลวิเคราะห์ค่าความยาก-ง่าย (p)
และค่าอำนาจจำแนก (r)

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก-ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์แบบอิงเกณฑ์

แบบทดสอบ	ค่าความยาก-ง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.7037	0.6296
2	0.6667	0.5556
3	0.7407	0.6667
4	0.5926	0.6667
5	0.6296	0.6296
6	0.7037	0.6296
7	0.6296	0.5926
8	0.6667	0.5926
9	0.6667	0.5926
10	0.6296	0.5926
11	0.7037	0.5926
12	0.7778	0.5926
13	0.8148	0.6296
14	0.6296	0.6667
15	0.8148	0.6667
16	0.7778	0.6667
17	0.7778	0.6296
18	0.7778	0.6667
19	0.8889	0.6296
20	0.7037	0.6296
21	0.8148	0.5926
22	0.6667	0.5926
23	0.6296	0.6296
24	0.7037	0.6296
25	0.5185	0.6667
26	0.6667	0.6296
27	0.5185	0.5556
28	0.7778	0.5556
แบบทดสอบ	ค่าความยาก-ง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
29	0.6296	0.5926
30	0.6667	0.6667
เฉลี่ย	0.6962	0.6667

ภาคผนวก ง

แสดงผลค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบวัดความพึงพอใจ
และแสดงรายการผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแบบวัดความพึงพอใจ

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบวัดความพึงพอใจ

รายการ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ข้อที่ 1	0.8889
ข้อที่ 2	0.8148
ข้อที่ 3	1.037
ข้อที่ 4	0.8889
ข้อที่ 5	0.963
ข้อที่ 6	0.8889
ข้อที่ 7	0.963
ข้อที่ 8	0.963
ข้อที่ 9	0.963
ข้อที่ 10	1.0741
ข้อที่ 11	0.8519
ข้อที่ 12	0.8889
ข้อที่ 13	0.8889
ข้อที่ 14	0.8889
ข้อที่ 15	0.9259
ข้อที่ 16	0.7778
ข้อที่ 17	1.037
ข้อที่ 18	1.037
ข้อที่ 19	0.9259
เฉลี่ย	0.9298

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของรูปแบบ

ตารางที่ 11 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
	1	2	3	
ด้านผู้สอน				
1. การเตรียมความพร้อม การเตรียมสอน	1	1	1	1
2. ความรู้ ความสามารถของผู้สอน	1	1	1	1
3. ความมีคุณธรรม จริยธรรมของผู้สอน	1	1	1	1
4. บุคลิกภาพโดยรวมของผู้สอน	1	1	1	1
ด้านเนื้อหา				
5. ความน่าสนใจ ทันสมัย	1	1	1	1
6. ความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1
7. ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน	1	1	0	0.67
8. การนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ หรือวิชาอื่น ๆ	1	1	1	1
คำชี้แจงการทำกิจกรรม				
9. สื่อความหมายชัดเจน	1	1	1	1
10. บอกรายละเอียดได้ครอบคลุม	1	1	1	1
11. องค์กรประกอบเนื้อเรื่องมีความครบถ้วน	1	1	1	1
12. จำนวนเนื้อหาครอบคลุมสาระการเรียนรู้	1	0	1	0.67
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
13. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ ตรงตามหลักสูตร	1	1	1	1
14. จุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	1	1	1	1
15. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม กับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	1	1	1	1
16. เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยและความสนใจ ของผู้เรียน	1	1	1	1

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
	1	2	3	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (ต่อ)				
17. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning) ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning)	1	1	1	1
18. กิจกรรมการเรียนรู้มีการ สอดแทรกวัฒนธรรม	1	1	1	1
19. กิจกรรมมีความน่าสนใจ สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ได้	1	1	1	1
20. กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	1	1	1
21. บรรยากาศการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	1	1	1	1
22. ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พร้อมแนะนำ แหล่งความรู้เพิ่มเติม	1	1	1	1
23. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดแนวคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ สร้างสรรค์	1	1	1	1
24. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม มีความเหมาะสม	1	1	1	1
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน				
25. สื่อการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1
26. เนื้อหาของสื่อมีความถูกต้อง เหมาะสมกับผู้เรียน	1	1	1	1
27. สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มาก ยิ่งขึ้น	1	1	1	1
การวัดและประเมินผล				
28. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1
29. เครื่องมือที่ใช้วัดและ ประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1
30. เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผล ครอบคลุมจุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1
31. การวัดและประเมินผลเน้น การประเมินตามสภาพจริง	1	1	1	1
เฉลี่ย	1	0.96	1	1

จากตารางที่ 11 พบว่าดัชนีความสอดคล้องของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ มีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยที่ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 ซึ่งหมายถึง การพัฒนาความสามารถอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มีคุณภาพเหมาะสม และมีความสอดคล้องในประเด็นต่าง ๆ

ภาคผนวก ฉ
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของนวัตกรรม

ตารางที่ 12 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของนวัตกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการขอความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
	1	2	3	
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	1	0	1	0.67
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวิชา	1	1	1	1
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	1
4. ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและปัญหา	1	1	1	1
5. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	1	1	1	1
6. ความเหมาะสมของปก	1	1	1	1
7. ความเหมาะสมของคำนำ	1	1	1	1
8. ความเหมาะสมของภาพ	1	1	1	1
9. ความเหมาะสมของเนื้อหา	1	1	0	0.67
10. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	1	1	1	1
11. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	1	1	1	1
12. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	1	1	1	1
13. ความเหมาะสมของกิจกรรมท้ายเล่ม	1	1	1	1
14. ความเหมาะสมของรูปเล่ม	1	1	1	1
เฉลี่ย	1	0.93	0.93	0.95

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของนวัตกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านทุกรายการ มีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยที่ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.95 ซึ่งหมายถึง นวัตกรรมการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพเหมาะสม และมีความสอดคล้องในประเด็นต่าง ๆ

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 13 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนา
ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระ
งาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
	1	2	3	
ข้อที่ 1	+1	0	+1	0.67
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 11	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 12	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 13	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 14	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 15	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 16	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 17	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 18	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 19	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 20	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 21	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 22	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 23	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 24	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 25	+1	+1	+1	1

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
	1	2	3	
ข้อที่ 26	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 27	+1	0	+1	0.67
ข้อที่ 28	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 29	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 30	+1	+1	+1	1
เฉลี่ย	0.96	0.93	0.96	0.95

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การ
พัฒนาความสามารถอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3
ท่าน ทุกรายการ มีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยที่ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.95 ซึ่ง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาความสามารถอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน
ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้าน
ห้วยลึก มีคุณภาพเหมาะสม และมีความสอดคล้องในประเด็นต่าง ๆ

ภาคผนวก ซ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจ

ตารางที่ 14 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจการพัฒนา
ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระ
งาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
	1	2	3	
ข้อที่ 1	+1	0	+1	0.67
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 7	+1	+1	0	0.67
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 11	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 12	0	+1	+1	0.67
ข้อที่ 13	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 14	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 15	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 16	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 17	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 18	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 19	+1	+1	+1	1
ค่าเฉลี่ย	0.94	0.94	0.94	0.94

จากตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจการพัฒนา
ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระ
งาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านทุก
รายการ มีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยที่ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.94 ซึ่งหมายถึง
วัดความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ
กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก มี
คุณภาพเหมาะสม และมีความสอดคล้องในประเด็นต่าง ๆ

ภาคผนวก ฅ
แบบวัดความพึงพอใจ

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ
โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความพึงพอใจนี้ ต้องการทราบเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่เกิดจากการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยลึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยจะมีรายการข้อความให้นักเรียนอ่านพิจารณาตามรายการนั้นว่าตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับใด คำตอบของนักเรียนจะไม่มีถูกหรือผิด สิ่งสำคัญคือขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

2. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในแต่ละประเด็นเป็นแบบมาตรวัดส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับความพึงพอใจแต่ละช่วงคะแนน และความหมาย ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ	ระดับการพิจารณา				
	5	4	3	2	1
ด้านผู้สอน					
1. การเตรียมความพร้อม การเตรียมสอน					
2. ความรู้ ความสามารถของผู้สอน					
3. บุคลิกภาพโดยรวมของผู้สอน					
ด้านเนื้อหา					
4. ความน่าสนใจ ทันสมัย					
5. ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน					
6. การนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ หรือวิชาอื่น					
คำชี้แจงการทำกิจกรรม					
7. สื่อความหมายชัดเจน					
8. บอกรายละเอียดได้ครอบคลุม					
9. องค์ประกอบเนื้อเรื่องมีความครบถ้วน					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
10. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม กับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้					
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ สมองเป็นฐาน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน					
12. กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
13. ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พร้อมแนะนำแหล่งความรู้ เพิ่มเติม					
ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน					
14. เนื้อหาของสื่อมีความถูกต้อง เหมาะสมกับผู้เรียน					
15. สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มาก ยิ่งขึ้น					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
16. ระยะเวลาเหมาะสมกับเนื้อหา					
การวัดและประเมินผล					
17. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
18. เครื่องมือที่ใช้วัดและ ประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์ การเรียนรู้					
19. การวัดและประเมินผลเน้น การประเมินตามสภาพจริง					

ข้อเสนอแนะ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 1/2563	หน่วยการเรียนรู้ Valentine Day
เรื่อง Valentine Day	จำนวน 3 คาบ/ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวภัทรภร ศรีโยธา	โรงเรียน บ้านห้วยลึก

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

2. ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 2. บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

3. จุดประสงค์

1. ระบุคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านออกเสียง
2. อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้
3. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้

4. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวันวาเลนไทน์ วันสงกรานต์ วันคริสต์มาส และวันลอยกระทง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและปฏิบัติตัวในวันสำคัญดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม การเรียนรู้คำศัพท์และประโยคพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ เกี่ยวกับวัน Valentine's Day และ Making Valentine cards ทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและเป็นเรื่องใกล้ตัว นักเรียนสามารถฝึกในห้องเรียน และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับบุคคลภายนอกได้อย่างมั่นใจ

5. สาระการเรียนรู้

5.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- คำสั่งและคำแนะนำในการทำกิจกรรมในวันสำคัญ
- คำศัพท์และข้อมูลเกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันวาเลนไทน์ วันสงกรานต์ วันฮาโลวีน วันลอยกระทง และวันคริสต์มาส
- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง
- ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และของไทย

5.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่ปฏิบัติในวันสำคัญเช่น วันวาเลนไทน์ วันสงกรานต์ วันลอยกระทง และวันคริสต์มาส

5.3 สาระการเรียนรู้

ลำดับ	คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
1	Valentine's Day	'væləntaɪn deɪ	วันแห่งความรัก
2	festival	'festɪvəl	เทศกาล
3	gift	ɡɪft	ของขวัญ
4	present	'prezənt	ของขวัญ
5	angel	'eɪndʒəl	นางฟ้า
6	celebrate	'selɪbreɪt	เฉลิมฉลอง
7	Valentine's card	'væləntaɪn kɑːd	บัตรอวยพร
8	February	'febrʊəri	เดือนกุมภาพันธ์
9	flower	'flaʊə(r)	ดอกไม้
10	bird	bɜːd	นก
11	candy	'kændi	ลูกอม

5.3 ตารางเรียนรู้

ลำดับ	คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
12	money	'mʌni	เงิน
13	party	'pa:ti	งานเลี้ยง
14	red	red	สีแดง
15	rose	rəʊz	ดอกกุหลาบ
16	Rome	rəʊm	กรุงโรม
17	Christian	'kristʃən	ผู้นับถือศาสนาคริสต์
18	holiday	'hɒlədeɪ	วันหยุดพักผ่อน
19	arrow	'ærəʊ	ลูกศร
20	symbol	'sɪmbəl	สัญลักษณ์
21	heart	hɑ:t	หัวใจ
22	bouquet	bʊ'keɪ	พวงดอกไม้
23	husband	'hʌzbənd	สามี
24	Jesus	'dʒi:zəs	พระเยซู
25	food	fu:d	อาหาร
26	Cupid	'kju:pɪd	เทพเจ้าแห่งความรักของโรมัน

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบฝึกหัด
- สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในช่วงการทำกิจกรรม

8.2 การประเมินหลังการเรียนรู้

- ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

1. ครูอธิบาย และชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียน
2. ครูนำหัวข้อ Valentine's Day เขียนใส่กระดาษ แล้วพับไว้ เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนหยิบหัวข้อไป แล้วบอกว่าเป็นวันสำคัญอะไร มีกิจกรรมอะไร
3. ครูสรุปรวมคำตอบของนักเรียนบนกระดาน และอธิบายถึงความแตกต่างของแต่ละหัวข้อ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

4. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยละความสามารรถ
5. ครูนำบทความภาษาอังกฤษหัวข้อ Valentine's Day ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาร่วมกัน
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มได้อ่านออกเสียง ในแต่ละส่วนของเนื้อหาหัวข้อ Valentine's Day

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle)

8. ครูแบ่งเนื้อหาให้แต่ละกลุ่มช่วยกันแปลความหมาย โดยครูเป็นผู้แนะนำแต่ละกลุ่ม
9. นักเรียนเขียนสรุปการแปลความหมายของคำศัพท์ และประโยค
10. นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญในเนื้อหาส่วนที่แต่ละกลุ่มได้รับ

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

11. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอสรุปใจความสำคัญในเนื้อหาส่วนที่แต่ละกลุ่มได้รับหน้าชั้นเรียน
12. นักเรียนทำกิจกรรม matching เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาบทอ่าน
13. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ในเนื้อหาบทอ่านภาษาอังกฤษหัวข้อ Valentine's Day โดยมีกรสอดแทรกกิจกรรมของวัฒนธรรมไทย เช่น การแสดงความรัก ความกตัญญูต่อพ่อแม่

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

1. ครูนำบัตรรอยพรวันวาเลนไทน์ ของขวัญ ดอกไม้ มาแสดงให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่า สิ่งเหล่านี้คืออะไรบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันตอบ

Teacher: What are these?

Students: A card, a present and flowers.

2. ครูบอกนักเรียนว่า ในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมและประเพณีของวันวาเลนไทน์

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

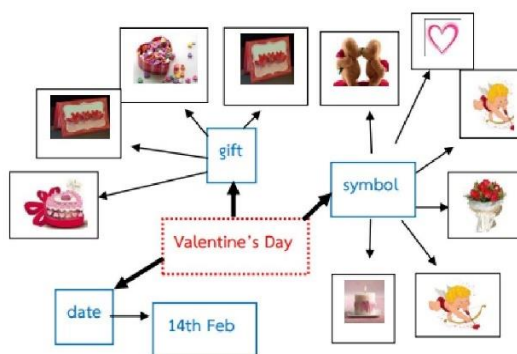
3. ครูสอนความหมายของคำศัพท์ที่แสดงความหมายของสัญลักษณ์วันวาเลนไทน์ในบทอ่าน

4. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่แสดงความหมายของสัญลักษณ์วันวาเลนไทน์ในบทอ่าน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle)

5. นักเรียนทำกิจกรรมจับคู่ประโยคกับสัญลักษณ์ของวันวาเลนไทน์ ครูประเมินความรู้ด้านสัญลักษณ์ของวันวาเลนไทน์กับความหมาย

6. ครูแจกบัตรภาพชุด Valentine ให้นักเรียนคนละ 1 ภาพ นำไปคิดเชื่อมโยงกับคำที่คิดไว้บนกระดานตามความเข้าใจของนักเรียน ครูตรวจแก้ไขให้ถูกต้อง ดังนี้ (นักเรียนอาจคิดภาพดอกกุหลาบไว้ที่ gift ก็ได้ถือเป็นของขวัญที่นิยมให้กันในวันวาเลนไทน์)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

7. นักเรียนบอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการให้ของขวัญวันวาเลนไทน์ของ ไทยกับต่างประเทศ

8. นักเรียนนำผลงานดิคบอร์ด เพื่อให้ครูประเมินผลงานครูประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm Stage) ร่วมกับ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)

1. แบ่งนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน โดยให้แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีศักยภาพการเรียนรู้สูง ปานกลาง ต่ำ แต่ละกลุ่มเลือกประธานรองประธานกลุ่ม และเลขานุการ โดยไม่ซ้ำคนเดิม
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทอ่านเรื่อง วันวาเลนไทน์

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทอ่านเรื่อง วันวาเลนไทน์ ให้ทีละกลุ่มจากนั้นส่งตัวแทนเล่าเรื่องที่อ่านเป็น ภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ร่วมกับ ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task Cycle)

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบฝึก ชุดตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยสมาชิกในกลุ่มทุกคนอ่านเรื่องที่ละคน โดยมีประธานกลุ่มเป็นผู้บันทึก ผลการอ่านลงในแบบบันทึกผลงานรายบุคคล

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) ร่วมกับ ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

5. นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจผลงานใน Worksheet ตามครูเฉลย นำส่งครูแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบ ชมเชยผลงานที่ดีเด่นเก็บไว้ในแฟ้มสะสมผลงาน

10. สื่อการจัดการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง Valentine Day
2. ใบงาน เรื่อง Valentine Day

11 .การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. ระบุคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านออกเสียง	การอ่านออกเสียงคำศัพท์	แบบวัดการอ่าน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2.อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้	การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง	แบบวัดการอ่าน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
3. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	การอ่านจับใจความเนื้อเรื่องที่อ่าน	แบบวัดการอ่าน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	แบบทดสอบ	แบบวัดการอ่าน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

แบบประเมินการอ่าน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

1. การอ่านออกเสียงคำศัพท์ คะแนนมี 4 ระดับ (4 คะแนน)

ระดับคะแนน	4	หมายความว่า	สามารถอ่านได้ถูกต้องทั้งหมด
ระดับคะแนน	3	หมายความว่า	สามารถอ่านได้เกือบถูกต้องทั้งหมด ผิดไม่เกิน 3 คำ
ระดับคะแนน	2	หมายความว่า	สามารถอ่านได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ
ระดับคะแนน	1	หมายความว่า	พยายามอ่านได้บ้าง ผิดมากกว่า 10 คำ

2. การอ่านจับใจความเนื้อเรื่องที่อ่าน คะแนนมี 4 ระดับ (4 คะแนน)

ระดับคะแนน	4	หมายความว่า	สามารถอ่านได้ชัดเจน สื่อความรู้สึกรู้สึกของเรื่องที่อ่านได้ดี
ระดับคะแนน	3	หมายความว่า	สามารถอ่านได้ชัดเจน สื่อความรู้สึกรู้สึกของเรื่องที่อ่านได้ ผิดไม่เกิน 3 คำ
ระดับคะแนน	2	หมายความว่า	สามารถอ่านได้ค่อนข้างชัดเจน แต่ค่อนข้างช้า ยังสื่อ ความรู้สึกของเรื่องได้ไม่ชัดเจน ผิดไม่เกิน 10 คำ
ระดับคะแนน	1	หมายความว่า	พยายามอ่านได้บ้าง น่าเสียดาย ไม่ชัดเจน ไม่สามารถสื่อความรู้สึกของเรื่องได้ชัดเจน ผิดมากกว่า 10 คำ

3. คุณลักษณะ (มีความมั่นใจในการใช้ภาษา) คะแนน มี 4 ระดับ

ระดับคะแนน	4	หมายความว่า	มีความมั่นใจในการอ่านดี มีการเตรียมตัวมาอย่างดี มั่นใจตนเอง ถูกต้องทั้งหมด
ระดับคะแนน	3	หมายความว่า	มีความมั่นใจในการอ่านพอใช้ เตรียมตัวมาอย่างดี ยังประหม่า ผิดไม่เกิน 3 คำ
ระดับคะแนน	2	หมายความว่า	ยังไม่ค่อยมีความมั่นใจเท่าที่ควร มีการเตรียมตัวมาพอใช้ ผิดไม่เกิน 10 คำ
ระดับคะแนน	1	หมายความว่า	ขาดความมั่นใจในตนเอง เตรียมตัวมาบ้างแต่ไม่มากนัก ผิดมากกว่า 10 คำ

เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ระดับ 4 (ดีมาก)	ระดับ 3 (ดี)	ระดับ 2 (พอใช้)	ระดับ 1 (ควรปรับปรุง)
1. ระบุคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านออกเสียง	ระบุคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านออกเสียงได้ถูกต้องทั้งหมด	ระบุคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านออกเสียงได้เกือบถูกต้องทั้งหมด ผิดไม่เกิน 3 คำ	ระบุคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านออกเสียงได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ	ระบุคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านออกเสียง ผิดมากกว่า 10 คำ
2. อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้	อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้ถูกต้องทั้งหมด	อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้เกือบถูกต้องทั้งหมด ผิดไม่เกิน 3 คำ	อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ	อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องได้บ้าง ผิดมากกว่า 10 คำ
3. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องทั้งหมด	บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เกือบถูกต้องทั้งหมด ผิดไม่เกิน 3 คำ	บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ	บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้บ้าง ผิดมากกว่า 10 คำ
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องทั้งหมด	ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้เกือบถูกต้องทั้งหมด ผิดไม่เกิน 3 คำ	ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ	ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้บ้าง ผิดมากกว่า 10 คำ

เกณฑ์การตัดสิน

- รายบุคคล นักเรียนมีระดับคุณภาพ ระดับ 2 ซึ่งถือว่าผ่าน
- รายกลุ่ม ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีระดับคุณภาพ ระดับ 2

ตารางสรุปการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 1

เรื่อง Valentine Day ชั้น ป. 3

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	1. ความถูกต้องใน การอ่าน		2. น้าเสียง การเว้น วรรคตอน		3. คุณลักษณะ (มีความมั่นใจในการ ใช้ภาษา)		สรุป ผ่าน/ไม่ผ่าน
		คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								

- รายบุคคล นักเรียนมีระดับคุณภาพ ระดับ 6 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

- รายกลุ่ม ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีระดับคุณภาพ ระดับ 6 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

*นักเรียนที่ไม่ผ่านการระบุชื่ออาหารให้ตรงตามภาพ จำนวน..... คน

*นักเรียนที่ไม่ผ่านการระบุรายละเอียดเกี่ยวกับภาพ จำนวน..... คน

*นักเรียนที่ไม่ผ่านความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน..... คน

ลงชื่อ..... ครูผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตารางสรุปการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 1

เรื่อง Valentine Day ชั้น ป. 3

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	1. ระบุคำศัพท์จาก เรื่องที่อ่านออก เสียง		2. อ่านออกเสียง คำศัพท์ที่ปรากฏใน เนื้อเรื่องได้		3. บอกใจความ สำคัญของเรื่องที่ อ่านได้		4. ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่านได้		สรุป ผ่าน/ไม่ผ่าน
		คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										
13										
14										
15										
16										
17										
18										
19										
20										

- ระบุบุคคล นักเรียนมีระดับคุณภาพ ระดับ 6 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

- ระบุกลุ่ม ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีระดับคุณภาพ ระดับ 6 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

*นักเรียนที่ไม่ผ่านการระบุชื่ออาหารให้ตรงตามภาพ จำนวน..... คน

*นักเรียนที่ไม่ผ่านการระบุรายละเอียดเกี่ยวกับภาพ จำนวน..... คน

*นักเรียนที่ไม่ผ่านความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน..... คน

ลงชื่อ..... ครูผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สรุปผลการประเมินการจัดการเรียนรู้

ความเหมาะสมของกิจกรรม ดี พอใช้ ปรับปรุง.....
 ความเหมาะสมของเนื้อหา ดี พอใช้ ปรับปรุง.....
 ความเหมาะสมของเวลา ดี พอใช้ ปรับปรุง.....
 ความเหมาะสมของสื่อ ดี พอใช้ ปรับปรุง.....
 อื่น ๆ.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัททรกร ศรีโยธา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ

.....

ลงชื่อ.....หัวหน้ากลุ่มสาระ

(นางญาณ์เสิญ ศรีคำ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความเห็นของฝ่ายวิชาการ

.....

ลงชื่อ.....ฝ่ายวิชาการ

(นางญาณ์เสิญ ศรีคำ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการ โรงเรียน

(นางดาวดึงส์ มาลาทอง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

9.บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้**ข้อสังเกต/ค้นพบ**

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

ผลการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวภัทรกร ศรีโยธา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ฎ
บทเรียนพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ

Valentine's DAY

แบบฝึกทักษะเพื่อการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)
ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยที่ 1 เรื่อง Valentine Day

จัดทำโดย

นางสาวภัทรภร ศรีโยธา

ครูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

Valentine's DAY ♥

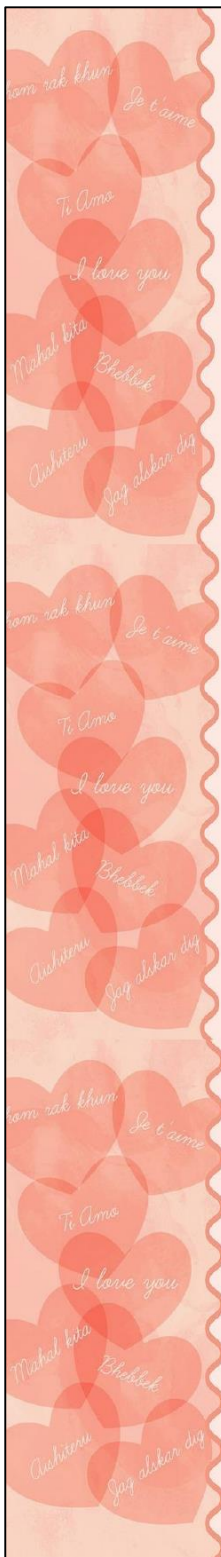

More than 2,000 years ago, there was a festival in Rome every year on 15th February called "Lupercalia". The Christians later changed the name of the festival to honor a Christian Saint named Saint Valentine, and changed the date to 14th February, the day Saint Valentine died.

St.Valentine

It was believed to be the date when the bird first began to mate after the winter season and for that reason, they kept the holiday in honor of love.

Tom rak khun Je t'aime
To Anna I love you
Mehal bina Bhobbb
Aashirvanu Jag alakar dig

Tom rak khun Je t'aime
To Anna I love you
Mehal bina Bhobbb
Aashirvanu Jag alakar dig

Tom rak khun Je t'aime
To Anna I love you
Mehal bina Bhobbb
Aashirvanu Jag alakar dig

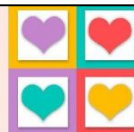

It's also the day when children give valentine card to all their friends, parents and teachers. A husband gives his wife a lovely card or a bouquet of flowers or a bag of candy.

Valentine cards are usually made of red and white paper in the shape of heart with poem inside.

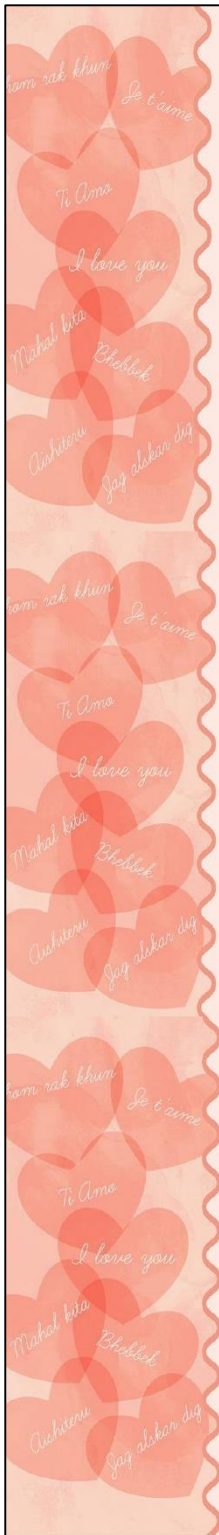

On Valentine's Day every classroom has a Valentine Party.

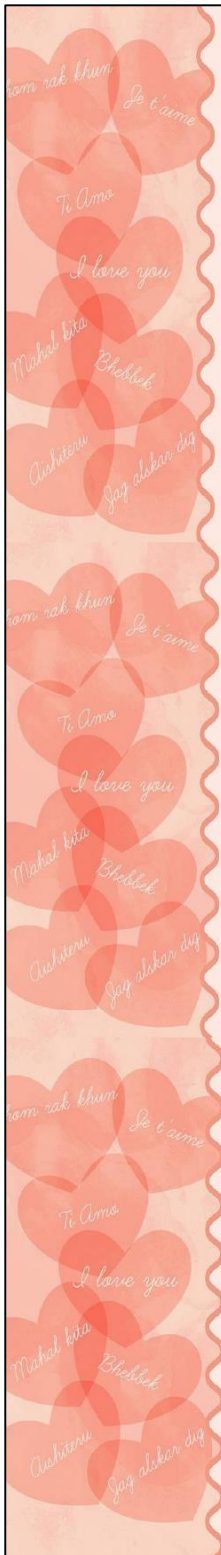
The Cupid with his arrows is the symbol of a Valentine's. Symbols of Valentine's Day

The symbol of Valentine's Day is the God Cupid, the God of love, traditional of the Romans. The body is a winged baby Gold bow is bent, aim to the heart of the people according to the legend of the Greek and Roman talking about Cupid. God of war and Venus the goddess of love and beauty. Roses are red my love. Violets are blue. Sugar is sweet my love but not as sweet as you.

LOVE

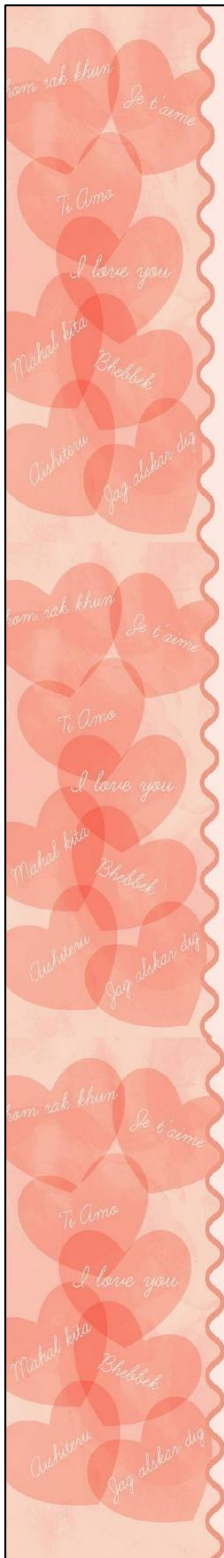

VOCABULARY

<p style="text-align: center;">Valentine's Day (n.) วันแห่งความรัก</p> 	<p style="text-align: center;">Gift / present (n.) ของขวัญ</p>
<p style="text-align: center;">Ángel (n.) นางฟ้า</p> 	<p style="text-align: center;">Valentine's card (n.) บัตรอวยพร</p>
<p style="text-align: center;">February (n.) เดือนกุมภาพันธ์</p> 	<p style="text-align: center;">Celebrate (v.) เฉลิมฉลอง</p>
<p style="text-align: center;">Flower (n.) ดอกไม้</p> 	<p style="text-align: center;">Bird (n.) นก</p>

	<div style="background-color: #00FF00; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Candy (n.) ลูกอม </div> 	<div style="background-color: #00FF00; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Party (n.) งานเลี้ยง </div>
<div style="background-color: #00FF00; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Money (n.) เงิน </div> 	<div style="background-color: #800080; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Red (n.) สีแดง </div> 	<div style="background-color: #800080; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Rome (n.) กรุงโรม </div>
<div style="background-color: #800080; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Rose (n.) ดอกกุหลาบ </div> 	<div style="background-color: #FFA500; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Christian (n.) ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ </div> 	<div style="background-color: #FFA500; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Arrow (n.) ลูกศร </div>
<div style="background-color: #FFA500; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Holiday (n.) วันหยุดพักผ่อน </div> 	<div style="background-color: #FFA500; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Christian (n.) ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ </div> 	<div style="background-color: #FFA500; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> Arrow (n.) ลูกศร </div>

som sat khun De t'ame

Te Amo

I love you

Makhal bira Bhabbbk

Cukisenu Jaj alakan dig

som sat khun De t'ame

Te Amo

I love you

Makhal bira Bhabbbk

Cukisenu Jaj alakan dig

som sat khun De t'ame

Te Amo

I love you

Makhal bira Bhabbbk

Cukisenu Jaj alakan dig

Symbol (n.)
สัญลักษณ์

♿	♿	♿	⬅	➡	⬇	⬆
⬅	⬇	➡	⬆	⌛	⌛	⌛
⌛	⌛	⌛	⌛	⌛	⌛	⌛
⌛	⌛	⌛	⌛	⌛	⌛	⌛
✉	✉	⚠	⚠	☎	☎	☎
✈	✈	✈	✈	✈	✈	✈

Heart (n.)
หัวใจ

Boúquet (n.)
พวงดอกไม้

Husband (n.)
สามี

Food (n.)
อาหาร

Jesus (n.)
พระเยซู

Cupid (n.)
เทพเจ้าแห่งความรัก

แบบฝึกทักษะที่ 1

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายของคำศัพท์ได้

VOCABULARY

Valentine's Day (n.)

วันแห่งความรัก

Festival (n.)

เทศกาล

Gift / present (n.)

ของขวัญ

Angel (n.)

นางฟ้า

Celebrate (v.)

เฉลิมฉลอง

Valentine's card (n.)

บัตรอวยพร

February (n.)

เดือนกุมภาพันธ์

Flower (n.)

ดอกไม้

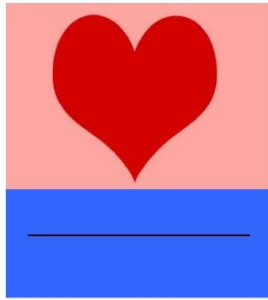
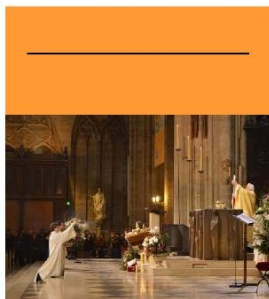
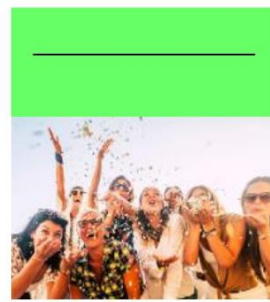
Bird (n.)

นก

แบบฝึกทักษะที่ 2

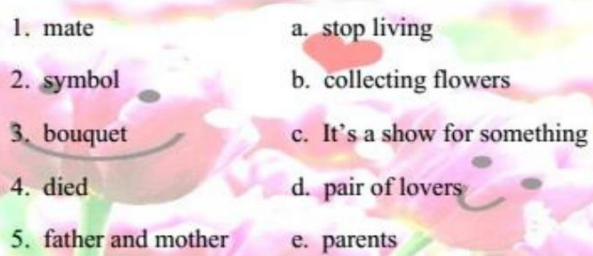
คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เรื่องวันวาเลนไทน์ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

แบบฝึกทักษะที่ 2

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เรื่องวันวาเลนไทน์ ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

B. Match the word with the best meaning.

-
1. mate	a. stop living
2. symbol	b. collecting flowers
3. bouquet	c. It's a show for something
4. died	d. pair of lovers
5. father and mother	e. parents

แบบฝึกทักษะที่ 3

คำชี้แจง: ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และเลือกใช้ประโยคในการพูดโต้ตอบ จากเรื่องที่อ่าน

1. ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ให้นักเรียนเลือกประโยคคำตอบให้ตรงกับคำถาม และฝึกพูดโต้ตอบ

15th February	On 14th February	Cupid	Red
Hearts	Red Roses	Chocolate	

1. When was Lupercalia festival ?

.....

2. When did St. Valentine die?

.....

3. What is the name of the flying creature who shoots people with love arrows?

.....

4. What is the traditional color in Valentine's card?

.....

5. What is the Valentine symbol?

.....

6. What is the flower people give on Valentine's Day?

.....

7. What is the most popular gift to give on Valentine's day?

.....

2. ให้นักเรียนเลือกประโยคคำตอบให้ตรงกับคำถาม และฝึกพูดโต้ตอบ

Predict the next segment in the passage. Close the passage while you are predicting.

Predict : What's the symbol of Valentine's ?

.....

Valentine cards are usually made of red and white paper in the shape of heart with poem inside. On Valentine's Day every classroom has a Valentine Party. The Cupid with his arrows is the symbol of a Valentine's.

แบบฝึกทักษะที่ 4

คำชี้แจง: ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

1. When was Lupercalia festival?

.....

2. When did St. Valentine die?

.....

3. What is the name of the flying creature who shoots people with love arrows?

.....

4. What will you choose if you want to give something to your close friend on Valentine's Day?

.....

5. Who can you give Valentine's card?

.....

แบบฝึกทักษะที่ 5

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านเนื้อหาและเติมข้อมูลให้สมบูรณ์

Valentine's Day

More than 2,000 years ago on 15th February was called

.....

Later

Valentine's Day is special

A husband gives his wife

Valentine's cards made of

เฉลยแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะที่ 2

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เรื่องวันวาเลนไทน์ ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

Candy (n.)

ลูกอม

Money (n.)

เงิน

Party (n.)

งานเลี้ยง

Red (n.)

สีแดง

Rose (n.)

ดอกกุหลาบ

Rome (n.)

กรุงโรม

Christian (n.)

ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์

Holiday (n.)

วันหยุดพักผ่อน

Arrow (n.)

ลูกศร

แบบฝึกทักษะที่ 2

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เรื่องวันวาเลนไทน์ ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

B. Match the word with the best meaning.

1. mate ——— d. pair of lovers
2. symbol ——— c. It's a show for something
3. bouquet ——— b. collecting flowers
4. died ——— a. stop living
5. father and mother ——— e. parents

แบบฝึกทักษะที่ 3

คำชี้แจง: ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และเลือกใช้ประโยคในการพูดโต้ตอบจากเรื่องที่อ่าน

1. ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

_____ Valentine's Day is on 14th February. It was believed to be the date when the bird first began to mate. Every boy can say "I love you" to his girlfriend and give valentine's card. Valentine's cards are usually made of red and white paper in the shape of heart with poem inside

2. ให้นักเรียนเลือกประโยคคำตอบให้ตรงกับคำถาม และฝึกพูดโต้ตอบ

15th February	On 14th February	Cupid	Red
Hearts	Red Roses	Chocolate	

1. When was Lupercalia festival ?

..... 15th February.....

2. When did St. Valentine die?

..... On 14th February.....

3. What is the name of the flying creature who shoots people with love arrows?

..... Cupid.....

4. What is the traditional color in Valentine's card?

..... Red.....

5. What is the Valentine symbol?

.....Hearts.....

6. What is the flower people give on Valentine's Day?

..... Red Roses.....

7. What is the most popular gift to give on Valentine's day?

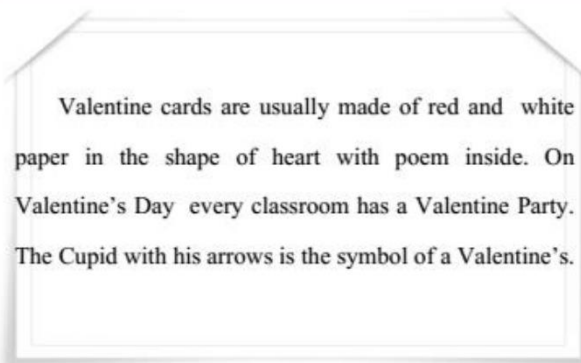
..... Chocolate.....

2. ให้นักเรียนเลือกประโยคคำตอบให้ตรงกับคำถาม และฝึกพูดได้ตอบ

Predict the next segment in the passage. Close the passage while you are predicting.

Predict : What's the symbol of Valentine's ?

The symbol of Valentine is Cupid with his arrows.

แบบฝึกทักษะที่ 4

คำชี้แจง: ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

1. When was Lupercalia festival?

..... Lupercalia festival on 15th February.....

2. When did St. Valentine die?

.....Valentine died on 14th February.

3. What is the name of the flying creature who shoots people with love arrows?

..... The Cupid with his arrows is the symbol of Valentine.....

4. What will you choose if you want to give something to your close friend on Valentine's Day?

..... I can give valentine card

6. Who can you give Valentine's card?

..... close friend

แบบฝึกทักษะที่ 5

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านเนื้อหาและเติมข้อมูลให้สมบูรณ์

Valentine's Day

More than 2,000 years ago on 15th February was called

Lupercalia.

Later **the Christians changed the name**

Valentine's Day is special day.

A husband gives his wife a lovely card.

Valentine's cards made of red and white paper.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวภัทรภร ศรีโยธา
วัน เดือน ปี เกิด 9 ตุลาคม 2536
สถานที่เกิด อุดรดิตต์
วุฒิการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ วิชาเอก
ภาษาอังกฤษ
ที่อยู่ปัจจุบัน 69 หมู่ 1 ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทองแสนขัน จังหวัดอุดรดิตต์

